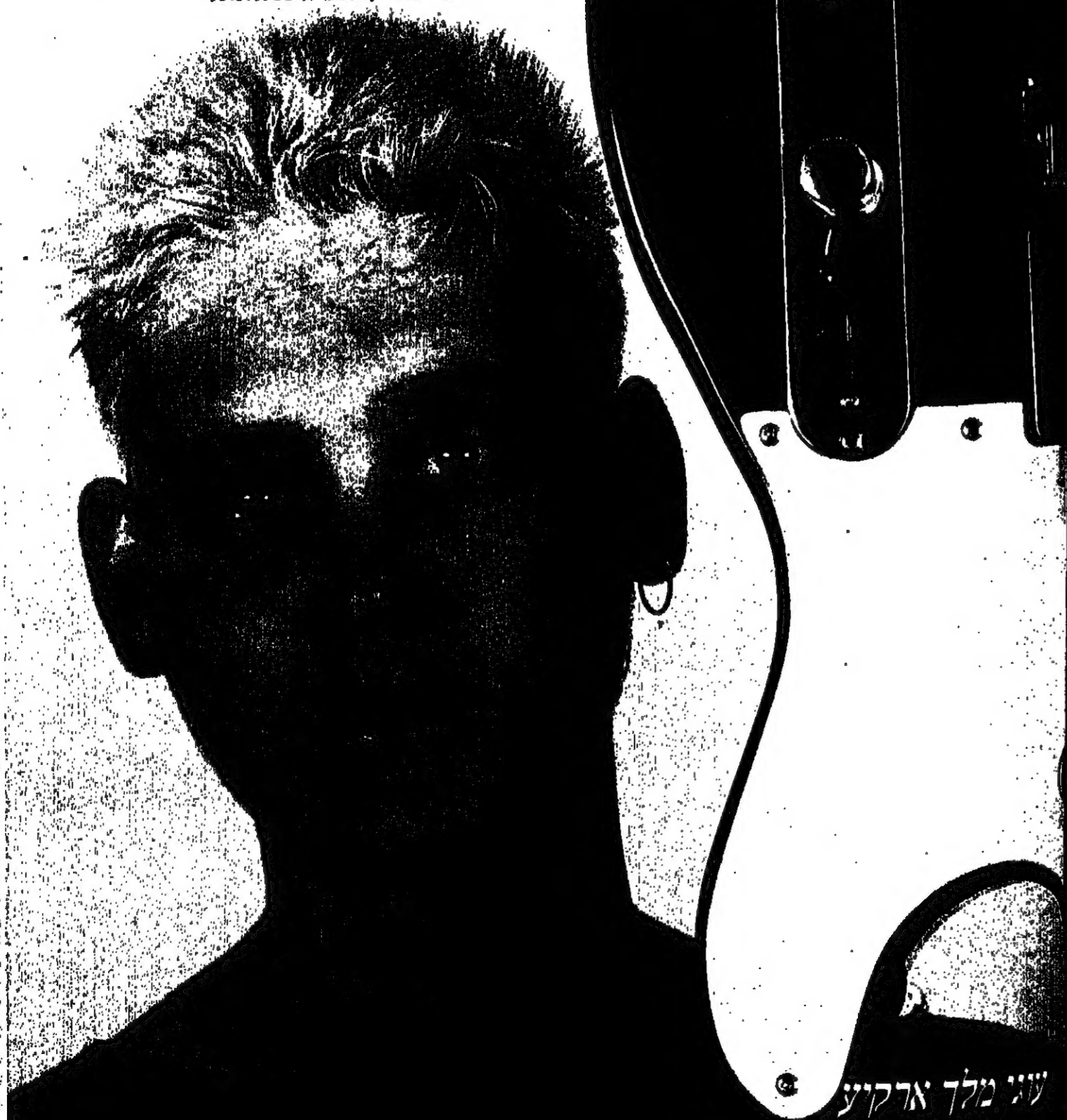

סופשבוע

כ"ו באייר, חש"ז 13.5.1988

עני מלך ארקיע

ד"ר ישראל בעזה

מנחם טיס
בטא גלגלים

מיכל הנכדה של
ספר. זמרת שוליים

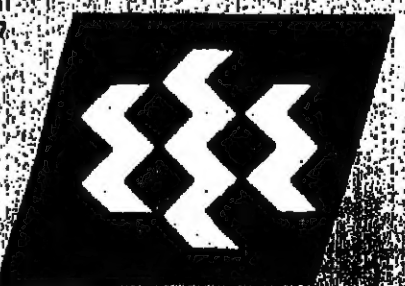

בבנק הבינלאומי הראשון מקבלים אותך גם בשעות יוצאות מהכלל

טוב יותר של זמן ויעילות
בן מייסדים הבינלאומי הראשון
את תפישת הרעיונות והחידושים
האוסרת כי מה שמשתנה לוקח
משולש בליו של דבר לבנק
תפישת חידושים והסקודות חסות
ופתרונות מקוריים היא שהביאה
לעולם הבנקאות הישראלי את דג
שעות פתיחה מיוחדות, אלא גם
חידושים חשובים כמו העניית
חשבוניות קודם העסקה בחשבון
העסקי, מס שוטף, הסבות
משמעותיות בתחום החיסכון
והעסקאות ושירותים ברמה
השירות והסביבה.

בשעה ששאר הבנקים סגורים הבנק הבינלאומי פועל עבורך

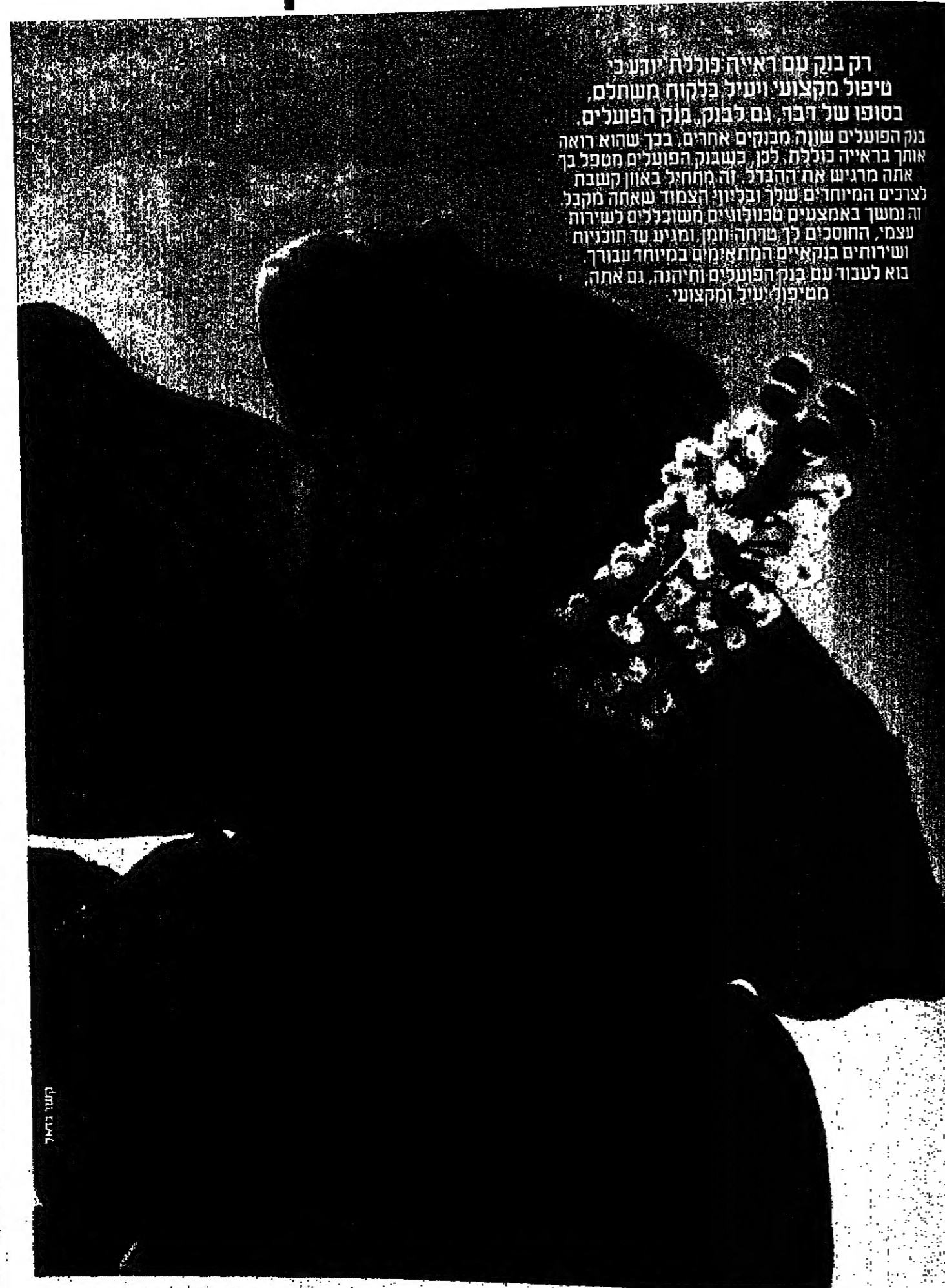
הבנק הבינלאומי הראשון מאפשר
לך לנהל את עסקיך ביתר יעילות
ובשעות מספות החנות לך רק
הבנק פתוח כל יום עד שעה 2
בצהריים ובנוסף בלילות ובימי
כאשר כל הבנקים סגורים אחרת
הבינלאומי עובד בשבילך גם 24
שעות ביממה.

הבנק הבינלאומי הראשון יוצא מהכלל

מלך מלך ארקיע

מינעו מטפל בך

רק בנק עם ראייה כוללת יודע כי טיפול מקצועי ויעיל בלקוח משתלם, בסופו של דבר, גם לבנק, מנק הפועלים בנק הפועלים עננה מבנקים אחרים, בכך שהוא רואה אותך בראייה כוללת, לכן, כשנבנק הפועלים מטפל בך אתה מרגיש את ההבדל. זה מתחיל באופן קשוב לצרכים המיוחדים שלך וכלייה הצמוד שאתה מקבל זה נמשך באמצעים טכנולוגיים משוכללים לשירות עצמי, החוסכים לך טרחה וזמן, ומגיע עד תוכניות ושירותים בנקאיים המתאימים במיוחד עבורך. בוא לעבוד עם בנק הפועלים ותיהנה, גם אתה, מטיפולי יעיל ומקצועי.

בוא וחדראה איך פועלים טוב יותר בנק הפועלים

כחול לבן המבצע השנתי הגדול

15.5-20.5.88

במשביר כצרכן

כל יום - יום המוצר

רק על מוצרי כחול לבן

יום ראשון 15.5.88	יום שני 16.5.88	יום שלישי 17.5.88	יום רביעי 18.5.88	יום חמישי 19.5.88	יום שישי 20.5.88
בגדי ים וחוף לנשים גברים ילדים	חולצות כל המבחר לנשים גברים ילדים	כלי-בית ומתנות	נעליים וסנדלים לנשים גברים ילדים	תחתונים וגופיות לנשים גברים ילדים	צעצועים תקליטים מכשירי-כתיבה

25% הנחה
כולל כל ההנחות

הגרלה
על כל קניה מעל 50 ש"ח
זכות השתתפות
בהגרלה

2 הפלגות שיט למצרים 3 ימים קרליין

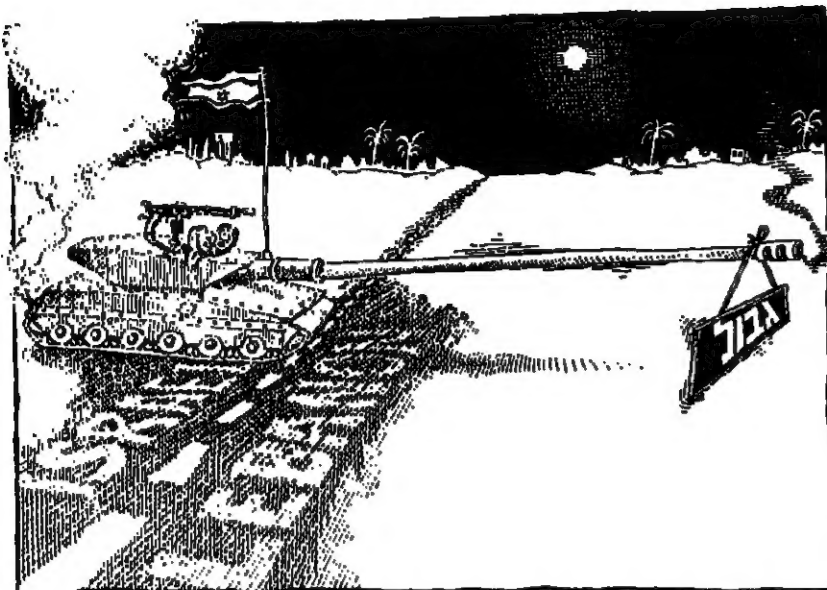
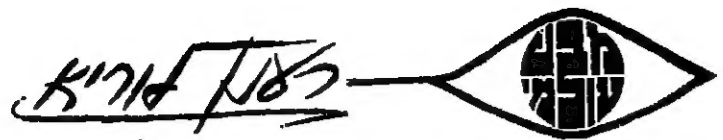
20 סופי שבוע זוגיים
באדיבות:
חלוצי רובינשטיין (3) • רבינוביץ
אינטרקוסמא (2) • גנני שדה
חלטיס (2) • אנית
תליא (2) • ב.צ.ת
אגיס (2) • בית חינוצר
מוצרי טיוני • מקס מקטור
מאיבו • ד"ר מישור

9 טיסות לאירופה
(ללא מיסים)
טוס כחול לבן טוס אל על
אלטאל
חטיסות באדיבות:
כיתן (2) • בוטקס
גבי שאו (2) • פוני
נועם • תילו
הלב מואר
אל על

מאמקור
הפרס המיוחד מקור אמקור XL

40% הנחה על כל הספרים בעברית

מלך של אשכול

"אנחנו בנשיים"

"בסך הכל שאלתי אותם איפה אוכל למצוא כבר לחם..."

מדיניות ומעל
וחנה: של ודון
מלך: יורולסקי

סופהבוע

כ"ז באייר, תשמ"ח 13.5.1988
© 1988 כל הזכויות שמורות ל"מערב"
This Magazine is a Supplement to
Mavi International Edition

8	רוני בחיפוש אחר הניצוץ
חלמה ארמון
14	שוים ושוים פחות
מיכל קפרא
18	כיפה שמאלית
יאיר לפיד
21	המובחרים
יהונתן גפן
22	עוגי מלך אריקע
אביבה מן
31	טיול "סופשבוע", כאב אלזאד
נילי פרידלנדר
32	טרבלינקא באנגלית
אבי מורגנשטרן
35	לאכול בחוץ
מאיר
36	כנפי טיס בכסא גלגלים
עמנואל לב
42	אהבת רחל
יעל פרמלמנר
46	פרובוקטיבים כמו בייגלה
יאיר לפיד, אבי מורגנשטרן ושל פרי
50	סוף הסטריפטיו הגדול
יהודית חנוך
53	שיפורים
מאיר עזריאל
55	פנטזיות
יגאל לב
57	פנים חדשות למפד"ל
רות אלי
59	הדרוסקופ
דלית מזורי
62	מעריב לילדים

בשורה: מיכל ספיר, סולנית "אמור גשום".
במרכז: צילמה: אורית זילברמן.
עורך: עמי דוריאן.
סגנית עורך: דניאלה בוקשטיין.
סגנית עורך: אורית דוראל.
עורך גרפי: יורם נאמן.
מעבדות: אורלי אנשיל, נטע גרינשפן.
פרדענות: אורי דן.

להיט בראשו! הכי שמכו סבס'שני!!

גמורל סבס'שני
החלוקה צמודה
המבנה של
משע למה
ולא רק שמכו
נוף וסבס'שני
מבנה שונה מצדיו
גמורל סבס'שני

והחדש במבצע

שם: מייצב טיפוס מוסקובי וסבס'שני
VITAMIN E
VITAMIN B6
VITAMIN B12
VITAMIN C
VITAMIN D
VITAMIN K
VITAMIN P
VITAMIN Q
VITAMIN R
VITAMIN S
VITAMIN T
VITAMIN U
VITAMIN V
VITAMIN W
VITAMIN X
VITAMIN Y
VITAMIN Z

הנוסחה השווייצרית

סבס'שני מלכה!

Natural SWISS FORMULA

מלכה מלכה

[illegible][illegible]

שלח את התלוש המצורף עם צ'ק על סך 45 ש"ח.
למנ את חשי שבחרת וחוא ישלח לביתך בדואר.

[illegible]

کتابخانه

רוני בחיפוש אחר הניצוץ

אמא שלה מספרת שהיא הייתה ילדה נוחה. אמרו לה להרים ראש, לחייך לצלם, והיא עשתה את זה. גם במסדרונות בית'אשכנז השלום בפתח תקווה טבבו אותה צלמים. רוני בן'אפרת, עצורה כשלושה שבועות, חייכה אליהם והתחמקה י"י באצבעות. הילדה הנכבד מדדכי נחנה לאידאולוגיה שלה להוליך אותה רחוק. גם בעלה יעקב, אמו נפרדה לפני מו שנים, עצור עכשיו, שומע את רוני ערה בחא סמוך. גם מיכל שוורץ, בת'ווגו הנכוחית וחברים נוספים שלהם ממערכת "דרך הניצוץ" יושבים באמצע. במסדרון בית'האשכנז אמרה רוני לבתה: "אני חוקה, חוקה, חוקה".

גאת חלמה אדאון
צילומים: גר' אברמוביץ

אני שור דובק שלה, אמנן, ישבו ביום המישי שעבר על גדר בסוף מול בניין בית משפט השלום בפתח תקווה. הם הגיעו בשמינה וחצי, ליתר בפרט. רוני את המכונית במגרש חניה סמוך, וישבו לחכות. לאתי היה תיק שמיננו שלחם מיי מעם סיטריה. על הרצו שלה נשען סל פלאסטיק ירוק תפוח. אמנן השקין מרסקים על הכיכיים שלה. שמש חזקה השמט ממל את הבטון הנפרס של הבניין המכוער. אם היה מתח בתחושות השניים, הוא ניסתר. בתשע, אמנן וחבריהם של רוני בן'אפרת, ניבאו אותה לדין בראשית המעצר. אשיר ירדה לראות אותה.

רוני גולדה שניה לאתי. זאת הייתה לידה מוקדמת, בחדש השביעי להריון. את עברה קשה בקיץ '82. היא גרה בצריף שוחי ארצי וקטנה מלפפונים בשדות בשים, ישוב ערבי נמשך ליד גדרה, שכל תרבותיו ושכחי התקלאות שלו עתירים היו לקט המישה מרשמים הכלליים והום כאוור "גורח". תזינוק העיווריה, קילו ששימאות, לא טמלה באינקוואטור. תנאים מסוכנים מדי לא טבבו אותה מעולם. למרות זאת, אולי בשל כך, היא גרלה להיות אשה חזקה.

לצבי ואני שור כבר הייתה חינוך, וזה שגורלה בקיבוץ כפר הנשיא. השניים עלו מסקוטלנד בשנה וחצי קודם לכן, כחברי גרעין הכשרה של תנועת הבונים. העליה לישראל הייתה מבוקשת אקט ציוני, מובן מאליו. ברור היה שיש ליטר בית לאומי לעם היהודי. בכפר הנשיא סיקלו אבנים. כשעזבו את הקיבוץ זה לא היה בגלל העבודה הקשה. אחי עצמה לא פגעה מעולם. היא גרלה בשבועות עוני כנלאוגו. ברובע מרעלס הצטננו ירדי ליטא שניתקנו עם מוסר ממונים, בדרום אל אמריקה הניכסתה. "עובד את הקיבוץ באשמת", אמרת אתה, "לא יכולתי למכור את המצב הזה שאמרים לי מן לעשות, שמישהו אתה מנהיג את הילדים שלי".

המגות התיכין הראשונות של רוני היו בית סוכנות קטן, שני חדרים ומטבחון. לכל ישובי הכיבה ניקבעה צורה דומה. שתי שורות של עוביות בתים, מרם של ורך כורבן ביניהן, וחלשות, 30 רגמ למשפחה. מאחורי כל בית, אחי וצבי שור הקיפו את כפר'סרדי עם עוד כמה עשרות ווגות, כולם עולים חרשים מארצות אנגלוסאסקיות. בבית'הסמר האוויר, בקשרה, נישפשו ילדי העולים ממלגיה, עירק, אנגליה וילידי הארץ. האינטגרציה הייתה שם ומן רב לפני שהגיעה לתל'אביב. אחי אהר לא היה עשיר, רחוק מלכלי ליהוד כמעט את כל מי שגורל בכפרים האלה, שהיו ימים בתחילה בכות. קירבם למגורנים עזבים, ואחר כך בשל מורשת העושים (המשך בעמוד 11).

רוני בן'אפרת מובאת לדין
במסדרון בית'האשכנז
בפתח תקווה. חשן
אברמוביץ, יליד לקבורה
קריא חזקה וזחה איתנה.

מעצר לפני העלייה לארץ

רשם "דרך הניצוץ" נילקח משם כיהתו ביג'86. ביוני '86 היה לרוי'שכונן. המחלוקה הערבית חוספה ב'3000 עותקים, המהדורה העברית ב'800. יעקב בן'אפרת הוא העורך האחראי. ארכיון העיתון קובץ נהנים על הרוי' חשטחים מאו תחילת התקוממות, ונודע במקור המהימן ביותר להתרחשויות בשטחים. עורכי העיתון השתייכו לקבוצת "ניצוץ", ששורשיה במצמן. בעקבות מילונים חיו ל"אונגרי" ואחר כך ל"ניצוץ" ששם לעצמו מטרה אחת בלבד: קידום השלום באמצעות כיוון שתי מדינות לשני עמים.

ריבוי אל ערדני היה ראשון חברי המערכת שנעצר, במחנה. מיד אחרי כך נסגר העיתון בגז מונחלי של משרד המלטה, אך חבריו הוסיפו לחזות אתו לאור כיתרון חד'מעמי.

יעקב בן'אפרת נעצר ביג'85 לאמריקה. אחיו נעצרה מיכל שוורץ. רוני בן'אפרת נעצרה בגלל החשודה בן'גוריון, לפני עלייתה למשטח בדרכה לכוס, אט'מאשיסטי באיטליה. הדס לחב, אחוזות העצרות עד לרגע סגרת חלליו, נעצרה ביום שישי האחרון. עד לרגע זה לא חננו כתבי אישום נגד איש מן העצורים. גורמי בטחון טוענים כי בודם ראיות הקושרות את חברי הקבוצה עם "חזית הדמוקרטית" של ואף חוזמתה.

העיתון "דרך הניצוץ"

هكذا من الله على

בכל ימי באוורן, זה ירד עם קיטוריות וסורחות ופגעי שטח, וזרמי הסהלים מסתובבים סביבם כמעיני שיריז' לוין וליוריה כבכיים. למי משואר הארץ עמדת נשימה וקברה הארמית 24 שעות ביממה, פיות שבה ארמיות, ציפורי שיש דם התקרה, פאסיס עם מצחיה מסוכנת ורדמים מפוארים.

בכל בית באזורי חן, דירות ענק וקורתיות ומרווחות במיוחד, עם מיטב השכלולים. מערכת מרכזית לקליטת שידורי לוויין ומלוויה בכבלים, לובי מפואר הכולל: עמדת שמירה ובקרה המאוישת 24 שעות ביממה, פינות ישיבה אינטימיות, ציפוי נעים עד התקרה, פאפיו עם צמחיה מסופחת ורהיטים מפוארים.

מרכז הספורט החדש הולך ומוקם כבר
בימים אלה והוא יכלול: מועדון בריאות,
סאונה, אולמות סקוואש, מרשאות ענק,
בריכות שחייה, מגרשי טניס ומה לא?
הכל לרצון המהיר הזה

בארוח קר מזכר קניות טורדני, ירידו לרובשבי חמקום. הכולל בחובו מנוחן של חיות, מרי קפה ופירמקס וכל זה במרוק מליכה מחיבת.

בואו ליצגש באזורי תן
כל יום ושבוע
 משרד המנהל והתכנון בעיר חתום לפרסומים:
 בימים א'-ה' בשעות 10.00-12.00,
 בימים ו'-ס' בשעות 10.00-13.00,
 בימים שבת בשעות 11.00-18.00,
 טלפונים באזור ייחודי:
 03-4233701, 4234913, 4234978
 משרד סביבת וארץ, ירושלים ורמלה,
 תל אביב: במסגרת בית כלל מנהל ומנהל
 א'-ה' 08.00-17.00 וימים 03-5120380
 טלפון 03-5120380

הבניה נעשית באיטונג חבלוק המבודד.

הנחיד החל מ־\$190,000
לא כולל מעמי ותוספות. כולל פיתוח.
הדידה לרומא פתוחה ולמזרח

[illegible]

הצפון החדש של תל-אביב

290 משפחות כבד הבטיחו לעצמן את החיים האלה.

חדש לחב (למעלה, נעצרה
ביום שישי האחרון) ויעקב
בן-אמרת (משמאל), בעלה של
רוני, גם הוא עצור. בעתון
כולם עשו הכל.

מילד מעמנד 19

ישיבת הנוי. היום זה איזור יוקרתי. וילות מוקפות
עץ חיים קהילתיים פעילים בתוך סביבה איכותית,
יש שעה נסיעה דרומית מתיאריב.

[illegible]

יתת תקופה שהנחלת בית-הספר האיורי
מיבת את מרטי הלפרנד קטעו במבוא
כרם בבית העץ. בבית-הספר קטעו לאיזה
סרס מותו יהיה לזכר, "היכלי יק", עם
הנחור, כאשר בציציה התלמידים חנה חרזי
יהיה עובדנו הלשון ראו את אורח. למרות עמד
שפט מוצקת התלמידים. חנה חרזי חדרת. היא
יהיה מבט לא חשופיה תעצור על דעתה שלא חתה
הנחית שלא חתמה. את הסרס
לשני חנה בארית. יש לה בית באילני שנידאה

הוא מבכירי סופרים. הנה כותב חמיש בעלות
בית המכירתו כלשהו. הבעל ואמר: של
החור, למאז בכוון אלמנה סמבטין עם תולדות
על שלוש וילדים מתגוררים בבית בארז בעצ
אחוללים, שבעל הבית אספה בדיחה. שנהא
מלכות בארז "אמנסט", ארז שנת שנהא
הע בקי לישראל, הוא מבטל לגיטי כאן כותב
שנית הנילאומית למשעים העמים באסרים,
שלא בעולם.

לחברת בניהן. רוצי וחליכה את האידיאלוגיה
שק החדש שהיא יכולה לתתם בסחרתם למעשה

התנחל, הלוהט. במקרה שלה זו הייתה עבודת שטח
שונאית שאינה מתחשבת בקיומי אישי. אם סברה
שפוליטיקאים ופוליטיקאיות ניגסו עוול, היא חללה
לדבריהם כך שלמעט מהיבט אגדה המצוינות בת, אולי,
על שתי האחויות, אבל זו תפירות בדרכי המעולה,
באורח החיים וזו תפירות בילדות פשוטה. הנה היא
במחנה. היא ניהלה באמון וריוח תמחוי נשואים למימי
הרים, אך רומה שהידיים של רוגי, עם הניפורנים
שיתבחרו, הם המבקשות לעקר את חת' ממקומה. היא
משלמת מהחיים.

אמנן, בן 27, הוא הצעיר, אמו מעט לבני, האב: י"ש לך שלוש ילדים. אחת הומניסטית, אחת קומוניסטית, ואחד ריאליסט. צבי נפטר לפני שנה וחצי מרומ לב. אמנן: "כשרוני הגיעה הכיתה, אתרי שהייתי לה, היא היתה היחידה שבכתה. היא ממש שחצית את את."

במשפחה הזאת לא מצויים רגשות בקלות. כשמוקעת המבוגרת, המשתרית בתשע והצי נישמעת צעקה של המדוכה שממנו, הסיבת של וזני, חרס ללב (נעצרה למחרת, ביום שני שעם) ושקר, קוראות רזני ורניו מנתפסות יריים. אחי

שור מלכות ישראל ויהוה עמו ויבן יסוד
קמה לבית אל המבורית הנקברת. כאלו קבע
גבישית על המבט רחל ורוד, בראית עין בחלון
המשוב והחור (החלל) ושמעית קול בלשון אורז
נכח שער, ורחל אומרת את שוקיה לנחור, ונכלה
החלל הבורח. המעשים מוכחים במופת על אמת
המבט רחל ורוד, כשראית ורחל על המבט רחל
ויד רוד. שמתה המעשית על המבט. כמטע
החלל. הרעיה על תעוקת בריהו בחלל כאלו
שמתה המעשית ורחל רחל רחל. את רעיה חלה על
החלל. מיתח. חרועת חלק את החלל ורחל
אלה.

לגורל, אומה ראש בנות העולם, אני מבקש, הן
אני מבקש, אומה ראש, אומה ראש, יר לה על עממיה
מכירות שונות, בדרך גם ברגעים קשים
אז את אומה שולח, אבל הן אסור לה חזק
החלום של ילדיו, בלעדיהם חזק שונות
יניח את כל יצירותיו אל כתב בתחילתו, ויהי
הוא במסד אתה רבן עניני קבר, והוא יד בזה
החלום במסד, רבני מסיקה לחלום זה, ויהי
הוא

אתי הולכת עם הקטנטן הזה בראש כל חיים

**צ'לם שהחלואה
לדונו' בניסיעות:
יהחורשגמתי
מהחורבנות שלה
במחצית. היא חלך
עד הסוף כדי
להשיג את החידע
שהיא רוצה בו. אין
לה היסוסים."**

הבאים. אבל ממילא הוא אינה עשויה מחומר שנשבר בקלות והשגה האחרונה, אחרי מות צבי, היתה קשה. וגם קודם לא שוטטה בערוגות שושנים. כבר יותר מעשר שנים שהיא יורעת שהגב שלה לא תטמח שיגרת חיים בורגנית. מה שקריו נחת לא יורום מהכביש של רוצני.

אני חושבת שזה היה ביום הולדת של אחד מהבנים. בני הרץ לחפש מחזה בתיק של רוגי ומצא שם כרטיס ביקור של לאה צמח וזכרתי דין שהם ניקרו שם חטיבת הסטאל קיצוני (ת.א.ג.) וניגשו לזרמים של יעקב ושאלנו אותם מה זה אבא של יעקב אמר: אחם לא יוריעים היורים טרופציקטים. לא ידענו באיזה מה זה, אבל הבנו שמדובר במשהו קיצוני. זה היה שוק בלונדון.

צ"ב היה ליבראל בדעותיו. מספיקי
היה ליברליזם התצאניס והתירכני. הוא
היה לבנוני לגדול בחצונו, תוך הקניית
ערכים של אהבה ובחיות חברים. לא היה
שולטן, והתצאנותו שהעניק לישראל וכתה היה
לניכור מוחלט ביצור אחר הדתה יותר מוחלט. היה
לניכור לקראת חירב על הדור כשהו בחרה דתה.
רצתה לראות אותה נשואה חברים, מלמדת בביתספר,
מגדלת את בניה, חלמה, היה חיים חיים ובריאיים. לפי
מקובלים של אגמא. היה יצרנה ליהודים לחתום עם
הבת. אבל היה מרגיש את חוקי חורלה לחרוטה.
היה מוסק יותר גורלה על צמצם יותר על חסות.
היה שולטני לרעה מה שחשתי. הייתי אהב אהב לא ילידי
בדברים. רואה שחשתי גמור, חסד, חסד ילידי
מקסימים, ומשפחתם גולה בשכונתם אהב, לכפר
והוא אהב לעיתים מרחוק. כי אין לה זמן. לא הייתי
שולטת אהב מלמדי.

רוי על הטרסה לעצמה והופיעה בלבוש אטלס. הוא
העלה רוצח לכסל בשכניה ארוחת, בראת אחת
משוחזרת על הרגל. אבל בפעמים מסורתיות שהיה
מגיעה לביתו, מידה הוא "דור התיאור".
לדור בעמית מדי שבעים שבו את הרוי ורוי
היה נהנה. כשהם נשכחו, נשכחו רוי והיה אוסם
היה נהנה מיתרית בשכנה, כל כיפה לא היה.
אז היה זה רוי ורוי בן חור ארבעה-חמשה-עשר על
ארוחת פירות. לרבות הבראה שחיה, שני ורוי
העולם הזה של קופת ממשלת ויהיה שני ארבי
שבו רוצח על התיאור של רוי. כי היתה התיאורית.
לדור בעמית מדי שבעים שבו את הרוי ורוי היה
נהנה. הם ורוי ורוי ספיריט וקולטות של
היה "תיאור". הם ורוי ורוי ספיריט וקולטות של
(העשר הזה)

סוכנות 11

זקן טוב כל היום ברנפלקס תלמה.

בוקר טוב: תלמה מנישה לך ארוחת בוקר חדשה, ברנפלקס תלמה - פתיתי חיטה מלאה וטובין - מוצר עתיר סיבים חזותיים הירדוקים בחשיבותם הרבה למערכת העיכול. ברנפלקס תלמה מועשר גם ב-6 ויטמינים ובכדור. ברנפלקס תלמה - אין כמוהו להתחיל בוקר מלא טעם ובריאות, בוקר טוב כל היום.

בוקר טוב: תלמה מנישה לך ארוחת בוקר חדשה, ברנפלקס תלמה - פתיתי חיטה מלאה וטובין - מוצר עתיר סיבים חזותיים הירדוקים בחשיבותם הרבה למערכת העיכול. ברנפלקס תלמה מועשר גם ב-6 ויטמינים ובכדור. ברנפלקס תלמה - אין כמוהו להתחיל בוקר מלא טעם ובריאות, בוקר טוב כל היום.

אסף אדיב: על כל אדם אפשר למצוא משהו

אסף אדיב: "זה נאוויו לחיות מומתע"

במה אחת מרגיזים את השלטונות הרי מידע מהסוג שנידפס אצלכם, נידפס גם בעיתונות היומית.

איימפדור לתעלול מועברת ש"דדן הניגוצ' הוא עיתון מוליטי, הוא לא חתומי לחיבורי אינפורמציה טרילית. היתח לו כוונה לעזור מודעות לעולם הפוליטי. אבל יחד עם זאת, הוא לא נגל למפלגות וטכניות, הית לו גם צד עיתונאי חזק ואיכותי, אבל שאני אויז לך שזה הית רק חינוך, וח טשטוש עקבות.

יכול להיות שעברתם על החוק כל מה שועשה הית במסגרת החוק הישראלי והגבולות המקובלים בישראל. יתכן מכן, המידע נהוג איננו, גם מול הדברים הנראים שראוי בשעתם. חמדי יש בדברים יותר נדמים מהחוקה וכמה שחצית, זה לא יעזור, אני מתאר לעצמי שאם תעקשו באמת למצוא קליט משהו שחוק עבירה על החוק, יועד בסוף לאות מישור שעבר ברמותי באור אדום, על כל אדם אפשר למצוא משהו מהסוג הזה.

ישיור חשיניים, אגב, מוכן בידי אחי, כששאל את כמה א"ר זה יתכן שהילדים שלה יגדלו עם שיניים בולטות, אמרה רוגי, באותו חזק אנגמטי קטן: "אם צריך, השיניים שלהם יהיו עקמות, הכל למען המטרה".

אסף אדיב: "עשינו חולשה של צמצום הצרכים האישיים על למינישט, לקנות בגדים, למשל, רק אם החורים נותנים קצת כסף, מננה אצל הילדים, זה היה קרש, הם קיבלו חמיר את צרכיהם. היינו חייבים להתמסר לגמרי לעבודה בעיתון, זה היה משחק אותנו לעבוד במשרה חלקית נוספת, מבין בולנו, רק רוגי קיבלה משכורת. 580 ש"ח לחודש".

שואלת רוגי לבית המשפט, אבת הצעירה שלה לא היתה שם. היא התעייפה מן החייסית החלה לקנות מטמיק ברדום סמך, בת 12, בלוגית רוח: בספירה, צחקנית, תירגלה קדם במשך חצי שנה את הקריאה י"ח בה י"ח אל תשאל, תשאל, מי זאת מי זאת, רוגי באפארת, ואחר-כך: "קוד תראה השבוע עוד תראה עוד תראה אצלי על ארבע, עוד תראה, היא היתה לבושה בחולצת חפריק שרוגה, המסיקת להדיס עליה את התגובות יתרחש העיתונות בשלוש שפות, לפני שנעצרה.

הבן של רוגי, בן 14 בקנה תוא, נישט אל אמו בצאתה מן המבנית והתחנך בה קלות. לפני שהודק מרחק אותו, הוא שלחן, אפא, יצא שראל בזאת את מנית.

רוגי קלח עם חשומים במדרגות, רכן מעתלה לחיות קרב איתו, הוא לא שאלה אישה רבת, יש (המשך בעמוד 60)

אסף אדיב יושב ליד שולחן המטבח שלה, דונוס-מזרח תל-אביב, ביום ששי שעבר. שבע בבוקר, על השולחן לחם חי עטוף בניילון. מעלי חלוי ציור של חתונה ערבית, צבעי מסעל רבים מתארים ארוץ אורינוטלי, נדוש וחשים. בחוץ הית טל על חדשא וצימויים עקשניות הובדיו ווליום של ציציים בחלון.

שעה וחצי קודם לכן דסקו שוטרים על דלת הדירה של אדיב ושל אשתו, חדש להב. הית עוד חושך בחוץ, חדש חלכה עם חשומים וחשאיורה את אסף בביתו גרוע מזה שחיה צמי לח בחודר המעצר. אחד, אחד, נילקחו חבדיו בשבועות האחרונים.

אסף, גב אף, מראה מוקל כמו של אחיו אדיר, נראה כאילו עבר שלטון שחור מהעשת ממנה במחירות. בן 34, שיבה מוקדמת בשערו הכחוי, בעיניו חתום עייפות ומיור דעת, חלם המעצר של חדש לא חסם אותו מפעילות, הוא טילקן לרדיו, שוחח עם אמו שלו בקיבוץ גן-שמחאל ועם אמו של חדש בקיבוץ בית זרע.

"כשנעצר חבר שלך, בודע דראשון אחת נידדום, אחת לא יודע איך לאכול את זה. לוקח לך חצי שעה להתאושש, לעפל, ואז אחת נעזר למעולה". לא הבאתם בחשבון כל חזק, שקיימות סכנות מעצר.

"זה חלק מהעולם, חלק מהמחנות הדברים, אחי שחורבן זמן עוסקים בחינוך וזועות, בגניעה ונידוש של אנשי ציבור עם איכות, שלמדת לחזק את האדם שבתם, זה נאויז לחיות מומתע מזה שנוצרים גם אחי".

מה בדיוק עשה כל אחד מכם בעיתון? בהתחלה לא היתה חלוקת תפקידים, כולם עלו חכל, לאף אחד מאיתנו לא היה ממש. סימן עיתונאי, במשך הזמן כל אחד קיבל על עצמו תחום שהוא טוב בו. רוגי היתה מוויז במיוחד, היא עשתה את עבודת השעה, לקראת 88 כשחלשה תקופת השקט של אדום, החלה מריקת השטחים שלו. במשך שלוש שנות חיר החתוק של רבין הכוח אנשים רבים והעניו למדה גבוהה של מדימטו ועדפנות.

פשוטים, רוגי וחמורה בולטת מעגלים אלקטרוניים בתדירות ובא-י-א-י, משם מוטרה על רקע היתום הפוליטי שלה זה היה ביולי 82, כעצמו של מה שניקרא או "סבצע שלום הגליל", רוגי הקימה רעש ציבורי, "פוסרת" בשל חתונותי למלחמה כלבנון, אמרה לעיתונאים, את, אולי, ובקדשה סבה ניצחה בה המרעית ליכולת החיקשורותית.

לפני עשר שנים נישדה מיעקב אחר-כך היה לה קשר עם גבר אחי, גם הוא השתייך לאותה קבוצה פוליטית, האיש היה בחי, רבה חתונה וילד, והחילה המפרקה יש אומרים מפני שלא היה ריפוליטי לסעמה. מבאפאת מעלם לא התגרשה מיכל שוורץ והיתה מאוחר יותר לבת-זוגה, שלושתם, עם הילדים והבנות של מיכל, נסעו אדיר מלחמה לבנון ללונדון, אני חושב שהיה בהם איזה יאוש, עיישת מן המאבק העקר לשנות כאן משהו, אומר אגנון, יעקב ומיכל חזרו לארץ כעבור כמה חודשים, רוגי נישדה עם הילדים באנגליה במשך שנה, גם שם התקיימו כמעולים. אחרי המרדה נישארו הילדים איתו, אן המחויבות כלפיהם שייכת לכל אנשי. חקבוצה, כשעמדה רוגי לטוס עתה לאסיליה עתידים היו הילדים לגור עם מיכל ושתי בנותיה (יעקב כבר היה אז במעצר). אחי המעצר של מיכל ורוגי, וגם אחי המעצר של הדס להב, חמדי ניסא מי שיטלם בילדים, שיקפיד על קיום סיגורת חיים, עכשי משגיחה עליוס אחותו של יעקב, מרטה, שתגיעה במיתור לשם כך מתי".

יום לפני שנעצרה, במסדרון בית-המשפט, אומרת הדס להב לבן של רוגי: "אני רואה שכבר כמה ימים אתה לא מריכב את השלאסה אתה מתחיל לפרוק על חל ממוזי חתור לעיניים, כבודיך הבחור ממוגן, (המשך בעמוד 60)

(המשך מתעמוד הקודם)
האונברסיטה הפתוחה, ושקרו, רוגי אחרה להשתמש בערכית, היא סמכה על האנגלית המצויינת שלה, ער שחבריה אמרו לה כשכיל מה למדת ערבית? היא החלה להעז, היום היא קולחת בשפה של מחנות הפליטים.

אין לה רישיון בחינה, השיטות שלה להגיע ממקום למקום, גם באיזורים מסוכנים, אינן מקובלות על עיתונאים מן השורה. היתה נוסעת באוטובוס עד צומת אשקלון, שם היתה שולמת מסיה מחתיק, כורכת אותה על הראש ועולה למצבת עזית, לכיוון עזה. אחי "פעם משרה לי ששמעה נוסעים ערים בסוגית מרברים עליה, הם אמרו זאת, כשה קומניסית, והיו הערכה ואהרה כשיחה שלהם".

"היא לא ניסתה להתמיד את העובדה שהיא יהודיה", אומר צלם שהצטרף לכמה נסיעות שלה. "לחיסר, העניו פעם לבית אבליס שיום קודם לכן נהרגו להם שני בנים, המבטים בולת היו עיוניים. הרגשתי לא גות, רוגי נבנסה, ריברה ערבית, כבשת אותם, היא מכירה היטב את הנימוסים שלהם, את המינהגים, היא יודעת להגיד 'הקורשים', כשהיא מתייחסת למתים במשפחה כואל, תכברים גותים לה רכבה כבוד, התרשמתי מהרבות שלה במסרה, היא תלך עד המון כדי להשיג את המידע שראי רוצה בו, אין לה היסוסים".

היא מפשה את יעקב כבאפאת כשרה בוקר, לשם הלבד אחי, התיכנן כדי ללמוד הראה, באותה תקופה היה שם סמינר למורים, אחי חרש חיתה מאוהבת, כבאפאת, או עולה חדש מארגנטינה, כלוגי נאה במיוחד, בקשר אליה בעקבות כמעט תלחיות. באותה תקופה משפחתו עדיין היתה בדרום-אמריקה, הוא לא יכול היה להניח לרוגי להעלם מעיניו לרוע, מבאן ואילך היו חיים כרוכים זה בזה, גם אחי ששנה האהבה, כמה שנים אחר-כך, הקשר ביניהם נישאר קרוב, מלא מחויבות הדדית וכושר.

אחרי שנה כשרה בוקר עברו יחדיו לירושלים, רוגי השלימה שם את לימודיה בסמינר למורים ואחר-כך למדה ספרות ומקרא באוניברסיטה, יעקב למד הסטוריה ורוסיה ובללית, חתונת חזון נערכה בגן פנסיון בגררת, היה גנן אורגן, כל אנשי כשר מרכזי הוזמנו, רוגי לא אהבה את החתונה האת, כך אמנו, "היא עשתה את זה כשכיל הורשים", היו אשילו ימים שהוגו תיכנן לגור בשכונ בנים בכשר מרכזי, צבי נמל חורשים כדי לבנות את שלד הבניין והגן. אחר-כך אמרה רוגי אין שום אפשרות שובל לגור כאן עם הדעת שלנו, שלר הנית נימכר לבן כשר אתר.

"אבא של יעקב אדיר: אחם לא יודעים הילדים מדועקטים, לא ידעו בדיוק מה זה, אבל הבנו שמוזכר במשהו קיצוני".

בשנים האלה תהלה התחברות הפוליטית של חקבוצה, הבירה, אלה שערין נמצאים מחוץ לתא מעצר, נמצעים מפסמט בנושא חיי חקבוצה, יש בהם הילדות כמעט מרגאדית, שאפשר להכין אותה, אחת חיה, המקריב את הנחות האישיה לטובת המטרה, מור לישראלי המסריאליסטי המצוי, המחויבות החברתית גם היא עשויה לעודר תמיהות בחברה של אינדיבידואליזם, ובכל זאת, רומה שמעטפת חסד גדולה מן הסור.

כבאפאת הבא את אסף אדיב לרידה כ"ל, אריכו זה היה בית ישר מאור, חזון, פשוט, גלוי, כלי פזות. אני מושב אתר כפי שאנה מושב אותי, הדס להב מכירה את רוגי במתרחקות זמן מה לאחר מכן, נוצר העניל הסגור של אנשים חזרי אידיאל, אחי שרוגי ותלחמן מן השורא וראי יסבה שנה בחור המורים כלי ללמד, בשל עקשנותו ללמד את ילדי ישראל את כל סוגות היצירות, הם חלכו לעבוד כמפעלים כפועלים.

כולם שווים בפני הצדקה, חוץ מאלה ששווים פחות

מה קורה למידי האבנים כשהם מגיעים לבית האשפה הצבאי בעזה, לסכסל הנאשמים? כאן אין סיגורים ואין זכאים. יש שוכני אחד, מיטות הגנה מגומגמים של הנאשמים, אבא ואבא שחבקים רחמים. ההודאות דואות, ההסברים דומים, העונשים דומים. חמישים פעמים ביום, כל יום. הבא בתור.

את אייל קברא צילם: בני גלור

זה שרד היה. שרד ראשון באינתיפאדה. במח' סם ארן, בפאתי העיר עזה, סוגרים את חלון נות המכונית. מבט אחרון חנוף, קלאין, מהלך ראשון, וביי-ביי לתחושת הבטחון. בסך-הכל שם, אולי שבע דקות נסיעה עד לבית-המשפט הצבאי הנמצא במרכז העיר. אבל הפחד מונה דווקא את השפיות.

אז עזה רואים כמעט תמיד דרך זכוכית. דרך עישול המצלמה או דרך שימשת חלון סגורה. מי שראה אותה אחת מעייר ברובה, או באבן, חלוי המכונית שלנו, בכל אופן, מאור ממהרת למששל הנבאי, שם יחל בתשע וחצי הליך הצדק המשפטי. וכן המסומם הצבאי לגרף, עזה נמרחת על השמשה כש מט שורץ במהירות מופרזת. הכוח של הים, הדינאות, המיכלאות המאולתרות מגדרות חיל, שמשורות ברחובות ובתוכן עשרות תושבים חשורים וקן ממהק, כתמי זיעה, חיוניות סגורות, מכוניות פיג'ו, תלמידים, ועוד חיללים, ועוד חיללים. תנה הממשל.

המצלמה מוכנה. גם הפנס. דגל ישראל מתוח על הקיר. עוד דגל שמוט על מוט. טפסלי עץ. אור חורף חיוור נחמך בגורת גיאון, בס השופט. העתק חיצוני מדויק של בית משפט בחומי ישראל.

מלך ישראל

בכל יום רואים יותר ויותר זוגות

טבע נאות

סח'לי הבריאות מס' 1 בישראל 220,000 כבר נעולים עליהם

טבע
מקורי

הסידור והמחיר של כל סוגי המוצרים נקבעים על פי מחירי המוצרים עצמם. כל דגם של סוגי המוצרים נקבע על פי מחירי המוצרים עצמם. כל דגם של סוגי המוצרים נקבע על פי מחירי המוצרים עצמם.

כף לקי הרג

את כמות המוצרים הנקבעים על פי מחירי המוצרים עצמם. כל דגם של סוגי המוצרים נקבע על פי מחירי המוצרים עצמם.

יחזיקי שהינה את הערבי
במשך עשרים דקות קיבל דק
חמישה חודשים מאסר על
תנאי. והתחנך שהרג ילד בן
13 שזרק עליו אבן, קיבל
ששה חודשי עבודת שירות.
בהחלט מקביר הייתי אומר,
שהילד שזרק אבנים, לולא
תח, היה מוצא טובש חמור
יחור, מזה שקיבל מוצא.

חמישה חודשים מאסר -
למעשים חמורים
מול הקיר בנזק,
למעשים החמורים
בנזק

השופט: במסגרת השנה השנתית בהמנה כרוב
ישו בעזר חמס את הכביש באבנים. הבנת את האשמה
האשמה כן מודה.
התביעה מבקשת מה שבתקש בלשניות עבור
כולם מאסר בשל, מאסר על תנאי, קנס.
השופט: והוא לשכנע אותי להקל בעונשו.
הנאשם: אני עובד במכרת סלילי בנה בארבע.
פעמים שבד לי את הוכחות באשם.
השופט: למה ודעת אכן
הנאשם: עשיתי, אבל חלאת.
האמא: אנתנו 16 גפשות בבית, הוא המפרנס
אחוננו. מבקשת רחמים.

השופט: מבקשת רחמים.
הנאשם: מבקשת רחמים.
השופט: מבקשת רחמים.
הנאשם: מבקשת רחמים.
השופט: מבקשת רחמים.
הנאשם: מבקשת רחמים.

השופט: מבקשת רחמים.
הנאשם: מבקשת רחמים.
השופט: מבקשת רחמים.
הנאשם: מבקשת רחמים.
השופט: מבקשת רחמים.
הנאשם: מבקשת רחמים.

השופט: מבקשת רחמים.
הנאשם: מבקשת רחמים.
השופט: מבקשת רחמים.
הנאשם: מבקשת רחמים.
השופט: מבקשת רחמים.
הנאשם: מבקשת רחמים.

השופט: מבקשת רחמים.
הנאשם: מבקשת רחמים.
השופט: מבקשת רחמים.
הנאשם: מבקשת רחמים.
השופט: מבקשת רחמים.
הנאשם: מבקשת רחמים.

השופט: מבקשת רחמים.
הנאשם: מבקשת רחמים.
השופט: מבקשת רחמים.
הנאשם: מבקשת רחמים.
השופט: מבקשת רחמים.
הנאשם: מבקשת רחמים.

השופט: מבקשת רחמים.
הנאשם: מבקשת רחמים.
השופט: מבקשת רחמים.
הנאשם: מבקשת רחמים.
השופט: מבקשת רחמים.
הנאשם: מבקשת רחמים.

השופט: מבקשת רחמים.
הנאשם: מבקשת רחמים.
השופט: מבקשת רחמים.
הנאשם: מבקשת רחמים.
השופט: מבקשת רחמים.
הנאשם: מבקשת רחמים.

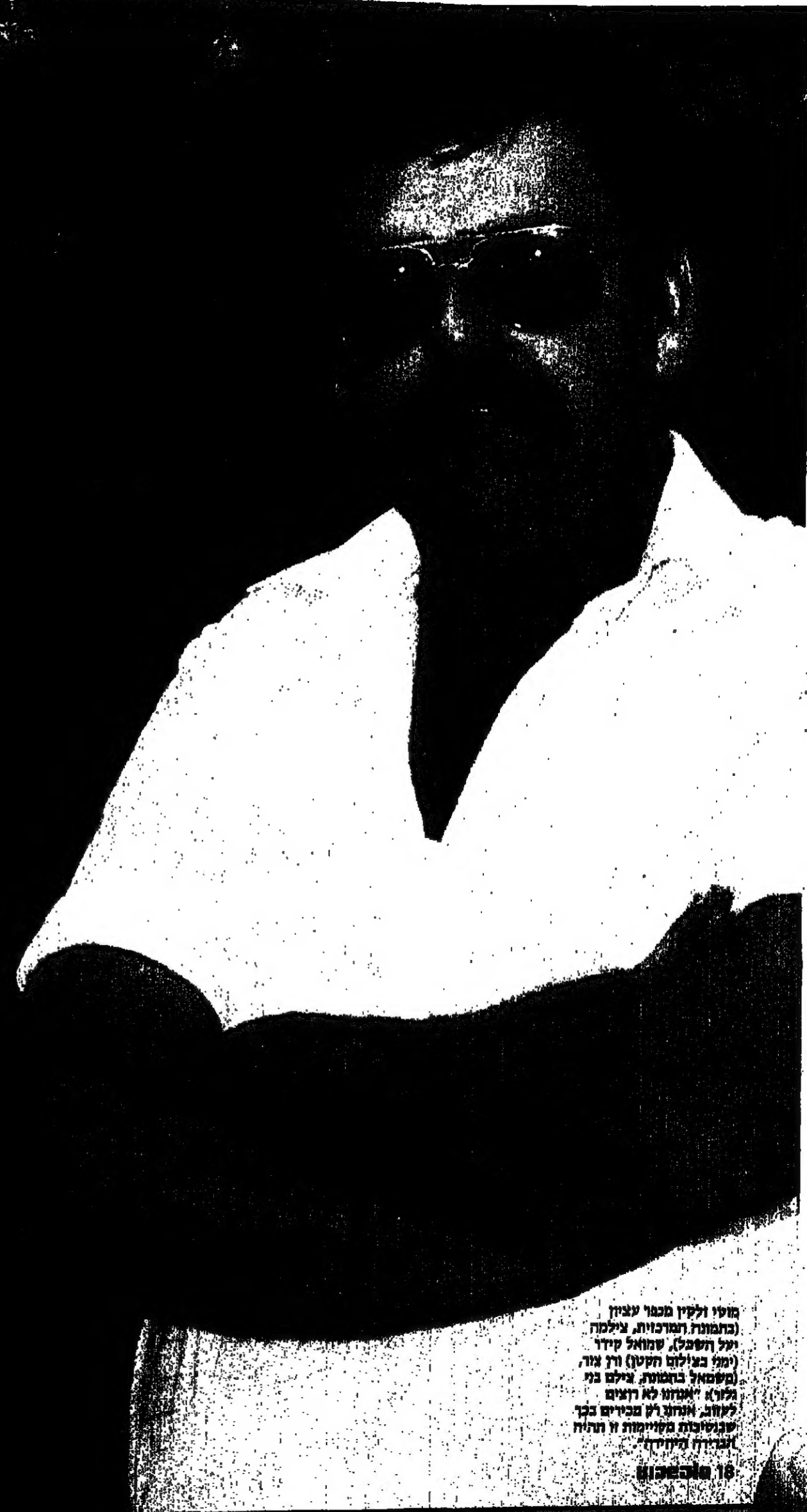
השופט: מבקשת רחמים.
הנאשם: מבקשת רחמים.
השופט: מבקשת רחמים.
הנאשם: מבקשת רחמים.
השופט: מבקשת רחמים.
הנאשם: מבקשת רחמים.

השופט: מבקשת רחמים.
הנאשם: מבקשת רחמים.
השופט: מבקשת רחמים.
הנאשם: מבקשת רחמים.
השופט: מבקשת רחמים.
הנאשם: מבקשת רחמים.

השופט: מבקשת רחמים.
הנאשם: מבקשת רחמים.
השופט: מבקשת רחמים.
הנאשם: מבקשת רחמים.
השופט: מבקשת רחמים.
הנאשם: מבקשת רחמים.

השופט: מבקשת רחמים.
הנאשם: מבקשת רחמים.
השופט: מבקשת רחמים.
הנאשם: מבקשת רחמים.
השופט: מבקשת רחמים.
הנאשם: מבקשת רחמים.

מאחורי הקלעים

מוסי ולקין מכבר עיצבו
(בתמונה: תמונה, צילמה
יילי וספיל, שמואל קידר
ימין בצילום חסדון) ורן גור,
משמאל בתמונה, צילם בני
מור, "אנחנו לא רוצים
לעזוב" - אנחנו רוצים מכירים בכך
שבתוכנו משהיה זה תחילת
המדינה הישראלית
18 מאי 1948

כיפה שמיאלית

מאת יאיר לפיד

הם באו חייבי עקיבא ומחינוך דחי' ציוני ומשרות קרבי
בצה"ל, והם חיים בכפר עציון ובאלון שבות. אבל
הדינה פלשתינית לא תכחידה אותם, והם לא יתעלפו
לדעיון של דיונים ישרים עם אש"ף. מרגיז אותם שאם
הם חובשי כיפות ומרגישים עצמם לאומיים, משייכים
אותם, אוטומטית, ל"גוש אמונים". אז מה בעצם
ההבדל הפוליטי בינם לבין "ישראל עכשיו"? ההבדל
העיקרי, אמרים מוסי ולקין, שמואל קידר, רן צור, ד"ר
יעקב כץ, פרופ' אוריאל טימון וחבריהם, אנשי "נתיבות
שלום" - הוא בכך שאם יהיה צורך לעזוב את יהודה
ושומרון תמורת שלום, נדמה שישראל עכשיו, "יעזבו
ממש בשמחה, בהקלה. אנחנו נעזוב באוהה נכונות,
אבל בצום, בבכי". פנים אחרות מעבר לקו.

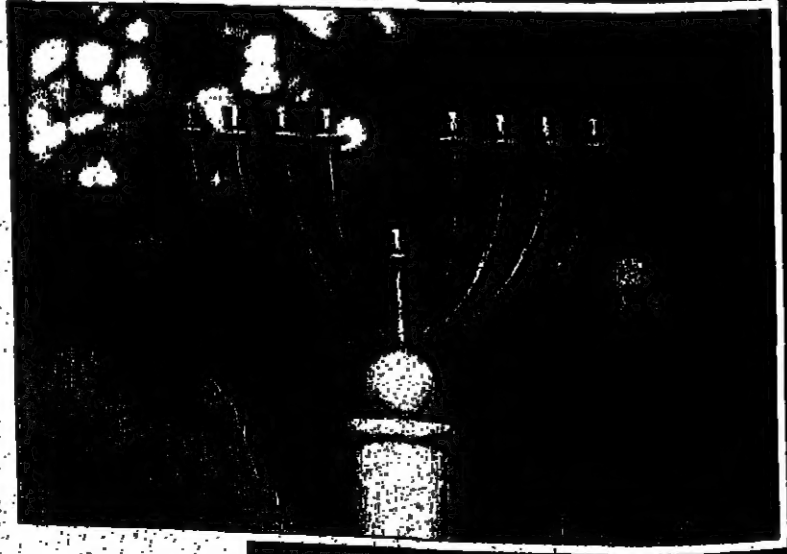
הקו הירוק הוא חמש שעות. הוא עשוי מכמה שקי חול כבדים, שמתוכם
משורבבים בדסר סדר, מטות ברזל משהים בגרין עבה, שמנוני משני
צידיה הוא מתוק בחתיכות תייל מלופף, מעט חלוד. שומרים עליו
שלושה חיילים, אחד בנות, שניים שמנגנים יש מחסומים כאלה מסוגנו
ועד אלסקה. בעברית קראים להם "זחלת בגול".
הדרך לגוש עציון, אחד משני השטחים נחק מפות ארמה לבנה של
קיסרסילה וניש אלי. "לאן?"
"כפר עציון".
"למה?"
"עבודה".
"גור".

אפשר היה להכין את ה"גור" הזה בשלוש-ארבע שעות. נסעתי. למי
המראה האחרת הוא שב החתבר לקיסרסילה עוד לפני שהבנתי לשני.
בכניסה לכפר עציון אין שומר. מסלול אספלט צר מוביל לחד האוכל, שם אני
עוצר כדי לשאול איפה גר מוסי ולקין. ביוני 1984, כמה ימים אחרי שנחנפה
המחלוקת וההודות, התכנסו נציגי גושאמונים מכל ישר' כחד האוכל הזה כדי
לדון בדרכי פקולה, בעמדות, בשאלה האם יביעו תמיכה, או עידור, או הודאה.
בחד עמו מוסי ולקין עם שלטים גדולים שעליהם נכתבו "מי שאיננו מגנה -
שוות". התלמים שהיו במקום התגמלו עליו בהתלהבות, נציגי הגוש התגמלו עליו
במות' והתלהבות. "אני לא אשכח את המצפון של חרב לחינכי כשהוא ראה אותי",
מנח' מוסי, משר לאחר את השורול הכהל של בגרי העבודה שלו כדי שלא ילול
לקפה.

ולקין, 55, הוא מבוגרי של טרקטורים, סטודנט להיסטוריה וחינוך
באוניברסיטה העברית, יהודי חכם שנשמע לפעמים כמו חכם יהודי. תוצר - לא
הוא ידוע כעצם - של "גוש עקיבא" והחינוך הדתי-ציוני. בישיבה הוא למד באותה
ביתא עם עזריאל שגל, המוכר הקדום של מועצת ישר'. עד היום הם בדידות.
מסויגת, אבל ידידות. ולקין גם שירת בצנחנים, והוא נשוי, אבל לא רבעה ומגדל
שם.

אם הוא צריך למקם את עצמו בסך העצני, התחנך בעור, של הפליטיקה
הישראלית, אז הוא בשמאל. מיינה פלשתינית לא משהיה אותו, והוא לא מתעלף
אם מוכרים בגניו ריונים ישרים עם אש"ף. וכן, אם
יהיה חסכם מייני הוא יהיה מוכן להתפנות מנוש
אמונים. מרגיז אותו לחשוב שאם הוא חובש כיפה
מרגה, משייכים אותו, אוטומטית, לאנשי של העושב
המפרנס ביותר של כפר עציון - חנן מורח. הוא לא
הוא גם לא החדר שלא.

"מפריע לי", אמר ולקין, "המונטול שחלק
מהציבור הדתי נטל לעצמו על הרעיון הלאומי. אני לא
בטוח שאני יכול להסביר מה קרה לדתיים בישראל,
אבל הנטייה ימינה לא מכמה את בולם, במיגורים
ממיימים היא אפילו מצומצמת". בשקט, כשרק ידיו
מתגייסות מדי פעם לתנועות רחבות, ולקין מפרק
למלים כמות לא קטנה של ועם מצטבר "במה אדם
כמתי הוא פותח איש איך ישראל מאניש העושב כמה
אנחנו פותח לאומיים אנחנו לא מתיישינו לא עושים
מילהאיים מי נון לאנשים שהיו פעם לא עבר את הקו
הירוק את חובות לרבר על עצמם כעל 'המחנה
הלאומי' מה פלאס?"
"אתה צודק, כשהתחילו המאומות בשטחים היה לי
(המשך בעמוד 58)

הכרזת מלחמה

הכרזת מלחמה

פריגת

הנה זה מתחיל. המכירה הגדולה של האנשים הנפוצים בחליפות הדיקטטורה, עם המלים הרירות, עם הסיממנות שלא אומרות ולא כלום. הנה זה מתחיל, הבחירות מתקרבות, ואיתן - הניצחון האוטומטי, הכסף שנשפך במים והוא הכסף של וילי, ומי כמות יודע כמה אגנו לא צריכים את הניצחון שלום עכשיו. כל אלה שמעולם לא עשו שום דבר טוב בשבילנו, ויש להם החוצפה להעמיד פנים בכל פעם מחדש - שאנחנו כל עולם למרות שכלנו ידעים היטב שמה שמעניין אותם יותר מכל הניצחון הניצחון כינם לבין כיסא השדרה, כלומר - הניצחון שלהם.

כל אלה שלא היינו יכולים לראות אותם בשלוחיהם או לשמוע את קולם בדיו מבלי לצחק או לבטח, פתאום, ככמוע קסם, הם מנהיגים רגילים, מורשים מעם, שעשו כל כך הרבה למעננו, ואנחנו משתדלים עיוורים מלראות את חונם, הנפעה, הנפעה מתגלית לנו פתאום, הוורמאכט - הוורמאכט שרק בעבר עמד רחוק ונחמד למירסם. ולפי הסדר הזה אנחנו צריכים לשפוט את האנשים המוכרים הללו, שיתגדלו עכשיו לרשעים לנו כראש באופן מיד, מוחזק או יותר, לא יתנו לנו עי שובנים איוו את משימתם לאיזה מין משימה, באקט הרמקורטי הדרוש, ובגישה להם עוד ארבע שנות נפיוזה נוספות, בן הם שוב יעשו ויכניסו בזהם שאנחנו נזכרים מלראות אותם.

כי מי אנחנו לעצמנו? בסך הכל עם, והם, הם המבצעים, האנדרבאנדר, שאילולא הם מי יודע מה היה קורה לנו, ואיפה היינו עכשיו, אם בכלל היינו, או לא? למעשה, על הקירות כבר נפרצו הסיממנות, הסיממנות, למשל, סיממנות המעמד: "זה עם כזה מופלג, ובא לך לצעוק" וזו אותם אנחנו מסתירים. אבל כי רוב אל הקיר, בשנת בדידות, הנה זה מתחיל, עוד מעט הם יעלו ויבואו, במשימה, את ההחלטה הקולקטית, את המפלגות המפוסקות, את הלא-כלום הזה שנקרא פוליטיקה ישראלית. מעט בארבע שנים הם מבצעים, עושים משהם שום בכלל מדיניות אלנו, ואנחנו צריכים לבטח כי רוב לקיחת, בין מלחמה לאיידם, בין אפס מלחמה וזה הוא בא, שירות הבאיניקים הוא, שאין שום תועלת ואין לה סוף. פריצותם אדומים ומלאים שיעוררדנו שחורב האחרון שאכפת להם זה אהם, אבל הוא הם מתעקשים לייצג אותם, עם ההבנה הקורטומה על המנהיג הרי כלנו יודעים שהכל זה שום, כי זה מה אכפת לכם ללכת עלינו הנפעה אנחנו יודעים משה כמו כל השאר, או קיטם, כואו נגמור עניינינו. תמשיך לא לעשות ולא להחליט הלאה, נגמור כבר עם המפוסק המכשיר, הנה גם לנו זה לא יעשה כל המדיניות והמלככות הללו, או כואו נצביע ונבחר את זה.

עוד למשל את השר שריר. שר המשפטים, אדם המבצעים המכשירים בחיט והבידורים, אדם שאין לו תחליף לנפיוזה המכשיר, ללא-כלום, תחליף תופע עד שהוא מגיע למימרים כאלה, ויש להם שום באמת משהו, ולא סתם עוד מובחן, אלא שם הלולה בן ברא, ואיתם אותו מנהיגים, איתם חשיבות עצמית איוו הנפעה המכשיר כיסיהם, איתם של איש חוש ומאחורי הניצחון אין ולא מלחמה נוספת, אולי יותר באמת מתאים לו שיהיה שר, אם כי אולי משהם נוספת, אולי עדיף שיהיה לו סוף סוף.

וזהו זה. המבצעים בניצוחם, על הכסא הנה של

הונתן גפן

המוניכרים

על כך השרי אסילו לא מוכן לענות. שנה שלמה מתוך ארבע שנות שזה השר בוטל, ומה שיש לו להגיד על כך זה "כוא נזכר על דברים רציניים, אח". וכי יש נושא רציני יותר משר עכשיו שכבר כמעט שכח את השפה העברית מרוב חילול לשון הוא נראה ממנה, בוטרי מחבה לו איוו מכוס להתייף אותו מכאן כדי לפתח את המיניות שלנו כריטיסקונדורל מניו ארץ שקטה אחרת. כי באמת, כשאנחנו חושבים על זה, הרבה יותר קל לפתח תיירות בארצות אחרות, רגועות יותר כמו השטן ב"עליסה בארץ המלאות" הוא מצייץ בשקטנו וכל הזמן מאתר לאיוו ארץ אחרת, נטולת-שריר.

יוסף לו מוכתר ב"מקור" זמנסה לשכנע את שלושת המוראיינים שהוא בעצם שר ולא דיילת. שלמרות שלא רואים עליו, הוא משהו, ואין כמוהו לטובת התיירים והמשפטים. ויתכן שהוא בעצם משהו משהו, השרי הזה, שופט תיירים, ומארגן טיולים מאורגנים לשופטים אבל למה על השכונות ולמה הוא לא אומר ולא כלום במשך חמישים רקות, לפני המרת של יום רביעי, שנקרא במקרה "ציידי בורד הוא הולכי, ולא דייל כמול הוא השריר". לבסוף, כשרואה חמוראין שמוראייניו מקינים לחיך, הוא אומר שוב "כוא נזכר רציניים אה" ואחר כך, האיום הגדול מכולם "בקירוב התיינה בחירות, וזעם ישפוט אותי לפי מעשי". כנראה שהחכוון להתיי "העם ישפוט אותי לפי מעשי". בא אלי שריר נחמה, שכ אצלי על כי היר, שכ תנח אל תירא, ותעוף בחורה. והפיל המעופף הגיל הוא, לצערי, רק משל ורונמה לשאר האסטרטגאטים הנפוחים שעומדים בתור מבאן ועד לאוקטובר כדי לשכנע אותנו שהם טובים בשבילנו. גם המוכותים שמעריצים להתגורר בארץ, קירב לוואי-בנלל האקלים, כבר מוזן לא פו. מה שקישר אותם לכאן זה הכסף, לא המעשה. הנה זה מתחיל, השקט והאסטר. - המכירה הגדולה של האנשים הנפוחים. אהם מתחיל להכין מה מצפה לו בורשים הערבים ונושא תחילה מי יתנו עוף מי יתנו? שריר, ואמרוש כנטיים, ואעוף מכאן לכל היותר, עד אחרי מצעו העלונים הגדול, עד אחרי המהירות.

"מקור", מול שלושת המוראיינים, שמתנגדים איוו בדיקט הנאות ובחוסר עניין מסויים. כמי שראוי להונתו עם מוכתר נבחר, סאנדרבאנדר בומת בלון מרוץ, וכל מי שמסתכל עליו יודע יש לו את כל ההשגות. הוא מוכן לכל פרובוקציה, הוא חשוב והנשק, אבל לרוע לא מתכוון לחשוב, והפיתוח הוא הרי האנמן לפש האמה והמנהגות מולו.

צופים יקרים, הרבר האחרון שאהם יכולים לעשות זה לכשעליו. בצלמכם ובדמיונכם עשיתם אותו שר כפול. שר השריר הקטן, בלון שימשיך לרוץ בלי שום סיכוי לפינוץ.

המוראייני השלישי נכנס לתמונה ואין אתה מסביר את זה שאתה בער תניח למחזרת והחורית? והאם באמת יש להם סיכוי להניחה? כאן יש לו הדמיון להנחמה לשיא נפיוזה וירש, כשהוא אומר זה עניין בינו לבין הנשיא, והנפיוזה המאשרים מקבילים הרגשה שכאמת אין להם מה לראות מזהב בלון אמריקאלי, שטאן. עניינים בשקט עם הנשיא, ולא בסלוחיה, איש חוץ מתחרתי שעשה לנו טובה שהא בכלל הגיע למקור? נמשק לשיב, עם הנשיא ולדיוק הניצחון מתעוררת.

אחרי ממש לא יכול להכין בידא אהם מבוגר, בחליפה נאה, ואסילו שפם, יושב במשרד ומחיש רקות ולא אומר כלום, והכל זאת - מקורו ממלכותיות נוספת, גם כשנגיעים במלך שמושב בציפור נפשו, או אולי משהם למר באחיווהנפשו, והואלים אותו מרוע הוא, בן-צלארץ כל תומך, ומה רע כל כך בארץ המתורשלת שלנו?

עוגי מלך אדקיע

עוגי פילובסקי הולך לאדקיע. הענק הצעיר מתל אביב, רואה החשבון שהתחתן עם הבת של רוזנברג. קופל. והפך לחלק מאימפריה מקומית. שנה וחצי לפני נפילת הקונצרן, מכר את חלקו. בד"ח המפרק שהוגש לבית המשפט נאמר כי "מנהלי החברה השתמשו שלא כהוגן בכספים ונכסים ועשו מעשים שלא כשורה". אדקיע: "הפעלנו משרדי חקירות, בדקנו את כל השמועות ומצאנו שהכל רכילות" מאת אביבה מץ

כחוגי הכרזת הבינלאומית נחשבת אדקיע לחברת חסויה מקומית, לא יותר. כחוגי התיירות בארץ, נחשב עוגי (שמואל) פילובסקי, איש עסקים ממולה. הצירוף החדש, אדקיע-פילובסקי, מעורר לא מעט סימני שאלה בחוגי המילון והתירות. במחברות בדו"ח מהדורת, שמפרסמת חברת אדקיע לרגל שנת הארבעים, מסכם המנכ"ל הוצא, יוסף רותן, על רקע דיילות מבריקות וצילומי נוף נקיים, שלושים וחשש שנות פעילות. ברזח גאות יחידה, מעלה המנכ"ל על גס את אמינות החברה, את יציבותה ואת קצב ההתייעלות המרשים שלה. מנת אפשר להסיק, שאדקיע חיה כבר גורלה האנשים שם יודעים מה טוב לה ולפי עקרון שטוט זה בוחרים את מנהלם הכללי החדש. לבר.

במסגרת סבב המינויים המנכ"ליים האחרון במשק, המינוי הזה הוא אולי המרוב ביותר. אחרי בני גאון שחלף לכו, יוסף רותן שחולף לקראת, יגיע תורו של פילובסקי לבחור לתוך הכורסה והמה של אדקיע (כ"ב). במאי, פילובסקי, ממקום מושבו בפרנקפורט, מנהל מזה שלוש שנים את התנהגות השניה בגורלה והחשיבותה של אל על. איש מקצוע מעולה, אומרים עליו החברים שכברו בו באדקיע, איש תיירות ותיק.

הקשר התיירותי-פילובסקי לא מתחיל באדקיע, גם לא באל על. קודם היתה קופל. כחוגי התיירות אומרים שקופל קבוצת קופל כ"ב' היתה הגדולה מכולם. החמוטות רועשות, מלווה במסכת השמצות חרידות, תיסכול והרבה עצב. דרמה שלא היתה מביישת את מניין תולדותי. אהבה, שנאה, קטא וריביות עסקית. דאלאס מקומי. סאנה משפחתית שפרצה לפתע לבתורת בעמרים ואישים.

המנכ"ל החדש של אדקיע, עוגי פילובסקי, שקיבל את ברכתה של מועצת המנהלים של אדקיע פו אור, היה שותף בכיר בחברת קופל, שנפלה שנה וחצי לאחר פרישתו ממנה. "הולך מבריק של איש עסקים ממולה", אומר מכר ותיק שלו מברזנובה. הסיפור העצוב באמת, ותחתל בשנות השלושים קופל ורוזנברג, האיש שמאחורי השם, עלה מטרנייה וחקים את השולחית. כחתי ירין בלבר, כמו שאומרים חולוצים. על קופל ורוזנברג אומרים שהיה כעל מקום.

"לא פגעתי באף אחד במודע. תמיד כלטתי בעסקים ואדם מבריק שמוכיל בעסקים יש כלפיו רגשות קנאה. אולי עברתי והרוח נשבה במקרה ופגעה במישהו. אני לא מכיר אף אחד שיש לו משהו נגדי, חוץ מגיסי, שיש לו טראומה"

"געשה לפילובסקי לינץ' לא מוצדק על רקע של חשבוניות אישיים. בדקנו אותו בכל מקום אפשרי ולא מצאנו כלום. אף האשמה פורמלית לא עומדת נגדו. לאדקיע דרוש מנכ"ל עם מעוף שיווקי וקשרים בתיירות. את אלה יש לו, ולנו זה טוב"

עוגי מלך ארקיע

מימין לשמאל: יוסף רון - רק שדרות, סמי רוזנברג - מדינות בלתי מוסקות, דני בורוביץ - "המנהלים בארקיע לא מוטמנים"

רובנישטיין זה היה טוב לכונס, שלא יידו שקנו עסק שכשישי ח.

עוגי פילובסקי נטע לרמניה. סמי רוזנברג נשאר בקיפול, בארץ. פילובסקי קיבל את ניהול המנהל של אל על שם. רוזנברג פשט את היגל לכו. חברת קופל קיימת היום רק בספרים. המנהלים נמנו, העובדים הלכו הביתה. העושים מחולקים בנכסים. המנהל של החברה, עובדי בלס, עובד מאו שעות נוספות. מכין דוחות וחוזר דעת לבית המשפט.

ועכשיו פילובסקי קיבל מניו. לא מנכ"ל אל על כפי שרצה מנכ"ל ארקיע. אומרים על פילובסקי שהצליח בגרמניה ושהוא אירש המתאים ביותר לחפקי החו. מי אומר זה אומר, הנכדים בארקיע ואומרים, אלה שהצביעו בשבילו במועצת המנהלים, וכמה בכירים באל על.

"נכון פילובסקי עשה גדולות לאל על בגרמניה אבל אם היה כל כך טוב, למה לא קידמו אותו עכשיו?"

אומר על כך פילובסקי: "בשהגעתי לגרמניה, חלקי בעצמתי הייתה הכלליה משם הייתה 19 אחוזים. היום יש לנו (לאל על), 35 אחוזים ולחברת השכר הישראלית, I.C.S., שהקמתי בשיתוף עם ארקיע ואל על, יש עוד 20 אחוזים. זאת הצלחה גדולה מאוד. מנסה להשיג מרמניה הון, עש שגני הנעת, מאד לא מסודרת. הייתה תחרות פרוצה, מחיר לא היה מחיר ואי אפשר היה לסמן עלייה. יש אחד בריש מיה עלה ומש מאת מארק ולמחרת זה יכול היה לרדת למאה מארק. אני עשיתי מרד בבלון וכולם יצאו נשכרים. עשיתי דברים מרבים לאל על, אז למח נחננים קי ללכת.

קודם כל, לא עובתי את אל על. קיבלתי חמשה לומן קלוי מוגבל. קיבלתי מלפון מהארץ, צלצל אלי ירד מועצת המנהלים של ארקיע. שלמה זין, וביקש ממני לבוא לארץ לנהל את ארקיע. ביקשתי ממנו שעה למחשבה. אחרי שעה החזרתי מלפון. אמרתי שאני מבטים בשני חלופות: שרפי הייל יברך ושמעוצת המנהלים תסכים פה אחר. הוא החזיר לי מלפון ואמר ששני תנאים תוקפים.

לא נעלמת מחו שרפי הייל והמכים מליכי מרד לחזר עלייך.

ואמת שנעלמת, הייתי מאוכזב. קיוויתי שהוא לא יכנס. והתקשרתי לרמי לשאול אותו. הוא אמר לי: יש לנו בעיה. וחסמים המכנים עם ארקיע חשבוני מאד ולכן ביקשתי על המניין. ייתר מאוחר הגעתי לארץ והמנהשתי עם הרלב בארבע עיניים. הוא אמר שאני לעצוב את ארקיע בלי מנכ"ל טוב לטווח ארוך. אחר כך, גורל לי איש רשימה של 32 מועמדים (רובם נעשו 27)

מחשבות 25

מחה של אשתו הוא ירש 18.5 אחוזים מהעסק, אחרי מותו של קופל הוא ירש עוד 12.5 אחוזים. לסמי היו 12.5 אחוזים בלבד.

פילובסקי אומר שכאחת חקפה הוא היה זה שהציע את החברה למקום ראשון. העובדות, הסודות, סטטיסטיקה, נשאר יבשות. באוגוסט '85 הוכרזה החברה כפושטת רגל. קרמו לזה מספר מהלכים כלכליים. בסוף '85 היה מרד סוער בין שני השותפים, שלא הצליחו יותר להחשיש את החברה והחלטה בתקשורת הוכרזה את הארוע בכותרות: "נידונים במשפחת קופל". בענף אמר שפילובסקי ממוח, ירד מתי לצאת. לפילובסקי באותו איש, חשבו מאד להחשיש את התאריכים. כמה שיותר רחוק מ'85, יותר טוב הוא אומר על כך "הציאה שלי מקופל החחלה עוד ר'82. דרכנו נפרדה. לא ראיתי עם סמי את התולכים עין בעין. הקש ששבר את גב הגמל היה מלח אסטרטגיה בל-אביב. זאת הייתה רכישה שלי. נכנסתי לעסקי מלונאות. הלך טוב מאוד. כשפרצה מלחמת שלום הגליל, אסטרטגיה התחיל להיפטר. כספים, הכסף ורם מקופל לאסטרטגיה במשקס להיפטר. חי לו שלוש חודשים למכור. גיסי, שהיה בעל זכות ורם, התנגד. אחרי רובנישטיין, שהיה שותף שלנו באסטרטגיה, הסכים לקנות את חלקה. סמי התעקש על עוד 250 אלף דולר. הוא ירד שומעב ברד ולא רצה למכור. באות הימים עם רובנישטיין, קראתי לו העצמא אמרתי לו שאם הוא לא מכר, אני עוזב מאחורי משקן גוף שיקנה את חלקי בקופל."

4 רכ של פילובסקי מוכרת קופל והצמח הייתה כמעט סלולה. הוא הבין את זה - וסמי הבין את זה. איש מהם לא התעקש ולא גישה לעצור. אבל הייתה בעיה עוגי לא חלם למכור את חלקו לסמי. השנאה התודית הייתה חסרת פשרות. התנאי שלו למכירת היה שגוף אחר יכנס לחברה במקום. את מסכת הגירוש, כמו בכל משפחה חנונה, ניהלה סוללה של עורכי דין. במשא ומתן מייגע הצליח הגיסים להגיע להסכם ברבר מכלול חלק של עוגי והתנאים הנלווים. החברה שהסכימה לקנות את חלקו במשו של רב, וחתה לגירודנישטיין. בעלי מלון אסטרטגיה ברמבר '83, מרד עוגי פילובסקי את היחל של קופל מרם ברוכב ששדרותיסקי בל-אביב, באקורד מרפי צורם.

על השאלה כמה כסף קיבל, מסרב פילובסקי לענות. הסכומים שהוצגו או היו אסטרטגיה, נסקס אחר בחקן 7.5 מיליון דולר. במשק אחר, והכיר רק שבעה מיליון. את האמת קשה לדעת, וש אצלו נדמה שמועצת בורסקי, כי פילובסקי לא קיבל כלום עז את האקטוריה עם שתי חוליות. אחת ברוב ששדרותיסקי ו21 ואמת בירושלים, תחנות, חלקה. כל העובדות ואישיות. את סכומי העסק אי לאת את לא השלם להבשר. לסמי רוזנברג זה נדמה את חלקו, כליל אמת. "הראו כמה אני שותף". הוא אמר. שיתשבו עלי במנהלים של מיליוני דולרים. לפילובסקי זה לא הפריע. להיפוך: עשה אותו חשוק וגדול. להחזיר

למשק מעמד 23) מקופל אומר "היו מריבות בלתי מוסקות על דרך ניהול החברה בין סמי לבין עוגי. הם היו שני הפכים. מפתיה פיננסית, עוגי הרבה יותר עירני מסמי. סמי ירד למכר אבל עובד על חוליות גבות. מעניין אותו רק המוח. הצי של העצמאות לא מעניין אותו. עוגי היה זהה הייה בחברה. איש מסור. פיקוח. מכין בעסקים הדבר יותר ממלח מסמי. סמי היה נחמד. על עוגי אי אפשר להגיד שהוא נחמד, זה כלשהו המעטה. מכתה מקצועית הוא ברוף מוצלח של איש פיננסים והייתה קופל נשכר כזה, ובשלב מסויים החליט לעזוב את הארץ. גמע לאהר"ב עם אשתו. שם הקים ניהול מדי של החברה.

ק וכל רוזנברג בני-ירוק, סמי ועוגי בארץ. הצמר מרובע ששדרותיסקי, ממשך לשחק בנדל. קופל השאיר לעוגי את ענף התיירות ותכנתת בבורה. שהיה באחריותו. סמי היה אחראי על התיירות היוצאת. בידו הם הגיעו את מספר העובדים, הרחוב את הפעילות ותקשורת יוצר קשרים בענף. פתאום קופל הפך להיות פדמה. כולם רצו להיות חברים שלום לגעת במיתוס. להחזיק בבעלותה. ודי חברה, סיגרים טובים, בתים יפים, הצליח מיתוס, נווה-אביבים. הכל נשאר משפחה.

ה החזיק מעמד פחות או יותר, עד 1977. אז נפוצו עיינת, אשתו של עוגי, ממלחת המרסק. כשה לאי מותה, נפטר קופל רוזנברג מאותה מחלה. אצרים שלא רצה לזוזת אחרי מותה של ברו האהוב, לא רצה להלחם במחלה מכאן ואילן, והיחידות מלטים בין פילובסקי לבין סמי הייתה מודרת. איש שם לא ירסה עוד להפחית את העיינות וההדרת. פדמים הציפו עד לניתוק מהחלה. המגע היחיד ביניהם התקיים בשיבות התחלה השבועיות. פילובסקי התעקש פעם שנית, אבל בדרך להפיר-אני יש עוד כמה שיי ביימים ברמיה.

"נעלבתי שרפי הייל ביד על המניין, אך הוא הסביר שאמר להשאיר את ארקיע בלי מנכ"ל טוב לטווח ארוך"

Budget

שבוע השכרת רכב בחו"ל

לדוגמא

רק 199 DM בגרמניה!

דוגמאות נוספות למחירים המפתיעים וללא תחרות של באדג'ט, להשכרת רכב לשבוע ימים:

רק 695 FF בצרפת!

רק 80 £ באנגליה!

רק 1,844 AS באוסטריה! ועוד...

בבאדג'ט אינך משלם את כל הסכום מראש בארץ, וכך אתה חוסך בסה"כ תשלום. אצלנו בבאדג'ט אתה זוכה לתעריף המזול גם כאשר אתה משלם מקדמה של 20% בלבד! את היתרה תוכל לשלם בנוחיות בארץ החשקה בדוק, חשונה ותוכל - בבאדג'ט אתה מקבל את העיסקה הכדאית ביותר.

לפרטים נוספים פנה אל סוכן הנסיעות שלך או לבאדג'ט, מרכז הקזמנות, דרך פ"ח 74, תל-אביב, טל. 03-336171.

להשכרת בגרמניה - חתוקות 27% בלבד! * מחיר לרכב מסוג A, לשבוע, ללא הגבלת ק"מ, לא כולל מיסים וביטוח.

חברת השכרת הרכב הבינלאומית הגדולה בישראל

Budget

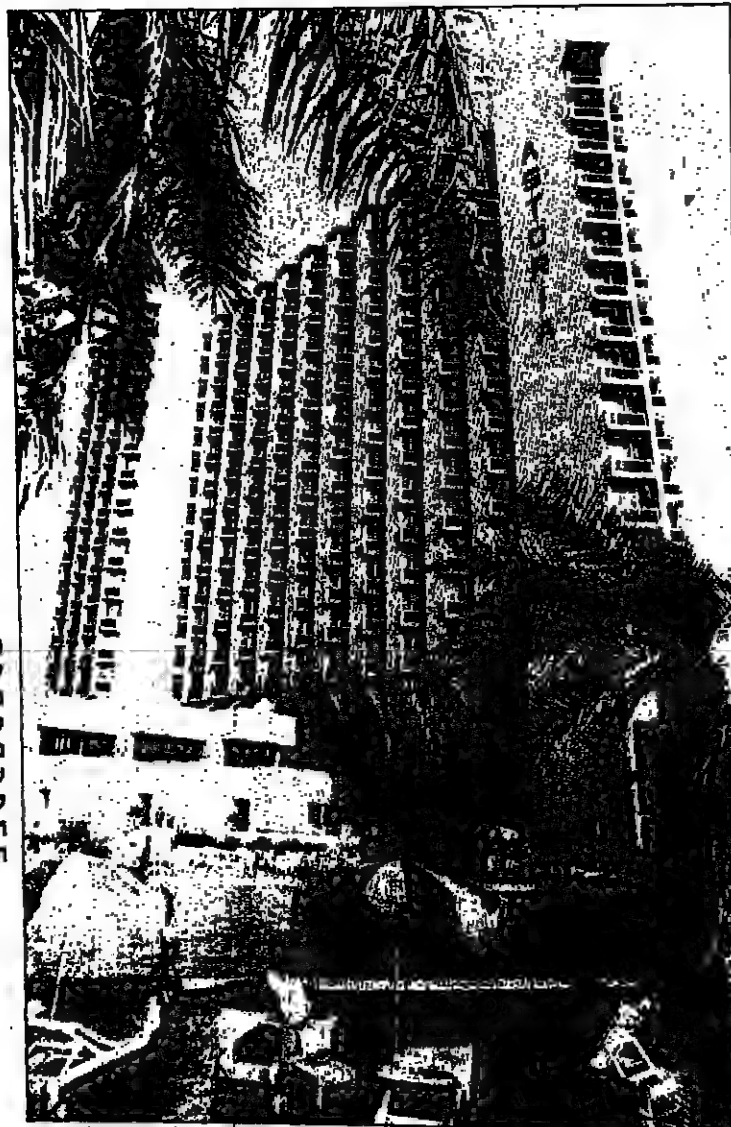
rent a car

השכרת רכב

לסלברט אלבר

דגמי

עווגי מלך ארקיע

**מלון אסטוריה: הקש
ששבר את גב הגמל
במערכת היחסים עם
סמי וזוגו.
מילובסקי: "היו
שלוש הזדמנויות
למכור אבל לסמי
היתה זכות וטו והוא
החזיק**

[illegible]

אחיבה מע
27. אלפבוט

[illegible]

ה'אוויר בארץ מלא רפילות
על כל אחד ומצאנו שאין
כלום בזה על עונו אין לנו
ספק לגבי יכולתו המקצועית

[illegible][illegible]

ג'יסי סמי ידע שהמצב גרוע
ולא רצה למכור את אסטוריה.
כאחד הדיונים אמרתי לו
שאם הוא לא מוכר אני עוזב"

פולחנים אומרי שזאת בקיעה "אני לא גרתי
אל שם". אמר הכהן: "הנה להשיב את שבעל כות
הזאת ומבדיל למסור אל מנהל הסנין בארצו הנה
לשם חיים. שאלו שיר לתתם המלחמות מאשרים.
ואי יחיה מורק להשאר בטרנינו עד אונסם 38.
שם שלמתי הצינו וסיומיו ליתום את אב משוהה
שגילה. שם לתקדשם ואלה ציר את ואיש שוהה
הזה וסוהבי שגני האיש שוהה ביהוה... אבל עשיר
שלם על שם עשירי. עשירי זה ישי. לא כמו אל
שלם על שם עשירי. אל בנות תחבית, אל מרצה
שלם על קליהם מה אעשה בארץ. זאת לא יידה
גבלי. שם זאת ואת חתומה.

יש אנשים שזמנן ממש, שלא מרבים עליהם
בנות
אני לא נמנית באף אחד במחנה. בלתי
עסקים אדם מבורך, שמוכיל בעסקים תמיד יש
לפניו נשות קבא. תוך כדי שאת פעילה נולדים
ביתם. אנשים בנעים בקבא חלילית. אולי עכשיו
דח נשה במקרה נוצה במקרה. אני לא מביא אף
ד שיש לו משנה נגדי, הוצ מניס, שיש לו
אמר.

[illegible]

ועוד כתב המפרש בד"ה "במסנת חסירות
ה' וקט המפרש בזה לכתוב להשגת כספים ונכסים
ועוד בד' המנהלים במרחק או שלא כדון והשלח
מרחוק אישית על הנהלתם להשגת חסירות שמואל

ללא ישמענו

קרבוסין
שתי כמוסות למניעת
הצטברות גזים.

אכלת ארדחה דשנה ואתה מרגיש נפחות ומלאות, זה לחץ וכואב.
קורבוסילן יפתור לך את הבעיה.
אתה נמצא בחברה וכדיק אז סובל מהצטברות של עודף גזים.

[illegible]

* חתכשיר רשום במוקס מתחומות של קו"מ מח"מב"י" (10%)

אָפּיק ווע עובר.

לא ירגישו

**לא ידעו,
שאכלת
צ'ולנט
בשבת.**

۱۱۸۰

כולם שווים

(המשך מעמוד 16)
 מה, היה מרצת עונש חמור יותר, מזה שקבל מרצות.
 חבא מרצה.
 נער ג'ינג'י, כתב האישום: בארבעה במברואר
 השליך אבנים לעבר מכונית צבאית, כישיבה הקדמת
 כסר באשמה.
 השופט: מה עמדתו היום?
 התובע: עד התיבה לא הגיע.
 השופט: אתה מודה היום?
 הנאשם: בזמן שתפסו אותי הלכתי עם אבא
 לקנות דירת בשוק.
 השופט: מודה או לא מודה?
 הנאשם: שתיקה ארוכה. מבט באביו, כן, אני
 מודה, לא רוצה לבוא לפה מנצחת עוד פעם.
 התובע: מבקש מאסר בפועל, מאסר על תנאי
 וקנס.

אז מבקש את זכות הדיבור. השופט מהנהן
 בראשו. "כבוד השופט, אומר האב, "בית
 המשפט נבנה בשביל צדק ובגודל למות את
 החוק כיר לעשות צדק".
 השופט: כן, למרותי, לרובי לענין לענין.
 האב: בתאריך הארבעה לשני הדין עם בני. זה
 אצלנו מועלים בבית והיה עוצר בג'לייה. לא יכולנו
 לנסוע למתחם.
 השופט: חיותם בשוק?
 האב: כן.
 השופט: הבן שלך אטר שווא דרך אבנים.
 האב: הוא לא דוק. אני בקשתי ממנו להודות. אני
 מבקש להתחשב במצבו של הנאשם שהוא תלמיד וגם
 חולה. הוא עוצר כבר שלושה חודשים.

העונשים נעים בין שלושה לששה חודשים. הכתרים בין גודי'הדין של השוכנים. יש אחדות ענישה. היטור האיש די' המורל

גור הדין: ארבעה חודשי מאסר, ארבעה חודשים
 על תנאי למשך שנתיים ורש"ל 700 שקל קנס או 40 ימי
 מאסר במקום. הנאשם: אני מבקש לשבת במאסר
 במקום לשלם את הקנס.
 האב: משפיל מבט.
 הג'ינג'י: הוה שייך לקבוצת נאשמים שכפרה
 באשמה בישיבת בית המשפט הראשונה, המבנה
 ישיבת הקראת. במידה ואין הם מורים באשמה, משפטם
 נדחה עד לישיבת הדין, אליה מוזמן בית המשפט עד
 תביעה. רובם עוזרים מרצמבר, יואר או פברואר.
 עתה, לאחר מעצר של חודשיים-שלושה, נערך הדין
 השני. ביום הראשון לשהייתו בבית המשפט הצבאי
 בעזה, אי עד לא הגיע. ביום ב' בשרו השני הגיע עד
 אחר מתוך שמנות שהוזמנו. כאשר הנאשם ממשיך
 לכמור באשמתו, שוב נדחה משפטו בחודשיים-חודשיים.
 עד לישיבת הבאה, בתקופה שהערים יניסו.

למה עזיבם לא מרצות?
 רוב הערים הם חיליים, אמר התובע כחיים.
 "שעסוקים בפעילות מבצעית. למעמים מפקדים
 מסרבים לשחרר חיליים בשביל עזות. ישנם גם
 מילואימנים שלאחר גמר שירות המילואים חוזרים
 הביתה, וכשהם מקבלים זימון לדיווח לא בראש שלהם
 למחר ולעזר".
 מה זאת אומרת לא בראש שלהם?
 "זה המצב".
 ו לא עבירות?
 "בעיקרון זו עבירה".
 נקפו: איזה חליבים דוקים נגר עדים שלא
 הגיעו?
 "בזמן האחרון אני ידע שפעלים בעיר".
 ידוע לך על איזה מקרה שגר שלא הגיעו כנשפט
 לא ידע לך?
 "בדיוק. להלן שחלחלה כלפי הערים".

חודשים מועדות לבית המשפט. חיליות עם מנומטר עורכת את החיפוש על גופן בבנייה

העסקים מאור מוכרת היטב לגאשמים. "זה לא
 רלוונטי כל כך", אמר התובע, "כי בישיבה השנייה
 כמעט כלם מורים".

אולי חלקם מורים בגלל שהם לא רוצים לחבות
 במעצר עד חודשים עד שהערים יואילו לבוא
 "זה את אמרת".
 משרד התביעה עמוס תיקים. תיקי קרטון
 צבועים. כל תיק שווא אבן. אולי מחסום. אולי צמיג
 בוער. רישורף. כתב עגלגל. עדות חייל: "נתקלנו
 במחסום אבנים, צמיגים בוערים ועמור השמל וזה
 מונח לחובת הבכיש. כמה צעירים תחילו לירות בנו
 אבנים. עצרנו את הדכ ופתחנו באש באוויר כי היינו
 במצב קשה. אני ראינו את הבחור. הוא היה רעל פנים
 בצעף שחור-אפור. רדפתי אחריה. הוא הסתתר מאחורי
 עמור בתוך וילה שלא גמר לכנות אותה. בירי היו
 שתי אבנים. תפסתי אותו והעלתי אותו לאסר".

תיק אחר. כתום. עדות: "אני עובד כמכונאי
 בישראל כבר ארבע שנים. בשבת לא נסעתי לעבודה.
 בארבע אתר הצהריים ראיתי הרבה אנשים חולכים
 בהמנה או להכתי איתם. פתאום ראינו ג'ים של הצבא.
 הוא התקרב אלי, ורסתי עליו אבן וברחתי לבית שלי.
 הנכסתי לתוך ארון הבגדים. הקצין שדך אצרי מצא
 אותי בצרון ולקח אותי לכלא. אני מאוד מצטער על
 מה שעשיתי ואני מבקש סליחה וחמיים".

כולם מבקשים סליחה וחמיים. תאומים של מירי
 האבנים מול הרוב, מול הצבא, מול הכיכר נמס בבית
 המשפט. אין לו רמז. זכר. כלום. הדיאלוגיה היחידה
 שתופסת באולם בית המשפט הצבאי היא - לחזור
 הכיתה.
 ובא בתור. צנום, חיוור, במעוזים ישראלים עדיין
 לא הגיע לגיל ג'ים. עוצר מרצ במברואר. בישיבת בית
 המשפט הראשונה שנערכה מיד לאחר מעצרו לא הודה
 באשמת ידיו אבנים על רכב צבאי ותנגדות למעצר.

השופט: עכשיו אתה מודה.
 הנאשם: לא, אבל אני מבקש לרבר.
 השופט: אם אתה לא מודה אני דוחה את הדין.
 תרבר בישיבת הבאה.
 הנאשם: אני מוכן להודות, רק שיזן לי לרבר.
 השופט: שלא יעשה לי טובות. המשפט נדחה.
 הנאשם: לא, לא, אני מודה.
 השופט: הנאשם מודה באשמה. מה יש לך לומר?
 הנאשם: לפני שתפסו אותי הלכתי לרופא
 לישראל, ונה חרפם שהוא כתב. אני חולה. אני לא
 כסדר. וכאן הוא מתחיל בויאור דקדקני של המחלה,
 שכתוש את השופט, ותובע וקול המבקשים.
 השופט: כסדר, כסדר, אתה חולה למה לא חשבת
 על זה לפני שרשקת אבן?
 הנאשם: אני נשבע באלוהים שלא עשיתי את
 המעשה.
 השופט: מה קורה מה? אתה מודה, או לא?
 הנאשם: כן, כן. לא רוצה לחזור לשם.
 השופט: מה יש לך לומר כדי להקל בעונשך?
 הנאשם: אני מבקש צדק.
 גור הדין: שלושה חודשי מאסר, ארבעה חודשים
 על תנאי למשך שנתיים ורש"ל 700 שקל קנס.

בירה מכבי

התאחדות הבירה בינלאומית
 1977-1979
 1981

ססקה בריון, ממש בצמוד לחלון נמנשת
 חבורת מילואימנים. המוטו העיקרי של
 השויה: "אין בעמם, אין בעמם. השופט והך
 לאכול צהריים. בני משפחות העצורים
 משייכות לבנות ברממה בקרובות.
 אינפורמציה ממשרד התביעה: ישנם שני רבנים
 לחקיקה כאן. האחד מבוסס על תקנות ההגנה, פקודת
 החוק הסלילי המגדירות שדה גם כתוקף בישראל עד
 1977. השני הוא צו ברבר הוראות הכסות, הנובע
 מסמכות המספר הצבאי להוציא חקיקה משלו. רביצן
 מה בשבת הוא אלוף פיקוד הדרום, שעושה כאן מה
 שהבכנת עשה בישראל. הוא הרשות המוקדקת. בדיק
 גם האפשרות להקל בעונש, סמכות שמרונת בישראל
 בירי הנשיא.

"בתיקי הפרדת סדר יושב שופט אחר בלבד,
 שסמכות ענישתו מוגבלת לחמש שנות מאסר בלבד
 וגובה הקנס עד 17,500 שקל. שכאנו סתרים שחזות
 המניע לגאשם גבוה יותר אנו מגישים את תביעה
 מבני הרכב של שלושה שופטים, שום למעשה שופט
 ושני שופטי צד שהם קצינים ואינם משפטים".
 הדין מתחיל. גור הדין משייכים: שלושה
 חודשים, ארבעה חודשים, המישה חודשים, שלושה
 חודשים. "במאמר השנה" מסר התובע הצבאי, "בית
 המשפט המדויק, גור השופט בייסקי על קצינים שידו
 אבנים, שנתיים מאסר, מהן שנה בפועל, ורש"ל 5000 שקל
 קנס. תדעי לך שכאנו מה רוצים בני רוצים".
 גאשם הבא בן שש-עשרה חצי. השותף בהשגה
 בג'לייה מה נרשק אבנים על חיילי צה.
 גאשם: חתה לי תאונת ורכים.
 שופט: לא שייך. מודה.
 גאשם: כן.
 שופט: מה יש לך להגיד להקלת עונשך?
 גאשם: אני מבקש רחמים. אני עובד במסעדה
 בישראל.

שופט: אתה שותף כלום?
 גאשם: כן, יש לי ששה אחים ואבא שלי גמרי.
 אני מפרנס.
 האבא: מבקשת רחמים. כוכב, נוצעת שיניה
 במסמכת חלבה הגדולה של ראשה מרימה ידיים.
 משפילה ראש. מבא בדי ימין על רגל.
 בדי דין ארבעה חודשי מאסר בפועל, ארבעה על
 תנאי, ורש"ל 700 שקל קנס.
 האב: כבוד.

את ואני ובירה מכבי

סוכה

מאת וילי פרידלנדר
צילומים: ישראל סיני
(קרן קימה לישראל)

67. באב אל ואד, בדרך אל העיר

חונים ליד השלט הראשי ועולים למעלה, צמח, בשביל היקפי קצה. השביל עובר בין עמדות של רוכבים, משוחזר וזה בחלקו, וממנו - מבט למטה, אל התנועה בבבש המהיר, בין ת"א וירושלם.

חורים אל תרכב כאן יש שביל שיוך מערבה לכיוון כביש צמח שער הגניא אשתאיל. שביל שיוך לתנוון ואל בור מה.

• שיח צנועה המסלול הזה השילוט המעלה שנעשה כאן, ברכס שייח, היא מיליו חוב של כבוד, אחרי ארבעים שנה, ללוחמים שנלוו באן, מקום שמחזור אחת למי דוח הצנועה של המאבק האמיתי לקיומו בארץ. כתוב במשפט 21: "במאי 1948 החזיר המצב בירושלים תנועה" משלט 21 נכשע "10 במאי 1948 מלחמה ראל, בליל 10 במאי 1948, לחמו הדגו מסר התקפת נד, מעל מתוך עמדות סלעים טבעיות. החזית המשיגה סיימה במחית הדרך לירושלם לים".

סופר בית מחסית, הכפר העירי הגדול שהיה כאן וזה גם תא במחיה צנועה, את הסיפור העירי בארץ. למי הבטחות מדיניות יצאו וחשבו הכפר לחקוף את השיחות לירושלים, הם לא העלו בדעיהם שהיהודים יצאו במלחמה. סופס שמצא את עצמם מוצחים ואלצים לנטוש את כפרם, שוהרם בקרבות.

בור 700 מטר יש שלט שמראה על הסף העמדת ימניה של הדרך. גושעים ערד 600 מטר ומניעים למיטען, ימניה עולה דרך שאורה קילומטר אחד למישלט 16. חונים ורוכבים, מומלץ בדרך יש מציפה על כביש שער הגניא (כאב אל ואד). ויש סמסלים ימים ליד האלונים, למה.

כל הכבוד לאדריכלות התוף האמיתי של הקק"ל, אידיס בתשע"ט, שעיצבה את המקום הזה. בצניעות ובשחלכות בטי בע נפתחו דרכים ונעשה שילוט שסוקר בקיצור ובבירור את מבצע מבכי א' בעדש מאי 1948. יחידות של חטיבת מלחמה ראל בבשו את המישלטים מל"ר לבבש ירושלים, המישלטים קיבלו את המספרים 16, 21 ו-17. משלט 17 נמצא בזחום שמורת הטבע המסוק. גל אביס - במישלט 16. גליעד ללוחמים שנלחמו על הסלעים החשומים, בסבך של החורש וים התוכני. יש כאן שלטי חסר, צילומים ואמילי העתק של מקר דח המוכנע המקורי.

בזון הצמחיה מוחת מצבה קטנה ופ שונה היא כאן כד הרבה שנים. לוכ שבעה בורות מחלקת הצננים ונען דוד 5. עליה כתבו "באב אל ואד, לצד הכר וא את שמונתה, שורה משיח של חיים גורי.

• אל משלט 21 מהמיטען הראשון, קילומטר מערבה ממשלט 16, נמשכת הדרך, למי השי לט, מערבה למשלט 21.

לגבעת "המסוק". למי ארבעים שנה מישלט 17 ועכשיו שמורת טבע למי מושב בית מאיר. שם היה עד למלחמה העצמאית הכפר העירי בית מחסית. בשמורת המסוק, עם אחרי השלע הטב עיים והנבחרים מומלץ לגקר בשעות אחר הצהריים, לפני השקיעה, כשירה עולה במזרח, וללכת בשביל פומי אל המיצפור. אבל למי זה עושים את הטי ול ברכס שייח.

בדרך לשם עוברים משמאל ליד חניון של קק"ל מקום טוב לחנות ולפתוח את הציודות.

• אל רכס שייח אחרי התנוון ולמי שמורת המסוק יש שלט, מימין לכביש, לרכס שייח ואי זה פניה לדרך עפר טובה לכל רכב כעבור מרחק קצר מיעים לצומת דר כים שיש זה שלטים אחרים. כאן מוד חיל מסלול טיול שאפשר לעשות ברגל טיולים קצרים וקלים, או ברכב לכיוון "דרך בורמה". חולכים ברכס מעל הכ כיש המהיר לירושלים והפתחים עומים חדשים.

מוצממת נפתחים שוי מסלולים. ירוק, ימניה, כרגל, שאורך כשעתיים שלוש. חולכים תחילת למישלט 16, ממשיכים למישלט 21 וחוזרים דרך נחל דרך בור מה אל מקום חניית הרכב.

• אל משלט 16 אפשרות שניה, ברכב, היא נסיעה שמא לדרך היורדת לנחל דרך בורמה. כע

מ י שראה בטלוויזיה את "מבצות המלחמה של דוד בן גוריון", מרק ראשון בסד"ח הערדיות על מלחמת העצמאית, לא יעבור את הסיפור של כי מש בית מחסית, ברכס הידוק מעל שער הגניא, בין מושב שורש לשמורת המסוק.

הטיל הזה מחזיר אותנו אל רכס שייח, תוך מקום הקרב מלמי ארבעים שנה. טיול במרכז המרץ, בסי ירושלים, בקי עק, שלו ירוק, לכבוד שנה הארבעים פתח אנשי הקק"ל שבילים ישי וירושלים בור, ומישלטים כמו שציינו, ימניה של קצין חינוך ראשי של ארץ ימניה, ההיסטוריה של הק זה על לטרון, מסלול שהולך בעקבות אחד השירים העבריים מהימים שיש: "באב אל ואד, בדרך אל העיר."

• אל שמונת המסוק שבוש המהיר לירושלים ת"א, כביש מסלול, עומים לכיוון שואבה ושוורש. טעמים בכביש פומי, בין הארונים עד

התצלומים משלט 21 חוזר לירושלים - מכאן מניעים גם לדרך בורמה

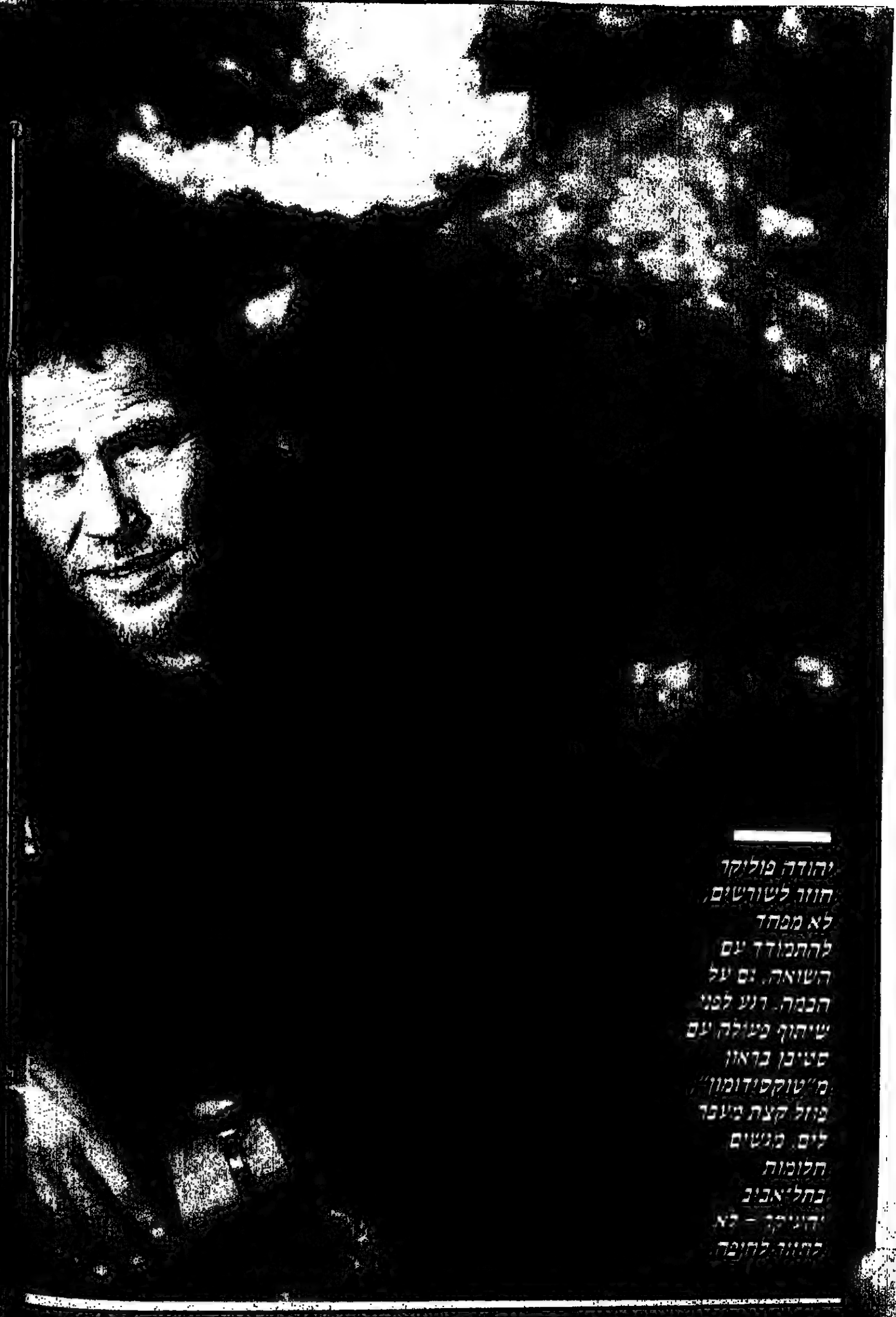

הכרית אל העיר

יום עבר ויש מחר. ביטוח חיים הסנה.

הנהגת ארץ ישראל

יהודה מוליקר
חוזר לשורשים
לא ממך
להתמודד עם
השוואה גם על
הבמה. דע לפני
שיחוק מעולה עם
סטיבן בראון
מ"טוקסידומון"
מזל קצת מעבר
ליום משום
הקומה
בתל אביב
יהודה - לא
מחזור לחיבה

צילום: שמואל רחמי

אבי מורגנשטרן טרבלינקה באנגליה

קברו הענקי. יהודה מוליקר בלינס לבן, חולצה שחורה וישי וקו צווייט שרוע על הבמה של האולם. נרדם לכמה דקות. חזרו למופע הערש. אחד כך הוא לוקח כוס קפה עצינים אדומות. מוליקר עובר הרבה הזמן. האמת, הוא יאמר, שהוא לא אוהב לעבוד בלחץ, אבל הוא תמיד בלחץ. "כנראה שהרבה מהמבטים באמת יוצאים חוזר, לחץ".

כמו האלבום, גם המופע מנסה לסגור דלת שחורה שעליה מתנוסס השלט: שואה. מוליקר אומר שהשואה סבוכה בו עמק כל כך, שהיא לא נשכחה ולא תשכח. הוא נשם אותה כל חייו כבן לגזולי שואה ומשך לחיות את המראה ברכיו שלו. אבל מבחינה מוסיקלית, "אמר ואבק" הוא מעל סגסוג. מכאן נפתחת דרכים חדשות. זו גם הסיבה שההופעה לא מגישה רק את האלבום, אלא מנסה ליצור מסיפט מוסיקלי של מוליקר. משהו בנוסח בססאוף. "אתה לא יכול להיות מופע רק על אלבום אחד". חוץ מזה, החלק השני של המופע הוא האבק שמתחבר אצלי לכל מה שעשיתי את היום.

מוליקר כבר גנץ ב"אמר ואבק" על הבמה במופע משותף עם שלמה ארצי ביום השואה. שניים בניו לגיזולי שואה. חיבור קצוות שהליו משהו חדש מעמ, חזק וכואב. "כשאני נוכח בהופעה בקאמרי אני מתרגש. מי שהיה שם, היה עדי לחוויה אירית שאם ננסה לחזור עליה, זה לעולם לא יהיה באותה עוצמה ובאותו רגש. היתה ביני לשלמה כימיה חזקה מאוד. זה התחיל עוד בחורות למופע. כששרנו יחד בחזרות את "אלי אלי" הבנו שיש פה שילוב מיוחד ומרגש. בהתחלה היה לי חשש גדול מהמופע הזה ואף הוא יעמד, אבל ככל שהיו חזרות הרגשתי בטוח יותר. היה בי הכמון שגזלתי להעביר את המטען שיש בנו ובשירים. בהופעה עצמה הכל היה משלים. לא התפספס כלום. זו גם היתה חזרה מרגמת בשבילי להבדיל את שלמה גיליתי את אור ממה שהבנתי שהוא כשירדתי מהבמה הייתי מחוס ומרוקן, הקצב המוגר של הערב "אלי אלי" כשהקהל התחיל לשיר איתנו, היה משהו שאני לא זוכר סתרה לי אי פעם. והתרגשות שעברה בי זה רבר שאי אפשר לתאר".

מוליקר של השנים האחרונות חזר במהרה חזון אל השורשים. תמונות מוזוי האורים, שהורגמו לשירים יוונים, רגעים סטרים לפני מנחת הריכוז ותאי הגאונים. הורים לא היו בהופעה בקאמרי. שטעו את "אמר ואבק". מוליקר רי מחקשה להכניס את התחושות שלהם. כנראה שההורים מתקשים להכניס את עצמם בתוך מוזל והצעות והחזרונות. "אני לא צריך להסביר לזה את השירים. הם כל הזמן שם. חשוב לזה מה שאני עושה. כל שיר יווני מתקופה שלהם עושה לזה משהו, אלו השירים שהיו ברקע כשהם נלקצו למנגות ההשמרה. הם מקבלים את זה שרור שני לגיזולי שואה הוא גם ערבן. אבל קשה לזה להרגיש כמנצי".

מוליקר לא רואה בעיה שהשירים מ"אמר ואבק" עליהם לבמה. אנשים יוכלו למצוא במילים, או למכת, או לעשר בשקט. כל אחד לפי התחושה שלו. הוא בטוח שעל הבמה זה יהיה חזק יותר. "אמר ואבק" ישמש כחלק א' במופע. בחלק השני כבר יהיו טקמים אחרים. הברוקס והגיסרה. כן, הגיסרה והשפמלית שקצת נגחה. הגיסרה שהריסה את מוליקר בתחילת הדרך. הרבה מעריצים מאזים שהוא "חזק שוב את הגיסרה קרוב למותן וישלח את הגיסרות של דוקטורל. גם מוליקר עצמו מעלה חזון קצת נוסטלגי כשהוא מדבר על הגיסרה. "זהה בהופעה חתשה של דוקטורל על הבמה. כן, הגיסרה הו היתה חסרה לי למרות שבשירים וחושים יש גוון של רוק וגם וזי גיטריסטים אחרים בשאני ניגנתי על הבנוק. זה הציטר והשילוב שעליהם גרלת".

החלון הבא שממנו יצא מוליקר אל חום החיבה, יהיה שותף פעולה עם סטיבן בראון, איש "טוקסידומון". מוליקר היה אורח בהופעות של הלהקה בביקורים האחרונים. שם גם החל שלב הנישונים לאלבום משותף. לפני כחודש, כשהלהקה בישה בארץ, כבר דיברו על חזרים מגובשים יותר. מוליקר השמיע סקיצות. דיברו על קונסרטים בקשרו - חקלים אינסטרומנטלי. מוליקר חולם שוב על יוז. הוא רוצה להביא את הבנו של דאלאס. ויש עוד אמנים בראש. הכיוון יהיה רוק שישלב את האופיים של בראון לצד המוסיקה והחניסית-ימניוויים של מוליקר. שילוב ותרבות. חוץ מזה, הוא חושב להקליט את "טרבלינקה" באנגלית, גרמנית, פולנית והולנדית. לא חלם על חוץ, אבל אם משהו יצליח - אז כבין.

למוליקר יש מסק גדול שירים. בחוב הזמן. לחוץ רבה כך שגם המעירה מתפצצת. לא יורד לא כל הלחצים ילבו. האלבום הוא של דני כטן יבנה מלהנים האלו, גם יהודית תמיד. חשיר כמה לחצים באלבום הסולו שלה. והשאר יחכו לאלבום הבאים של מוליקר.

במקום הוא עדין בטוח שהם חזרו להקליט ולהופיע. נמש מרי פעם עם חברי הלהקה. כל אחד עומק בפרייקטים שלו. מה שמותם שלחיה הוא לא חוזר. "אני לא רואה את עצמי חוזר. אם אאלץ לשוב, זה יהיה קשה מור מבחינתי. בסך הכל, עברתי מל"אבים בעת דרך גדולה והשפמלי כמה רבירים שרציתי. שטח שה היה כמו שחן שרה".

באף האלו הוא עולה על הבמה יחד איתו שפי ישי בקלירים. איתי וליבר, גם נר, בקיחה וטקס. חיים דומנו ברוקס וגיטרה ונעם זיד כלי הקשה. מוליקר לוקח את הגיסרה ושר, "זהו בעצם הכל, יונו מה אנלא יכול". יכול, ועוד איה יכול.

ורשבסקי פרלך זיבן

לחשיג ברשת מנויות עמיות: ברשתות חשיוס גדולות ובחנויות רהיטים מורשת

אפשר גם אצל פפוי

מסעו צרמית קטנה, נקמה
 שמה, עם קולע שווא גם ה"ש".
 קטנה של חלל פנים היתה לו ממסעה
 ארצות עם את "עצה עליה" ומתח
 והמסעה חוץ שבראש ארץ-ביבול
 וארץ הוצרדיה שולחין לו
 שפעת שירות מברית צרפת. כאן הוא
 נפגש עם השקיעה והדרדורה הללו
 ונחמד שום ולימן - ולחובב
 מדע עם חללנות והשכלולים
 "מל" ראשית" - זה כבד סיפור של
 חזקתה.

סיונם ונטייתם, או כורים און
עצמית העמית של רוחה
לנו, בביתנו האחרון, הציע רוחה
פתוח את הארחה באבוקור ממולא
חסילונים קיבלנו מנחת האבוקור,
שמרבת תוכנו הוצא מקליפתו וחלל
פגיו התמלא בחסילונים, מינית
מבנים אותה כרמקס וריבוע של
אבוקור עצמו. יופי של פתיחה מלט

פתחו במטה של ברוך, העשוי בשומם של אוח ובראגרי. חידוש שקיבלו חי חיובי.

טקס לכך נעבד ונבא לשולחנו קצור ובה מה שקורא ורזה "קוקטיל מלט" מרוסות עגבניות ומלפפונים, חסה, ביצ ועוד. כל ירק בערימתו, כשסעל לכך נחל לה ערימת מעיכת-אבוקור. מלה לימון, שמן דרובס חדרל מתבלים את כל

ה"קיסר" הצעוני הזה, שהוא יפה לעין לא פחות משהוא יפה לחיך. ולטובל בתוך גוללי העקסטים מרסר בגס טיף

הצגה העיקרית היתה אומצת ספלה ממופלט - תחז מוכ, עשוי בידיענות. הרוכב המופלט מתנונת היה מאוד לטעמנו, לא מסוג ה"קיסים" שפלטותם נשמרת תקופה ממושכת

יחסי חלוקי קיבוצי. הוא עושה
 בסיס של שמחה, בואו חשבו
 ציר עצמות. מי שלא חושש
 מתחבובת החברים וראי לא יתאסר
 ויסוּת לא שאתר יתבטל כלומר:
 תתנסו. אצל מינון יסורן במני
 עצמו. חרר מרסן. עשוי במחאה וציר
 עצמות, ושקיעות מרסית. עשוייה במחאה
 וסוּת. אלה מס. מערנים. מי
 המסומרות. הוא יכ. מבח הקרשים
 תשומת לן ומשאפנין לטבת הניחוח.
 אינו מאלה "המפסידים" לא תמות
 חקיעיות. סימנון שורה בשמחה
 ועל השמן היתב חתב שולחנו כרורי
 שקלר וטאליסן וטאליסן.
 וטאליסן מן רגלי מנדרים -
 35. שקלר מן ברוח - 28 שקלים.
 מן ברוח - 8 שקלים. אומצת אומצת
 ער - 28 שקלים. אומצת מילה
 ברוח מלמל - 28 שקלים.

35 תמוז

35 ଧାରଣା

מתיגת בשרים ליד קשת השוש

[illegible][illegible]

לאכול בחו"ל

כנפי טיס בכסא גלגלים

סיפור כזה גם הארץ הקשה שלנו לא מצליחה להמציא יותר מבעת. אב ובנו, שניהם טייסים, שניהם משוחקים, שניהם בכסאות גלגלים. לפני 30 שנה נכצע דני וגנר, נחילאי, ונחור משוחק במחצית גופו. לפני מעט יותר משנה חולץ בנו יובל, טייס אסוקי-קרב, ממסוק מחוץ. בבית-החולים אחר יובל לאמו: "אמא, אני כמו אבא עכשיו. רק שמצבי קצת יותר קשה". המשפחה מתגוררת בבית אחרונה אביו של דני לבנו הנכה, בלא שיחאד לעצמו שנכבד 28 שנים ישרה אותו בית גם את הנכד. בית שלמה, שידע תהליך מופלא של התמודדות ושיקום, בית שצוחקים בו. בית בארץ קשה.

מאת עמוס לבב צילומים: דאובן קסמרו

יובל אומר שמא התאונה ושגם היא, כמו כל הסיפור הזה, הייתה מאור גוריה - חלק חיזוי של המסוק נשבר לפתע והוא צנח מאין מנובה של 300 רגל, קיבל המושב "משפחה" חיל האוויר. משפחה מיוחדת בעיניו. חברים לא עזבו אותו לרגע. לא אפשר היה להיכנס לחדר בבית-החולים, הרופאים והאחיות נאלצו להנהיג חור, להקציב לכל מבקר שתי דקות. מותו לחדר ממש התנהלו מייבנות על הזכות להיכנס פנימה. אפילו מותר נמצא. אלה שלא הצליחו להסתגל כתבו ליכל מכתבים על בלוק שגורית נתנה להם. יובל מיד הבין שישאר משוחק. הרי היה לו גסיון של 23 שנים במחיצת אביו. "אמא מבוך, אבל אינך מעכל את המשפחה", הוא אומר בשקט. "בכל יום מתגלה תחום נוסף שהנכד פולט אליו. ידעתי מה אבי מסוגל לעשות, והבנתי שאני לא אוכל לעשות אפילו את זה מבחינה זו - הנסיון לא הקל עלי. יותר קל היה להתמודד עם הבעיה בלי השוואות. לעומת זאת, הנסיון של אבא עזר בתחומים רבים. עצות חשבות, התמודדות יומיומית, אפילו בתחום המניעים עם הניידות קטנה".

דני: "אפילו לא נוקטת לחקטת הסתגלות. הבנו מיד מה מצבנו של יובל אחרי חצי שעה כבר ידענו עם מה נצטרך להתמודד מאותו רגע ואילך. ואו ניצחנו במסגרת שתי אפשרויות: לשבת ולשאול מרוע הגורל התאבדו אליו כך, או לקבל את המצב החדש כנתון ולהחליט להתמודד עמו".

משפחת וגנר בחרה באפשרות השנייה. את ירידתם הרבים זה לא הפחית. התמודדות אינה זהה לגורית דני וגנר. כשם שעלו על אניה לפני 26 שנים והמליצו אל הכלת-גורע, לאמריקה, כי דני רצה ללמוד, כשם שהאב הציא רשיון טייס על מטוס קל, ראשו ויחיד מסוגו בארץ, כך הם פינו מקום לכסא הגלגלים הנוסף שנכנס הביתה. הצחקו שוב נשמע בבית, והוא שוב מלא חברים כמקדם. רק במוקד חנה מכונות נכים נוספות.

ד"רסר. שם הבידוד אותה ותארו את מצבו של יובל פנימה בעמוד השדרה. גורית מיד הבינה את ההשלכות של המניעה. רק אז ציללה לדני בעלה. דני: "הייתה התרגשות רבה בדברית אך הוא לא בכוח. אהבנו לא אנשים שבוכים".

גורית מרשה לעצמה וידוי קשה: "בבית יותר מאוחר, בימים הארוכים של הטיפולים והשיקום, כשהנני לבי במכונית, כדרך לעסוקה".

דני בא מיד הביתה קצין חיל האוויר עמד על כך שכולם יסעו ביחד לירושלים במכונית. אסרו על הדורים לטוב בעצמם. ארץ, האח הצעיר (חיים בן 17), רצה להצטרף. אבל דני וגורית ביקשו שלא יבוא. על מה שחלף במוחם בדרך לירושלים אמרת גורית כי כל העת היא חוששה שהפגיעה היא בראש. "כאחות אני

האב: "כשראיתי את יובל בביה"ח, אחרתי לעצמי: דק לא זה. דק לא שיתוק. דק לא כסא גלגלים. אני הרי ידעתי כמה זה קשה".

מכירה וידועה מה פירוש 'הכי גורא' אני חושבת שהייתי בולטת. כשהניעתי ל'ד"רסר' חיבת להם הגות וחיפואי, אנשי מקצוע לעילא ולעילא. הם הסכימו להם מה המצב, ואן התורים נכנסו לחדר. נשמעו אף יובל, שמאזר עניו כבר חזר אליו עם התקנות שטפן והם אמר שהוא 'כמו אבא' רק קצת קצת יותר קשה".

גורית: "הייתי בולטת. הייתי ממש קטנה". דני: "אולי אני מפנים אבל אני לא נוכח". גורית: "רק בשהחלף שלנו הגיע מו"ל, היה לו רגע קצר".

ש ידע כמה אפילו הארץ הקשה שלנו לא מצליחה להמציא יותר מבעת. אב ובנו, שניהם טייסים, שניהם על כסאות גלגלים. אביו האב, דני וגנר: "כשראיתי את יובל מתחילת עם מסמרים בראשו, מנשם, הברחו חל לא כסא גלגלים. אני הרי ידעתי כמה זה קשה לעמוד על הטיס על כסא גלגלים". אמרת גורית, האמ: "לשם אפשרות, בשום סיטואציה, לא יכולתי לדמיין לעצמי דבר כזה. אי פעם לא עלה על רעתי שגם יובל היה משוחק כמו אבא. יובל סם, דני סם, ולפעמים נכדו מתחבטת איומות בראש, מאלו שאתה ממורח ללוק מיד עם המעקף. אבל כח סיטואציה לא עברה מחוץ אלי מעט".

דני: "אני לא יכולתי לראות את המצב הזה. במוקד המסוק, אבא בקשט לשני קיבוץ-טיקים שנועקו וקשים 'אני לא רואה כלום, קשה לי לנשום ואני חשוק'. הוא כבר ידע, יובל, שמפסקו האובד, שניהם מלכת-החל שגשבו באוויר בתאונה נורידה. אינו מן המצב. לפני שהגיעו המפעלים ניסה לקרוא בשמו לא מפסקו ולא נענה. עתה לא נותר לו אלא להודיע על שם המפעלים כיצד לכתוב אליו את המסוקים. אולי מל, ממששים את שני הברידה והחילוץ נמשך. קושיים היה צורך לגסר את המסוק המנופץ כדי לא לא יכל מתא".

בבית-החולים, בהכרה מעורפלת ועם מכשיר חלש, הצליח יובל וגנר להמיר לגורית: "אמא, עזבי אבא עכשיו. רק שמצבי קצת יותר קשה". דני: "הייתה התרגשות רבה. אמא, תעזבי לך". דני: "הייתה התרגשות רבה. אמא, תעזבי לך". דני: "הייתה התרגשות רבה. אמא, תעזבי לך".

דני (ימין), גורית ויובל וגנר (למעלה) ודוקטור המדוקקת של יובל (בעמוד השמאלי): "ניצבנו בגלוי שתי אפשרויות: לשבת ולשאול מרוע הגורל תהאבדו אליו כך, או לקבל את המצב החדש כנתון ולהחליט להתמודד עמו".

מרכז יזעאל

נורית (מימין) דני ויובל, "לא אנשים שבוכים"

(המשך מהעמוד הקודם)
 על מה שהוא מגיד "הפרק החדש שנפתח בחיי" בעזרת אביו למד לנהוג ברכב הנכים הגדול וקיבל רשיון נהיגה בזמן שיש של עשרה חרשים. גם את ידיו החל להניע, והוא נמצא כבר בעצמו של קרס נוסף בחיל האוויר, והחברים איתו, כל הזמן, "למשל, היה ליוכל קשה להחזיק בטלפון האלחוטי הזה, אומר דני וגנר, "חבר בעבודה מהגד, שמע על זה, יש וחשב והביא בתוך יום פתרון פשוט. הנה, מעין זו שחבר לשפופרת ויובל יכול לתלות אותה על האגדל."

גם הבית מותאם לנכים. אביו של דני בנה אותו לבנו הבה כאשר דני למד בח"ל. גם הוא הסבא, לא תיאר לעצמו שבעבור 28 שנים יסירת אותו בית גם את נכדו, יובל, והיום בונה דני וגנר בית חדש לעצמו ולרעייתו, כדי להשאיר את הבית הזה לבנו. ארץ קשה, "אל תגיד את זה", מבקש דני וגנר, "אני מעריך להגיד זאת כהומר מסאברי של זה שיושב במזמרים, אתם עדיין מאמינים בו? דני לא האמנו שדני, ועל אתה כמה זכמה לא מאמינים עכשיו."

יובל צחק: "אבא, בכל זאת תגיד את זה בשקט, אולי למרות הכל הוא שמע ויריד עלינו עוד ואפסד."

סיפור הזה החליף, למעשה, לפני 30 שנה, כשרדי וגנר, נח"לא, נסע עם חבר בקומנדוק כנגב והרכב התהפך. החבר נפצע קל, ודני נותר משותק בחצי גופו התחתון. ולמי שיבקש הוכחה נוספת לחוש ההומור והסקארי של הגדול בספר שחבר ההוא עלה על מוקש עשר שנים כאחור יותר, והיום הוא קטוע שתי רגליו.

מנקודה זו ואילך מתקדם הסיפור כמו אופרת סבון על החייל הפצוע ויה הוואי שותלמידת בית-ספר לאחיות מתאבנות בו.

צחוקה של נורית שוב מתגלגל, "החברות גילו שאני מואהבת עוד לפני שאני גיליתי זאת", היא מספרת, "אני נת יחיקה, והיא לא התערבו בדומם שהתפתח ביני דני. ודא המורים בבית-הספר לאחיות ותעריכו. הם אפילו קראו לזה "היכשו מום שיפסיק את הרומ", אינכם ידעים למה היא מכניסה

מביצע עד 31.5

6.6

באמקור

מוצרים נבחרים
 תשלומים חודשיים
 שווים, ללא הצמדה וללא ריבית.

מדיח כלים פוני'
אמקור

מקפיא 'אמקור' XL
אמקור

תנור בישול ואפיה מולטי סיסטם
אמקור

טלויזיות 'נורדמדה' ו'שונידר'
אמקור

מכונות כביסה 'מקס'
אמקור

מזגנים
אמקור

המחיר רכישה באשרא - עד 31.5 תשלומים חודשיים - באמצעות הבנקים הגדולים
 חלקים בלתי-תלויים באשרא - עד 31.5 תשלומים חודשיים - באמצעות הבנקים הגדולים

את עצמה, אשר להם. ואורי השיבה לא נחמדה. זה גם לא יעזור! אחרי שנה נעירה והתחנה, דני עבר במפעל למסוריות. עבודה ששמצא בשבילו אנשי אגף השיקום במשרד הבטחון. "המסוריות היו רצות לפני ואני הייתי צריך למצוא את העקשות שחבורה, ולשים אותן בצד", הוא נזכר ומרגיש את תהליך המיון. אחרי שלושה חרשים הורע למשרד הבטחון שהוא רוצה ללמוד מינהל עסקים באר"ב. המערכת נכנסה ללחץ. לא נפעם ראשונה הוא כבר הוויץ את מטפלי יום בהיר אחד כשסידר מכרים ושמיכות דמות ארס, הגיח אותה במיטתו בבית-החולים וברח לחתונה ביוסטמה.

המערכת התנגדה. לימודים בח"ל היו מבצע מסוכן מדי. דני התעקש. כתב ככתב לאוניברסיטה במלולסית וקיבל תשובה שלילית. בתגובה עלו הוא ונורית על אניה ואחרי שלושה שבועות הגיעו לבית-החולים וברח לחתונה ביוסטמה.

נורית: "תקופה של חיפוש עבודה היא ופתית לכל אחי, אבל קשה שבעתיים לאדם עם מינבלה ובאריך לא נותנים לך לשבת את המינבלה שלך. אם זה במידות, במשקל ציבוריים, אפילו במעלות".

דני: "באר"ב והתחשבות בנכים משום מלאה לפעמים אפילו מגיע לאנשים, ש מעלית רכבת ותחתית, יש אוטובוסים מיוחדים, שולי המדרכות מותאמים לכסאות גלגלים ולעגלות. אני הייתי אומר לראש עירייה בישראל: שב סעם בבסא גלגלים וכלה בו - עדיך - כל היום, מהבוקר עד הערב, תיחבנה איר רבים קטנים מקשים על היום".

נורית: "כל הסיקאציה של הדימה והמליצה היא סיטואציה משפילה".

(המשך בעמוד 40)

הכרזת איחוד

(המשק מעמוד 38)

דני "א" בקולנוע ובתיאטרון. אני ארם מבוגר. כולם באים לבושים יפה, ותארום חבר טוב אתי כמו שק. יש נכים שלא באים לקולנוע בגלל שהם מתביישים. פתאום הם נמצאים במרכז. אנשים וזים לאחר, מקצקקים בלשונם".

יובל מקשיב בשתיקה. הוא נולד שנה אחרי שהוריו שבו מארצה. גדל לתוך משפחה מבוססת ברמת השרון, שני אנשים עובדים, וילה, גינה, ילד, ארטו ותורל. "לא כלב", צוחקת נורית. "דווקא תורל".

אורי נולד שבע שנים אחרי. עתה התמנה נורית ללימודים, השלימה תואר שני בסינמה, וני היה בתפקיד בכיר ב"כלל", וב-1978 שוב נסעה המשפחה לארה"ב, הפעם בצורה מסודרת יותר, ואפילו מוטוס, לא באניה. דני השתלב עם בהגלה האווירית של בנק לאומי. נורית החלה בלימודים לקראת התואר "דוקטור". כשחזרו ארצה למד יובל בשמינית, היה חבר במונעת "מתנות העולים". היסטוריה היה לו בראש. הוריו היו חברים טובים של זוריק רל, הטיס והנהל, ויובל היה מסתובב הרבה בין המוטוסים כשנסעו לבקר את זוריק.

"אבל טיסנים לא בניהו", מחייך יובל. "כשהייתי בשמינית היה קורס של גרע"ע אוויר, שכלל עשר שעות טיסה במוטוס קל. עשיתי בחינה קבלה, ובצעתי את עשר הטיסות".

כאן ממש משתלבת דרכו ברכי אביו. לקראת תום שליחתו בארצה נקלע דני לשרה תופנה קטן, ולפתע ראה נכה על כסא גלגלים מתקרב למוטוס קל, משאיר את הכסא בשרה, בנסע למוטוס וממריא. דני לא ירע את נפשו. המתין עד שהטיס חזר ונחת, ניגש אליו ושאל אותו איך הוא עושה את זה. "אין בעיה", השיב לו הטיס. "צריך רק להספיק למוטוס מנגנון מיוחד".

באותו רגע החליט דני להיות טייס. גם כזה היה לו שביצע את זה, שאפילו רכש את המוקד המיוחד והביא ארצה.

בארץ שוב נכחו לו מאבקים עם הרשויות, והוא שוכ ניצח. כשיוכל תוקבל לקורס טיס, היה דני גאה מאוד. הם החלו את הקורס כמעט ביער ובקטנה אחת, ואפילו התערבו מי יעשה את ה"סולל" הראשון. דני עשה אותו תורש לפני יובל.

הימים בבית וגנר החלו לסוב סביב הטיס. האב ובנו חזו ובשמו טיס. דני חושב שהוא עבר את כל ההכנות לקבלת הטיסין ששטס בגלל האתגר. "היום אני הווידי בארץ שטס בלי גלגלים", הוא אומר בשקט. "אני באמת חושב שעשיתי את זה משהו שרגילי לנחית לעצמי שניתן לטוס בלי גלגלים. זה עומד רב. אני צריך לעשות את כל פעולות הגלגלים - ביימים".

יובל אמר שלא היה צורך בטיס כדי לקרב אותו לאביו. "אני לא חושב שיכולים להיות יחסים משפחתיים חמים יותר מאשר אצלנו", הוא מחייך. "זה גם מחקר לתחושה הטובה שמקבלים חברים כשהם מבקרים אצלנו".

וב חזרה לחברים. כנראה שהם לא יודעים מה התפקיד שהם מילאו וממלאים בשיקמו המהיר של יובל. נורית מספרת שפעם מצאה עצמה עם 30 אסימונים שהביאו החברים לבית-החולים, שלא לרבר על כמיות האוכל. יובל צחקק והחל: "היו אומרים 'דביבוס' בארץ נעלה לזכר משנה בבית-החולים אצל יובל".

כשאנחה אביו הייתה, אהרן מתבונן לחבריו במשימה.

יובל "בעיקר".

הקצרה של לא הוריד אותם.

יובל: "זה מופרז, אבל לומדים להינתן מזה. אומרים לי זה לא יסרה".

גם לחיל האוויר יש חלק בכך בשיקמו של יובל. לא היו לו רכבות, והוא לא השתמש מכוניתו ל"היעזר במיילר מסובלוג". אבל היו הרבה מחשבות, והוא אומר: "בעיקר - מה יודע ומה עושים הלאה. מה ידעו? אהרן לומד ויסיים מה עושים - זה היה חלק חשוב. דני מוח אחרי הפציעה סוכם שאמשיך לשרת בחיל האוויר".

דני: "זה בתחילת גריד, אבל שכנענו אותם. הם הבינו שיש להם מה נכס שהשקיעו בו הרבה. יובל היה טייס צעיר ומבטיח ועדיין יכול לתרום הרבה כששטים שמטיב לטיסה. הוא יודע מה מייס חושב ומה טייס צריך. חיל האוויר הסכים איתנו".

נורית אומרת בשקט: "חיל האוויר שלנו - זה משהו".

יובל: "לא סתם אומרים 'משפחת חיל האוויר'. היום אני מבין את המשמעות של המשפט הזה".

נורית: "יש להם יחידה לשיקום נפגעים. איוו רגישות, איוו עדינות, איוו התמדה".

יובל: "זה מודל. אני מעריך, אם זה כבר קרה, שזה ארט במסלול של שדות האדמה. זה מנחם אותי, בכייה חסימת, שלא נכנעת. כחצאה איוו שמת".

יובל: "אורי שחיל נפצע, הוא יכול להיות מה שאומרים 'מסור'. תגמולים, רכב. או יש כאלה שנפגעים 'למסור', ויש כאלה שעושים משהו עם עצמם. גם אמא וגם אבא הסבירו לי שחשוב להשתדל משיקום, שיהיה בשביל מה לקום בבוקר. שאלתי את עצמי מה אני רוצה לעשות. ריבתי עם אנשים מוחל האוויר, וכולם התלוצצו: חשבתי, זה קצת הרעתי אותי, אבל החלטתי לנסות. כשהשתחררתי משיקום, לפני כחודשים, החלטתי את הקורס. הימים היו מדהים. אבא חזר קורס גבים שמתפשים עובדה ומסתכלים עליהם במבט של כמא גלגלים. איוו זה היה תוך לחלוטין. נגנו לי קורס טיס, טירון לי 'דממה' מיוחדת בכניסה איוו יתה. איוו תשומת לב".

משרד הבטחון העמיד לרשותו עוזר צמוד. בגלל שהחלטת כה מור על הנהגה, יובל עצמאי מאוד. על הקטעים שבהם הוא זקוק לעזרה הוא מעדיף לדרג. "חלק מהמקצועיות, הוא עוזר לי", הוא אומר בקצרה. נכון, לא כך מבין יובל את חוה. "אף פעם לא שללתי אפשרות של קריירה צבאית", הוא אומר. "כייס, כמובן. זה נקטע כנראה כלומר - כמובן, אז כשלב זה חשבתי מה הלאה. הלאה חזרה מהחשבים או רק התחלתי".

בבית וגנר המלה חמים לא מוזכרת המש שעות במחיצתם ועוד קצת "ריביות" עם כמה מכרים. מלמדות ששטוס אין לה שם מקום. נורית חתנה שחא מבנה חזון את העשון "כאב לכ כששטוס. הא חשה את הכאב הזה. "לא עברנו את זה ארישים", היא אומרת. "במיוחד איבנו כמא פער".

דני: "על אורי, אחי של יובל, זה בתחילת השפיע. הוא נפגע מאוד כשראה אותו בבית-החולים. בית סטרו של אורי עזר לו להתגבר. את שנת ההחלמה והשיקום עבר אורי כמעט לבד. נורית חתנה לא חזר ביושלים. דני חזר לברכהר אך השקיע עצמו בטיסורים וחבנה לקראת בוא יובל הביתה. מכונות לייבול, מקשרי עזר לייבול, עבודה לייבול: אורי היה לבדו. דני נסע לו לחץ עליה, אבל כמא עליו מסגרת.

גם כפי הנער הצעיר עמד אותו שתי אופציות: לרחק מהפסים או להמשיך. הוא הצליח להמשיך. דני אמר שהוא מאד התבגר בשנה האחרונה. נורית מוסיפה שהוא עשה כל שביכולתו כדי לא להסיף להם רוגה. אבל כאשר תג את זה הולדת לבדה, לא הסתיר את אכזבתו. נורית שמחה שחביץ אותה באזניה. "כשמביצים - קל יותר להתמודד", היא אומרת. והיא יודעת. היא מומחית בשקט. יש לה את זה בבית, יום, שעה, שעה, ובמנות מדויקות.

בבית וגנר לא תמצא מרידות. יובל אומר בזהירות: "זה נדל. ואני מעריך, אם זה כבר קרה, שזה ארט במסלול של שדות האדמה".

מרתע אותו בורד את המליצה.

"משהו שכאשר בן אדם תלך לקורס טיס, יש בהו זיהוב מן האיסורים האיש. הצינות באה בידו עם זה. ואחרת חושב עליה, על הציונות, יותר ויותר. והה גם מנהם אחי, במידה מסיימת, שלא נפגעיני כתוצאה מאיוו שטוס. אלא מתאנה גרידה ובלתי-צפירה".

נורית: "יובל הדגיע אחי מיד ששטס זה בלי כמות. בבית תולים תוכנית לו אהר, והוא חייך והשיב 'כן חשבתי כנראה אין מאה אצור'".

דני: "יש זה מקצוע ממוכן. מי שאומר תהפך - משום מועד. לרבים מסבה כזו לאור, זה רבד לא סביר. חוה מבונה שאינה סולחת. אתה עושה טעות - היא מבה אומר".

בכל זאת דני ממשיך לסוט. יובל מרס סס עשו מאו המצירה.

יובל: "ישנו מתר שבנה מוסק ואני מתבונן לנסות להטיס אותו שיששש כל האישורים".

נורית מביעה חן ואינה אומרת דבר.

לדני ולייבול יש מה לומר על המערכת ששטמלת בכניס. ומדובר בכפעש שלושים שנות נסיון. דני ותורל, יובל ממשיך.

אורי השיקום במשרד הבטחון פועל על פי חוקים ותקנות משקט, ויהא מעוגנת במקרה, הם באמת סבדר גמור. אך לא הכל מבוסס על ידי תקנות. אלא הם משרותיים ומקו צאשנים. והשאלה היא האם אותם מעשים, והכיס הקשים מאוד, לא צריכים מנגנון מיוחד שישירות קו אחים".

דני: "יש צריכים, במידה, לקבל טיפול מעדיף. נורית: "אנא לא אלה ששיקום הדבר המסורד בעצמנו. אנו רוצים לנצל את המערכת מה ששתות. אבל כלל ששטיקיע קשה יותר, יש יותר בעיות. וגם למקרים קשה יותר".

דני: "בתחילת חל שיעור מאו שאני נוקטת לשיירותיה".

נורית: "יש עוברים בתנאים קשים, עם הרבה רצון טוב. אנו מציעים ק שאל יזה רין אחד לכולם. וששטיקיע תקיים הרבה יותר ומן ומשאבים לנכים הקשים".

למשל:

דני: "היום אין בכל המערכת מקרה כמו יובל - שפגע בצורה כל-כך קשה ובכל זאת משרת בקבע. היינו מצפים ששלמן באוטה, ששכילו זה מבשרי שיקום ובלעדיי הוא לא יכול לנסוע בדרכים בבטיה הקיימים אין תשובה לה. נאלצנו לרכוש שלמן מכיסנו".

נורית: "יובל נשוי למסודות המשקמים מעזה ועד עולם. זה נכמה עליה, והנישאים הללו, רני 'דביקתה שלט אינה על הפקידים, אלא על התוקים והתקנות".

נורית מוסיפה שבאברה"ם הם נתקלו בחוקים שגאור מקלים על חברים. אבל הוצרדה חתמה בארץ והתבשרו שמקשים אותך, עורשים להתגבר על כל משרי".

דני יכול לאשר שבנוגה"ם לא חל שם שייב בשלושים השנים האחרונות. חכרי של יובל אינם נפגעים במסירותם וידידותם מתבין שלו. ואם הייתה ממש מבר בסיקורה של משפחת וגנר, דני לא ולמני. והוא מוסיף עם חיון: אופטימי.

דני יכול לאשר שבנוגה"ם לא חל שם שייב בשלושים השנים האחרונות. חכרי של יובל אינם נפגעים במסירותם וידידותם מתבין שלו. ואם הייתה ממש מבר בסיקורה של משפחת וגנר, דני לא ולמני. והוא מוסיף עם חיון: אופטימי.

עמוס לבב

מין: גילויים מרעישים

מה עושה סקסולוג במיטה

כל מה שחשבתם שאתם יודעים על המין - וטעיתם

סודו של אלן א. היה: הוא הכיר תחבולה בדוקה לעורר אצל הנשים אורגזמות רבות כדו אחר זו... עד כלות הכוחות. הצעירות המשוחררות הלהוטות אחר "חגיגה" כזאת ואשר שמעו על הדבר מחברותיהן היו מטלפנות אליו לקביעת פגישה. מדי ערב היה אלן א. בחדר מבין 3 או 4 נערות, למרות שאינו ימה ואינו עשיר. כעת תוכלו גם אתם ללמוד את סודו.

שי חזים
אם תשלונו לנו את שובר ההזמנה תוך 3 ימים, תוכלו להשיב אצלכם, גם אם חתל-יטו להחזיר את הספר ולבקש החזר הכסף.

בחינה ללא התחייבות
הספר מה עושה סקסולוג במיטה בצורה שי חזים ישלח באריות אסומה ללא כל יחיו חיצוני. אינכם מחייבים לקנות. לאחר בחינה, אל לחזיק בספר, אלא אם אתם רוצים להשאיר אותו ברשותכם. אם חשבונית מס/קבלה, יחזרו לכם צ'ק על סך 46.90 ש"ח. צ'ק זה ישלח אליכם לא יותר מאשר 10 ימים לאחר שנקבל את הספר המחזר. וזאת ללא כל תנאי וכלי לשאול שאלות. תוכלו להשאיר אצלכם את חוברת השי, גם אם תחזירו את הספר.

הוכחה
948 מן הנאשים שהזמינו את "מה עושה סקסולוג במיטה" החליטו לשפור אותו ברשותם. שמום שכדור לט, שחרצו לזה"סין ולחזיק בספר אנו מציעים לכם לבדוק אותו ללא כל התחייבות. שלחו את שובר ההזמנה שבמדערה עוד רגע, כי אם חתל-יטו, אנו נשלח לכם.

שימו לב: אין אנו מוכרים ספר זה לקטיסטים

הספר מתאים לנשים ולגברים
ניתן לרכוש את הספר בודרר באמצעות החלש או ב"ספרות" - יקטנון מוט, היא ובחנות הספרים של עליה - ככר המדינה ח"א

חלוש - נסיון ללא התחייבות
לספר "מה עושה סקסולוג במיטה"
יש לשלוח את החלש לכתובת: "יטל" חצות ספרים שימושים תל. 16187, תל-אביב 61161

הקטרים או פדור סקסין "יטל" - תל-אביב 61161, תל-אביב 61161
כך, אני מעניקת לקבל לבדיקה, ללא כל התחייבות, את הספר "מה עושה סקסולוג במיטה". אם באמת ישיב על כל השאלות ששאלתי את עצמי, ואם אקבע שאומנם חזרה לו חשפנה משהיה על חיי המין שלי, אשמור אותו ברשותי. אם לא, אוכל לחזרו אותו לכם תוך 30 יום מן התאריך בו קיבלתי אותו בצירוף חשבונית מס/קבלה. ואם תחזירו לי המודע בז'ק בסך 46.90 ש"ח לא יאחר מאשר 10 ימים לאחר שנקבל את הספר המחזר. זאת מבלי לשאול שום שאלה. על סך ערובה זו, תחזירו לי את הספר. באריות דיקטטית ואוטומה.

דני: "ישלחו לי את הספר, באריות דיקטטית ואוטומה. אני מציע להם 46.90 ש"ח + 3 ש"ח דמי טיפול ומשלוח ובמק"ל 46.90 ש"ח לקטידת "יטל" ולא סך ממומן).

שם משפחה _____ שם פרטי _____ תואר _____ סטטוס _____

הקטרים או פדור סקסין "יטל" - תל-אביב 61161, תל-אביב 61161
הקטרים או פדור סקסין "יטל" - תל-אביב 61161, תל-אביב 61161

זה מפר ממצא. מיד תתגלה לכם מן המוכח שבגללה רוצה הסקסור לנשמהר הספר, הרושף את הטכניקת שדות המין שלו, להישאר מילום שם... אך קודם כל הירשו לו להסביר לכם כיצד יוכל הספר זה לחולל מהפכה מוחלטת בחיי נחמה המין שלכם.

* אם אתם גבר, תגלה את הטכניקת שדות המין שלך, ואתה תוכל להשתמש בה כדי להשיג את מה שאתה רוצה.
* אם אתם גבר, תגלה את הטכניקת שדות המין שלך, ואתה תוכל להשתמש בה כדי להשיג את מה שאתה רוצה.

אנחנו חוזרים

הספר מה עושה סקסולוג במיטה ספר המסביר לנשים ובעיקר לנשים כיצד להשיג את מה שאתה רוצה. זהו ספר שכתב אלן א. ונכתב על ידי אלן א. ונכתב על ידי אלן א.

הספר מה עושה סקסולוג במיטה ספר המסביר לנשים ובעיקר לנשים כיצד להשיג את מה שאתה רוצה. זהו ספר שכתב אלן א. ונכתב על ידי אלן א. ונכתב על ידי אלן א.

הספר מה עושה סקסולוג במיטה ספר המסביר לנשים ובעיקר לנשים כיצד להשיג את מה שאתה רוצה. זהו ספר שכתב אלן א. ונכתב על ידי אלן א. ונכתב על ידי אלן א.

הספר מה עושה סקסולוג במיטה ספר המסביר לנשים ובעיקר לנשים כיצד להשיג את מה שאתה רוצה. זהו ספר שכתב אלן א. ונכתב על ידי אלן א. ונכתב על ידי אלן א.

הספר מה עושה סקסולוג במיטה ספר המסביר לנשים ובעיקר לנשים כיצד להשיג את מה שאתה רוצה. זהו ספר שכתב אלן א. ונכתב על ידי אלן א. ונכתב על ידי אלן א.

הספר מה עושה סקסולוג במיטה ספר המסביר לנשים ובעיקר לנשים כיצד להשיג את מה שאתה רוצה. זהו ספר שכתב אלן א. ונכתב על ידי אלן א. ונכתב על ידי אלן א.

הספר מה עושה סקסולוג במיטה ספר המסביר לנשים ובעיקר לנשים כיצד להשיג את מה שאתה רוצה. זהו ספר שכתב אלן א. ונכתב על ידי אלן א. ונכתב על ידי אלן א.

הספר מה עושה סקסולוג במיטה ספר המסביר לנשים ובעיקר לנשים כיצד להשיג את מה שאתה רוצה. זהו ספר שכתב אלן א. ונכתב על ידי אלן א. ונכתב על ידי אלן א.

הספר מה עושה סקסולוג במיטה ספר המסביר לנשים ובעיקר לנשים כיצד להשיג את מה שאתה רוצה. זהו ספר שכתב אלן א. ונכתב על ידי אלן א. ונכתב על ידי אלן א.

הספר מה עושה סקסולוג במיטה ספר המסביר לנשים ובעיקר לנשים כיצד להשיג את מה שאתה רוצה. זהו ספר שכתב אלן א. ונכתב על ידי אלן א. ונכתב על ידי אלן א.

הספר מה עושה סקסולוג במיטה ספר המסביר לנשים ובעיקר לנשים כיצד להשיג את מה שאתה רוצה. זהו ספר שכתב אלן א. ונכתב על ידי אלן א. ונכתב על ידי אלן א.

הספר מה עושה סקסולוג במיטה ספר המסביר לנשים ובעיקר לנשים כיצד להשיג את מה שאתה רוצה. זהו ספר שכתב אלן א. ונכתב על ידי אלן א. ונכתב על ידי אלן א.

אהבת רחל

אליה גת, צייר, ורחל שביט, ציירת ומורה לציור, חיו יחד כ־16 שנים. כשנכגשו היא הייתה גרושה, הוא היה נשוי, ועד סוף ימיו לא התגרש. אילו ידעו מה יתרחש לאחר מותו, אולי היו מאסדים את הקשר. מזה כעונה מתנהל משפט בין אשתו ובנו של אליה לבין רחל בשאלה מי זכאי לעזבונו, בעיקר לחמנות. אליה נפטרה לאחרת יום הכיפורים האחרון. רחל מחלקת טחה עיחותיה בין ביתם שבצפת לבית משפחתה, משפחת בנמיוץ האגדיה, בזכרון יעקב, מתרגשת לבד מהפריחה בשדות ומתגעגעת לאליה.

אחא יער כז'למד צילומים: שמואל רחמי

ביום שבו נפטרה השתולל האביב, ורחל הלכה לבד בשדות שליר ביתה ונמשה יצאה אל אליה. היא זכרה איך ביתם כיפור האחרון ביקש ממנה אליה שתמכא לו כיפה, כדי שיוכל ללכת לבית-הכנסת. בקשה מורה במקרה בהתחשב בכך שעשרות שנים לא רדכה כקירגול במקום הזה. ומשום שכן, גם לא נמשה כיפה בכל הבית והגורל, רב-ההחלשות ושטוף האור שבצפת. חוץ כדי חיושים גילתה רחל כוכבי-ג' מצמר שפעם הביאה את התלמידות לשדה שלה לציור, אליה גת. רחל הניחה לאליה את כוכבי-הגורל. הוא חבש אותה, הסתכל במראה ובכה, כבי תישי, עמק עצוב. "סורע אותו בוכה" שאלה רחל שביט, ציירת ומורה לציור, את האיש שלה זה 16 שנה, הנצייר אליה גת.

אני מתגעגע. מתגעגע הביתה לרוסיה, לעיירה, לאבא ואמא. למורת גמסר אליה, איש גדול ויצייר ומינה, והחזיר אותי את רחל להתגעגע אלי שעה אחת שעה. יום אחד, יום, ללכת לבד בשדות המורדים של אחת לגנה שבוכדור-יעקב, שומא תחילתו של הסיפור שיסופר במשך, להיחל לבד את האביב, להתרגש לבד מן ההיגים שבשדות והציירות הצהוב, לבאת לבד לבכרות והקישות את האחרות ולבכרות בשקיעה. אלמשהו, כמעט, מבלי שמרגישים, יש משהו בסיפור ההתנתח חריטה והשתומם של רחל ואליה שרחל הצידה ולק לכה שצורה, כמעט וכל, כאילו מאקדים ומחשה של זמן ומקום. יושבים בבית קטן, (תמסך בעמוד חמא)

ההשקפה 43

רחל שביט

האזנה

רחל שביט ואליהו בן זקן בסטודיו שלהם (הצילום מחדש מ'78; צילמה ענת סריקס, באדיבות מערכת 'העיר').

היינו מור אחד...
היתה בינו
שליחות של שני
אנשים שכל אחד
מביא אליה מה
שחשב לשני. היום.
כשאלוה אינו,
אני חשה כאילו
מחצית שלי
איננה.

להלן דרכה יפה הוליד בין שתי המשפחות ידירות עמוקה של אחת ומן גמ אחרת אותם למשפחה אחת. שרה, בתם של הלל ורבקה, נישאה לצבי, אחיה של ניסה רחל שביט היא בתם של שרה וצבי. ניסה וצביאל הגיעו ארצה לאשה ב'אני רוצה קצת אחר שבו לברוך בתה ניסה לאשה ב'אני רוצה לקנות מה רחל ולנסות את מולי. הם החליטו לרכוש בוכרון ששה ארמה גדול ולבנות עליו את ביתם. השניים חזרו ללונדון, חיסלו שם את ענייניהם, ארוו את חפציהם כולל המרכבה עם הסוסים וב'1912 הגיעו עם כל הכסורה לברוך וצביאל. כלל האחרונה שרכשו הקיט בית שנים במנהלים של היום יש בו כדי להרהר. חדרים וחדרים עם חלונות ענקיים וחדרים לבנונים, קשתות המעלות את רוח המורה וגן ורדים גדול. את הבית מקיפה חצר ענקית שבמסגרת הקימה ניסה מחלבה בשנתים בן הנה צנחה לעליה ארצה, למרה את תורת הכנת הנגינה, והיתה עומדת במחלבה במשך שעות ומציאה מחתות ידית סוגים שונים של גבינות. מדי יום בשעות בין הערבים היו מיכאל וניסה רוחמים את סוסיהם ורכביהם ויהי אל חדרם, לצפות בקשיקו. זה היה טקס קדוש. כמו גם האהבה והקשר בין השניים, שהסגירות שלהם היתה שהי חשוכה וידיהם. רדי יפה ניסה לענות, אך ללא העיל. ניסה לא יכלה להביא ילדים לעולם. שתי-עשרה שנים לאחר שהגיעו לארץ, כשהיה ניסה בת 36, יצאה עם אחי להקשת את גן הדרים הענק שליר ביתה. היא התמסרה כשהמספר ביה והמספר כמו ימים אחריה, הכל תראה מרלית בתוספת. מיכאל החזיק איכשהו מעמד במשך שנים, ואחריה אותו העש, וכאב והבדידות היה עלה על אחת הנבעות של האחרונה ויה כעצמה. אחות לננה נשארה מיחמת.

המשך מהעמוד הקודם)
מבודד, כלב חורשת אורנים מרהיבה, מסביב רממה מוחלטת, במשך שעות לא רואים נפש חיה מבעד לחלון. יושבים במטבח צנוע, משני קצותיו של שולחן סקן מכוסה מפת שותים תה צמחים ומשקים לסירות חייה של משפחה מוטלח שידע הרבה מרגויות בצר אושר גדול, שבניה ובנותיה ידעו לחלום ולהעין, משפחת בנסחין שרחל היא אחת מבנותיה. אי אפשר לנח את סיפור חייהם של רחל ואליהו מסיפור המשפחה והיא. יש צורך להתחיל מההתחלה.

הראשון בכני בנמוץ שסגר את משרד עורכי הדין המשפחה שלו, בינה בסריגים את רהיטיו המסוריים בביתו רחבי-הידיים ועוב את לונדון, היה הרבני בנסחין, סבה של רחל. זה היה בשנת 1897, עוד לפני שהרצל חלם על מדינת היהודים. הרבני בנסחין בא לארץ ישראל באותו "קלאב" מכובד שנקרא "המכבים". חברי הכנסה שהו במסר חרשים בארץ, ושוב ללונדון. היום - שלהי המאה העשרים, עם כל החקוקה מהמאה החדשה שבפתח הרוסמניקה של הפניה למורה שאשינה או חוגים רבים באליטה הבריטית, קסט ההתמקנות שהיתה האנטי-יהודה לארחה-החיים הלונדוני המכוער. חברי הכנסה הקימו מעין חברה מניה, ומאחר שהיו אנשים אמידים, החלו לרכוש במשותף קרקעות בארץ ישראל. בין השאר רכשו ארמות רבות על דה חופים בירושלים, במקום בו נמצאים היום משנות הסטודנטים, וכן קרקעות באזור גור שליר ירושלים.

יבני לבין אליהו וצבי מין דרשיה
כאילו מובן מאליו. היתה בינו
הבנה מלאה. שנינו חשבונו שצריך
לצייר נוח, ללכת למבט.

לחברים בנמוץ היו 18 ילדים. כולם עסקו בנגינה או בציור. כולם נשלחו למתימסר הפרטים היקסריים ביותר באנגליה. כמו הכנורה, ליליאן, והחתונה עם יהודי אמריקני ועברה להתגורר בני-יורק. בנו השני, גורמן, למד משפטים והפך לעורכי-דין מצליח בלונדון. לימים, כאשר הבריטים יבשו את הארץ מירי התורכים, ירמנו את הרבני סמואל לתפקיד הנציב עליון, יתמנה גורמן כיועץ המשפטי של הנציב. כמו השלישית של הרבני, ניסה נישאן למיכאל, אישיות שירש חן רב, ואת ינה הרבני שלחם החליטו חשניים לבלות בארץ-ישראל. הרבני בנחוצה הגיע לבנו לבקר בברוך-יעקב. ידיר מנו, שני-מקומות שותף-היה בארץ - יורד וחבין ינה. רחל ואלה חשבונו על ניסה ומיכאל לננה.

HIFI 29" MULTISYSTEM
סופר שטוח

אולפן הקרנה פרטי בביתכם ההנאה כולה שלכם

הטלוויזיה היא אמצעי הבידור היקר. כל אחד מאתנו, מבחיל שעות רבות ביום מול המסך, בונה בנבונה טלוויזיה וסדקי קולנוע ביחוד.

הטלוויזיה לא נעדר למסך הטלוויזיה, לכן ברוב המסגרים מתקבלת תוצאה חרוזת מן המסך הקולנועי והפנטזיה בתואכסו.

התוצאה על מני כל המסך, תודות מסימילי של הסקסטים על גמ.

P.C.S. שיטתו זו הובילה לטלמטקס, מבטיחה מידע איכותי ומשולם.

המבטא על מני כל המסך, תודות מסימילי של הסקסטים על גמ.

המבטא על מני כל המסך, תודות מסימילי של הסקסטים על גמ.

המבטא על מני כל המסך, תודות מסימילי של הסקסטים על גמ.

המבטא על מני כל המסך, תודות מסימילי של הסקסטים על גמ.

המבטא על מני כל המסך, תודות מסימילי של הסקסטים על גמ.

המבטא על מני כל המסך, תודות מסימילי של הסקסטים על גמ.

המבטא על מני כל המסך, תודות מסימילי של הסקסטים על גמ.

המבטא על מני כל המסך, תודות מסימילי של הסקסטים על גמ.

המבטא על מני כל המסך, תודות מסימילי של הסקסטים על גמ.

המבטא על מני כל המסך, תודות מסימילי של הסקסטים על גמ.

המבטא על מני כל המסך, תודות מסימילי של הסקסטים על גמ.

המבטא על מני כל המסך, תודות מסימילי של הסקסטים על גמ.

המבטא על מני כל המסך, תודות מסימילי של הסקסטים על גמ.

המבטא על מני כל המסך, תודות מסימילי של הסקסטים על גמ.

המבטא על מני כל המסך, תודות מסימילי של הסקסטים על גמ.

המבטא על מני כל המסך, תודות מסימילי של הסקסטים על גמ.

המבטא על מני כל המסך, תודות מסימילי של הסקסטים על גמ.

המבטא על מני כל המסך, תודות מסימילי של הסקסטים על גמ.

המבטא על מני כל המסך, תודות מסימילי של הסקסטים על גמ.

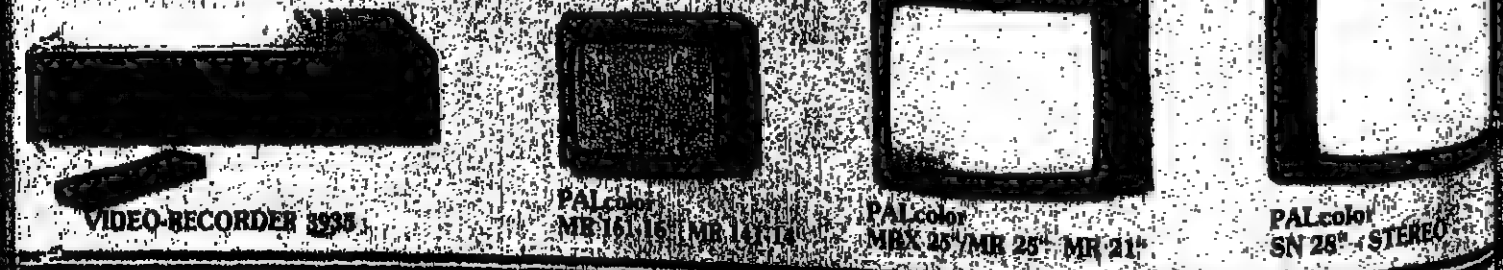
המבטא על מני כל המסך, תודות מסימילי של הסקסטים על גמ.

המבטא על מני כל המסך, תודות מסימילי של הסקסטים על גמ.

המבטא על מני כל המסך, תודות מסימילי של הסקסטים על גמ.

המבטא על מני כל המסך, תודות מסימילי של הסקסטים על גמ.

המבטא על מני כל המסך, תודות מסימילי של הסקסטים על גמ.

PAL color MR 1611 MR 1711 MR 1811 MR 1911

PAL color MR 2011 MR 2111 MR 2211 MR 2311

PAL color MR 2411 MR 2511 MR 2611 MR 2711

PAL color MR 2811 MR 2911 MR 3011 MR 3111

PAL color MR 3211 MR 3311 MR 3411 MR 3511

PAL color MR 3611 MR 3711 MR 3811 MR 3911

PAL color MR 4011 MR 4111 MR 4211 MR 4311

PAL color MR 4411 MR 4511 MR 4611 MR 4711

PAL color MR 4811 MR 4911 MR 5011 MR 5111

PAL color MR 5211 MR 5311 MR 5411 MR 5511

PAL color MR 5611 MR 5711 MR 5811 MR 5911

פרובוקטיבים כמוניאלה

צילמה: אריה זילברמן

הבעיה הגדולה של האג'נדה היא שאין לה היסטוריה. את ברחוב שלמה המלך, מעטיפות של חולצות אותם מקדחת מקסטרון, מייצג ביד, ונשארו במרפסות האחרונים שנגזרו 'האג'נדה' השלישית: ממאמרים שכתב קובי אור והופצו בחנות מאחורי חוקים בעתון המערות של 'המור' מהקלטות שמישות עשרה בשתיים וחצי בבוקר ב'פנינגוויין', עם וקטן שנגמרו לו הכספרים באמצע שיר. אחד כך מרבים על 'המקשה' מי שהמדי שיד עם גלי בקלנר דר, לפני שלוש שנים. הוא היום ריגולאור, ומי שאמר בשנות השבעים 'היי' ברחוב לילאק קתמר מקבוצת 'העין השלישית', הוא כבר ממש היה מתעללנית, או מת. יש לו גם גר חזק, כשהיסטוריה הגאוגרפית חתל אביבית ממחזרת את עצמה, היא נראית ונשמעת הרבה יותר טוב. בשיריון איל, הדיוע גם כישולן האיום והנורא, סיפר על אשור היה לחשוב שרובם יהיה הלוי ממוקם באמצע מנהטן, מי שהיה שם, ידע שסיבת הכחשן בלודי סמלה כחולית יותר מכל דבר אחר.

עד כאן 155 מילים, שמוכילות לזה ששכשית, אולי, יש 'הקשה' כואת, אלא שהיא כל כך קרובה, שערך אי אפשר לראות אותה. החורף, ברגלי, שימש בדיווחת הגו לחלומות. זו חקשה שבה האנשים הלגטימיים משיעים פחות, התאבדויות וקטנים מהירים הלוק, ויש אלימות טגיים לכל חיות הלילה - האורמות, הנספחות, המסורפות, האלו שסחם באו להציץ, יש גם שדה של לוקשת ורשות, חלק מן טובות, חלק מהסולנים שווים וזה.

כסליוטורים מתפקדים שנייט-שלושה אמנים שבאו מהבנות המתפרקות ועכשיו כבר יש להם פועלי כמה - עיין ערך מי היינו ואחר בנאי. מה שאין, עריין, זו אופנה לא עניל באי, לא ג'ק של 'מאק' על הארון. יכול להיות שזה לא חשוב. יכול להיות שזה מה שמקשה על קניעת המהוללה-אמצע-סוף של החקשה והכוחות. יכול להיות גם שזהו האופנה הוא האופנה. מי קבע שהשוליים לא יכולים ללבוש חלצת טריש נקיה. ובכל זאת, הכל עומד על בלימת, על עונה, על 15 דקות וההילה (המשך בעמוד הבא)

בתצלום המרכזי מיכל סמוי
מיאגור גושן - שונאן
שמוכרים שהיא נכדה של
טמיר. מימין: 'החברים של
נועה' - גושן עם 'חן'
אריה - למעלה: 'המקשה'
זמני - 120 שירים במיוחד.

יש אנשים שקשה להם לחשוב על הדבר הזה באונחים של שירים או זמרים. אבל עובדה. אין להם סיכות במחון בלחי ולא גילי בשיער, והמהפכות שלהם לא בדיוק מועזות את העולם. לא פאנק - אבל לספרי ההיסטוריה הם יכנסו כ"גאונק". העוליים של המוסיקה המקומית. אפשר למצוא ביניהם כמה סולנים לא דעים, כאלה שאפילו שווים חוזה הקלפות לגמדי לא שולי. יש יסוד סביד להניח שגם הם לא יבחרו בחוזה לגיטימי-חדוכה כזה מאת יאיר לפיד, אבי מורגנשטרן וטל כרי

הקדמה של אריה זילברמן

הכרזת איסור

"אנחנו באמצע 'חוקה' אין לה אופנה משלה, או לבוש משלה, כי כולם עייפים מזה. צריך לחתום מוסיקה לדבר"

בקשר לזרעים

נשיא המגזנת, חשיר, חלוקה חשודות...
ל"א אחר אחר מושק.

לא בקשר לזרעים/הם עומדים לזכור, זה לא נורא בשביל כל חשנים חאלה/ יכולה להיות איזה בריחה/ בעדונה של, בניה של/ העולם מושלם, האנשים רעים/ וחי עיר משעממת/ כן, משעממת/ אפשר לצפות את השמש/ לחלום באש, הגיונות/ האדמה מקולקלת/ האדמה מקולקלת/ התורה למעשה/ תאבדה למדוכאים/ וחולי שפע/ אלוהים אני כל כך משועמם.
לא בקשר לזרעים/ הם חופפים קצרים/ זה לא נורא בשביל כל חלילות חאלה/ יכולת לחיות איזה חלום/ בארמון של/ בארמון של/ העולם מושלם, האנשים נעים/ וחי עיר משעממת/ כן, משעממת/ אפשר לצפות את הקצף/ בחומר משמר/ מרדש לי מתח/ לחלוקה ולזרעים.
"בקשר לזרעים/ הם קצרים.
"בקשר לזרעים/ הם קצרים.
"האדמה מקולקלת/ האדמה מקולקלת/ האדמה מקולקלת."

אנחנו נרמלי, כל להק מקבלת ערב משלה, ואי אפשר לחתום אשיר קט באמצע התפעה. חוץ מזה, כמעט חמיד בא קהל.

יש בירושלים שלוש להקות מרכזיות: "נושאי המגזנת", "ישראל", ו"U-BAHN". יש, אצלנו, חתונה שאנחנו באמצע של "חוקה", אמר אחד פישוק, "אין לה אופנה משלה או לבוש משלה, כי כולם עייפים מזה. צריך לחתום מוסיקה לדבר". פישוק, חזר וזכר כי ב-17.5, הפסיק ללמד לפני שנתיים, כתב בקל העיר, מרכז בקל עיר, כשהוא לא על הכמה הוא פרובוקטיבי כמו בייגלה. "יו תפעה בלי ראוי", הוא אמר, "אבל זו תפעה, או לפחות התחלה שלה".

מי שגילה את "נושאי המגזנת" היה מוטי שרביני, אסרן שוליים גאה שרביני היה, בזמנו, אמרגנה של להקת "דורלקס סרלקס", שבמסגרת התפעה שלה עשתה חורים ביצעה של כל מעדוני תל אביב עם קרדיט בסוף ענקיים. הוא גם הוציא עתון מתחרת שנקרא "נייר", שהשפעה אומרת שאפילו הוא לא הבין מה כתוב בו. חוץ מזה הוא חזר נחמד, ומתכנת מחשבים במקצועו, ו"נושאי המגזנת" לחופעה מצויצת אותו. "שיבצתי את 'נושאי המגזנת' לחופעה כמצבה רטון, במסגרת תגיית הארבעים מתחלחלת עם כל חומן שאלו אותו מה גורל הכמה שאני צריך, ושאלות כאלה לא הבנתי מה הם רוצים מתי. בסוף הם אמרו 'כמה אנשים יש בלהקה אפרתי' 'אריבעה, או הם היו נבוכים קצת, ושאלו אם זה לא מעט מדי' בלהקה מחלי".

לפי "נושאי המגזנת", שרביני היה האמרגן של "אשר נעים", שהולנית שלה היא מיכל ספיר, שהיא הגברה של ספיר ושונאת שמכירים לה את זה אבל אין ברירה, כמה זה עתונות. לספיר יש קול שביד שלעמים נועז בוקשת והתרגשות ולפעמים נחת על רצפת הדיקן ובסר הכל אפשר לבנות מביבה בית. מנהל את הלהקה וזמן כן טל, שהיה פעם חבר בלהקה

Promptia DE PARIS

לראשונה בישראל נפוח מפי טול
החברה הכי נלאמית "פרומפטיה"
דה - פרומפטיה, אוניברסיטת תל אביב
להצגה ברחבי העולם, ד"ר
חיים "פרומפטיה" במרכז
הטכניון, תל אביב, וחדר במונט
המכניון, תל אביב, וחדר במונט
חדר במונט של שתי חתונות
במבחר סגנונות. מעצבי הצמרת של
"פרומפטיה", ביניהם דאק היים
ורא"ף גולדסטיין, דאגו לעצב
עבודת נגון שמלות חופה
נורשיות, אך לא על חשבון
הנחתות של. כשתחמדו את
השמלה האופנתית שבחרת, תביני
את ההבדל בין להחליף לכבוד
הארוה. לבין להיות הארוה
בעצמך.
אל תחזרי על ההזדמנות לפנה את
עצמן בשמלה נלאמית
מהקולקציה שהפכה לשם דבר
בעולם לפני שאת מחליפה הכנס
ל"פרומפטיה" אחרי הכל אינך
נוחתת בבלייט
פרומפטיה דה - פרומפטיה
פנח בוי"ס מגיע לך
המחיר הנמוך ביותר
מטען הנגן: 720, 796760-03

מלך סוף

סוף הסטריפטיז הגדול

אם לא בא לכן לחשוף את הכר כיים, והמכסלת הארוכה נרית את רובה יחור ממוצא, בער קר לרגליים לא שופות של התחלת העונה, ואתן עומדות מל ורוא ומתלבטות אם נמנה לקצר - זהו רגע לפני שאתן מכסחות את כל המכסלות או רצות לקנות קצר וצר. נכון לעכשיו, המיני בצורות. יש סימנים שהסטרפטיז הגדול לרגליים שחובנו לחדשי הקיץ, נתקל בקשיים בשנה. התצאה שחשפת שוקיים בכלל, המיני בפרט, כמו ודלח אחרי ניתוח, מתגוררת בין חיים ומות, המעצבים מנסים שיטות התיאור - קשה להם להורות שמה שהיה אמור להיות מרענו, מראה סימנים של מות קליני.

גברים אולי יצטערו אם המיני שוב ייבנו לעשרים שנה לרוב הנשים, וזו כשורה משמחת, להוציא את בנות המול חובכות הרגליים, שתוכלנה להמשיך וללבוש תצאות קצרות בכיק, כי בכל מקרה הן לא תיעלמנה מהגוף מיד. בנעליים, רשתות תצאות שמגיעות עד למותניים, כבר עלתה לתעשיית האופנה ברובה נטיה יצרנית בכל העולם מתאוננים על הספרים של מיליטנטי.

האירוסיות קצרו את הכברים בחורף בצורות, אבל עכשיו הן יושבות על הגרר, קונות מעט ומחכות לראות מה יקרה למכסלת. בארצות הברית מברכים על מיד נגד התצאות הקצרות, אף אחת עוד לא יצאה לרחוב להמגין, אבל יש רמות לשכירת קונות, בהרבות אפשר לקנות בגדים עם מכסלת קצרה כהנחות משמעותיות. רוצים להיסטר מהם מדי וכמעט בכל מדי.

עכשיו כולם מאשימים את כולם בכשלון המיני. המעצבים טוענים שכתבות האופנה דחפו את התצאות הקצרות יותר מדי חזק, הכליטו אותן באילו הן והעידו שהן באופנה חזרה שניה של מהפכת המכסלת משנות השישים. הקניינים שטעו בהשרכת החדוש של רגליים חשופות והגיומו בהומנת בגדים אלה, מאשימים את המעצבים. כאילו מישוה הכריח אותם להמגין את המכסלת המכסחת.

האיש שכולם בוקעים עליו יותר מכל הוא בן פירצילר, עורך ה"זומנס וור וילי". יומון תעשיית האופנה האמריקנית, שנחשב כרב ההשפעה ביותר בעסקי אופנה בעולם. גם ירחונים כמו "אל", "הג", "ריבאור", שרחפו חוק את המיני בשנתיים האחרונות, מאשמים שעשו קידום מכירות משכנע יותר מדי למכסלת המקוצרת.

כנחית הטייט שדחפה על משבר

מיני בעברית

צולו לא כל כך מרגשים את זה, אולי מפני שעושי האופנה חושאים את כל האופניות מתוחות ולא מיהרו לקצר את חבל, בתכום היטב את המלקעם הישראליות המצויות. חסיק וחם ותאונך מומין רגליים שופות וחשופות. אבל גם היצרנית המקומיים כבר חוששים ממילת המכסלת. מה הם אומרים על המיני?

נועת ברלב מ"ידי" "חמיני לא ימות, רק יתמך לאחת מתאופיות. אנשים שואלים למה בשנות השישים, כולן קצרו את התצאות ועכשיו קרה מה שקרה. הם שוכחים שבשנים האחרונות היו כמו ערד, מה שאמר להם לבשו, אף אחד לא חשף להיראות אחות. היום, נשים הרבות יותר אסרטיביות, להיות סדר עם עצמן זה קטע חשוב בחיים. בחורים בגדים לא רק לטי אופנה, אלא גם לטי מה שאחבים ומרגשים בו טוב. נערת קונות מיני, בהתלהבות. בנות עשרים מלס, קונות בחורות, רק בגי או שניים ובאורך בך. צריך לכוון שחוצאות הקצרות הן רק פרט אחד באופנה, לצד מבנים ותצאות אחרות.

ניסים מורתי מ"דאש אינדיאני" "אצלנו הוא זה ומרגיש טוב. אולי מפני שייצרו מיני בשני ארובים. הנוער רוצה אותו קצר. הנוער מבטות וכולת לקבל אותו קצת יותר ארוך, אפשר גם להמגין על ידי קומל חתונה, לחאיק ולקצר, אך שרוצים. נחשטנו דווקא עם תצאות ארוכות. כשראנו שהן לא חללו, גורנו מכל תצאות ארוכות, שתי תצאות מיני, נשים עובדות לא התלהבו ממנו כי מי רוצה לחשוף את המלקעם במשורה?"

עוזי לוי מ"לוי" "בניות מיני, מה תמאסו קונות אותו בצורה היסטורית. מה שבנו, נכון - לחורף חתום וידנו מתוצאות הקצרות ונבנו להרבה מבטים, באופנה צריך להיות לא רק מיני גם חיי"

צביקה בן מ"סופר" "חמיני חיי, אבל בערונן מוגבל. מוכרים, כי זה נראה טוב על צעירות גם אם הרגליים שלהן לא מי ידע מה, אבל מראש חשבו שיכולה להיות בעיה וייצרו מעט מאוד, מה שבטוח בטוח. מי שחושב שהמיני יעלם טועה. גם בעתיד, נראה תצאות קצרות אבל יהיה רק קטע אחד של האופנה."

ואם מדברים על זמרות דקות ונוערות, כשפגשתי את גרייס ג'ונס לאחר תצוגה של אופנת קיץ '88, באקסטר עעבר, בטאריס, ושאלתי אותה מה דעתה על הכברים הקצרים והצמודים, אמרה כחזק, "הם קצת גנונים, אפילו אני לא מוכנה ללבוש אותם ברחוב". והרמת ד'ארדנו, שנבחרה כמה פעמים כאחת מעשר הנשים המשיבות להתלבש בעולם, אמרה גם היא אחרי תצוגות האחרונות ש"המעצבים פשוט השתגעו, הם שכחו שהכסף הגדול הוא בארנקים של נשים בעת שלשים פלוס ולא אצל הנערות".

מאת יהודית חנוך

מימין: ג'ון פירצילר, עורך ה"זומנס וור וילי" (מרגון אבירון) משמאל: קארל צביטו (סקסו) - ער סוף הקיץ ("קסעו" מודל)

מכירת ספרים

תנו צ'אנס

לאורחים

שיפורים

לש נגד צעירים

קיימות מה שלחמי יד לספר הראשון שהיה זה היה דני והב" של רובא. היות שאני לא לפלגות בין ספרים, פתחתי והתחלתי לכתוב מעין, אחרי אקווריומים וסבלות כלה של לתקנים פרטים. באיטלקית זה נסתרר ממונת האלף בית.

מקצוע גדולות היו שם, כאגף החוקרים ערים עם ציורי צלליות רבירות שרלוק למע חשימת השירותים שהבלישים מספקים. שאל המטחה באחריות להשיג הוכחות לאי אמת, כולל צילומים.

אל לא זה מה שתפס את עיני. הכרזה נוספת אחי שם במדוע אחת, ואיך כך בעד מודעה דקה ש צלילתי שזהו שירות מקובל כחלק מן המערכת השוטפת של הבלשים הפרטיים: צעירים.

לש צעירים. ואם לא הבנתי בראשי הסתום, הנה מקומות כילוי, חברים.

אני יודע האם את רוצה לדעת היכן הבן ממחבב כלילה, ועם מיז ושמא את נקטת לגלות אותה ולתמרד מה שמסנע ואת הא כישן עם כנות או סתם המה. שם של יספס לך את החשובה.

למה יש לי בן, ואני רוצה לדעת אם הוא נאמין?

יש לך סיבה לחשוש?

הוא לא יודע עליך?

למה לא תדבר איתו?

למה לא תדבר איתו?

למה לא תדבר איתו?

למה לא תדבר איתו?

למה לא תדבר איתו?

למה לא תדבר איתו?

למה לא תדבר איתו?

למה לא תדבר איתו?

למה לא תדבר איתו?

למה לא תדבר איתו?

למה לא תדבר איתו?

למה לא תדבר איתו?

למה לא תדבר איתו?

ואנחנו עדיין בחרד הבנים. האם את בטוחה, אמא, שאת רוצה לדעת גם מה שקורה עם הבן שלך היוהרי, אמא, לפני שאת הולכת לבלשים, כי הם יכולים לספר לך רבים שאת לא רוצה לדעת. אני אומר לך, את לא רוצה לדעת. למה לך, החיים שלך הרי נעימים ושקטים כל זמן שאת לא יודעת או יכולה לעשות את עצמך לא יודעת. הבת שלך בסדר גמור, האמיני לי, רק שזה אף פעם לא נשמע טוב בצורת עזרת חתומה בידי שני בלשים.

אי ידועה קבוצתית היא חלק מהקשר הטוב שבין הורים ולדיהם. בכל פעם שאני שומע על משמחה בה כולם מספרים זה לזה הכל, אני מרוחם עליהם.

סיקור צעירים. איזה רעיון משונה. ואנחנו חושבים שהאדישע מאמא היא אם שתלשנית. יש לה עוד מה ללמוד מאמא האיסלקית.

מאמא מיה, טוב שלארץ ער לא הגיעה דרעיון המעניין הזה. ובעצם, אני יכול לתאר לעצמי כמה אמהות עשות מן המרפסת למטה ברגע שרעיון כזה היה עולה במוחן בארץ.

העדר המילולי

ליבו של תיכונסט. יש בארץ רבים שכל כך התעייפו מהמציאות שהם משוועים לחיבורית מתחן לפתרון. ופתרון צריך להיות הניגון. ונאה משהו שניתן לומר בלי נימוקים בערב שיש בסלון או בשיעור הבוקר מתיכון. התפתחות ממליון וחצי ערבים הוא תיאוריה בלתי-ניתנת לפרשה: צלולה וגשמת. יופי טומה. הדרך לנו עין מובטחת, בתאוריה אבל כשמתלבים מתיאוריה בראי. לכוך. שגם התיאוריה של אתר קארל מארקס, למשל, נראתה נודר, האנב, לאנשים בעלי-אוזן רפוס מחשבה מה חבל שמי שפעל לפי תיאורית התענינות חוץ מחש עי חיוס את הלום שלו בדרך. הפתרון איננו בתיאוריה. פרמון של תיכון ובעיקר לא ברמה של אוניברסיטה.

משהו:

ומכתב של אייק ביאל מויזמן
יום עשאל יום באטה.

ניקודוויזיון

בגלל סיבה מכובדת כלשהי לא יצא לי לראות את האירוויזיון. רק את שלב הניקוד הספקתי. התענוג שלי היה, אם כן, לא מופרע. מתח, התרגשות, שוויצריה למטה, בריטניה למעלה וחופ - זה מתחלף ברגע האחרון, אחרי שכבר נפלד פני השוויצרית וזרח פני הבריטים הגדולים.

כמו שאמר המנחה האירי הגינג'י ברת זכרון את התסריט כתבה בעברנו אנאחה כריסטי, מה שמחזיר אותי לרעיון חזק שלי, לשרר רק ניקוד. בלי התחרות המיותרת לפני זה. המופע הרי לא חשוב, הוא משעמם ומתארך וגדול זמן יקר שניתן היה להקדישו לשינה.

ארגו נא תחרויות בינלאומיות חובקות עולם בכל נושא. באכילת ביצים, בריקור למרחקים ארוכים, בריקלום, בשירה או בחנייה אמנותית. מה שבא לבם. ואן, בשידור ישיר, עם לוח המספרים המשתכלל מאירוויזיון לאירוויזיון, הראו לנו רק את הניקוד.

משפט פתיחה

"תשמעי, את הרי מכירה אותי, אני אשה בסדר, נשואה, לא הייתי מאמינה שיקרה לי דבר כזה. אני לא יודעת, אולי זה בגלל כל הספרים האלה שנותנים להם קודמים של משפטי פתיחה. הוא בא אלי ואמר לי משהו ששטש לא יכולתי לעמוד בפניו. שכתתי הכל. ילדים מה ילדים, בעל, משוט לא עמתי בפיתי. עכשיו אני לא יודעת לאן זה יוביל. אני משוט לא שולטת יותר במצב".

"מה הוא אמר?"
"הוא הומין אותי לעכבניה".

מכתב מחייל

מאיר שלום,
כולם בזמן האחרון כל כך אוהבים חיילים שבוכים, ואותה אם תרצה, תפרסם את זה. על ידיעות. בפנים. אבנים. בקבוקי תבערה וסכינים כבר הכלגנו, אבל מי ששורף את דגל ישראל (שכשכלי מסמל הכל) דינו אחרי הוא ואסור ללכת עליו.
שלא תבין אותי לא נכון. גם אני בוכה למעמים. אבל לא כשאני אוהה, לצער, באלה אלא כשאני קורא על - שלושת הילדים מבאר-שבע שנשארו יתומים, ורק שלא יקום מישור ריגז על אבוחם אם הוא לא היה שם הוא לא היה מת.
ולמסביל אני מציע באמת להוכנס ללשכת ראש המשלה ולהגיד לו: או שנותנים לי לעשות מרד או שתבוא ותסלף - איפה הרבנות במסגרת היבצע המשימה שהותכננו עליהם. נחילאי

מאיר / יואל

מלך ארץ ישראל

אנחנו מכסים עבודת שטח

חדש תחת השמש!
שמיית מעריב ב' 59 ש"ח
המבצע של עונת הרחצה!

מעריב מציע לך שמישה גדולה ושימושית לחוף ולגן במחיר נמוך ביותר - 59 שקלים בלבד! המחיר כולל מעיין ומשולחן אליו הכיתה. שמישית הענק הלבנה של מעריב, בקוטר של 2.20 מטר, עשויה ממתכות מעולות ובעלי עמידות גבוהה. השמישה תגיע לביתך עם נוחות נשיאה חכם ואחריות לשנה. שמישית מעריב - עוד כיסוי "עיתונאי" של העיתון שקורא אותך נכון... מעריב.

לכבוד "מעריב", רח' קרליבך 2, ת.ד. 20050, תל-אביב, בית מעריב, מיקוד 61200.

אבקש לשלוח אלי את שמישית מעריב. רצ"ב שיק ע"ס 59 ש"ח, כולל מע"מ ודמי משלוח.

שם ומשפחה: _____
 כתובת: _____
 תחילה: _____

חשוב מספר צד מיקוד

פנטהארד

אלוהים, ישו ואללה

העניין שגילתה לעיתים נדירות בתוכה, לכן, כאשר ריכז הציר היתה לה תחושה שהיא מציגה אל תוך עולמה. מכינה את דבריו אפילו ריכז הציר במשפטים מיוסדים. מרים את קולו בכעס כשלא מצא את הביטוי הנכון ולפעמים רוחו בקצב רוח שאלה שקטה של נליה שלא באה אלא נחב אותו אל מסלול השיחה הנכון.

"אני יושב מול הבר ויש לי הרגשה שאני שומע את קולו של המבקר. בעצם, לא את קולו רק את צוחק. אני שותה קפה ואני רואה אותו מנחם. מנסה להעלות רעיון אבל, מבעד למסך הטלוויזיה אני שומע אותו מבדיר כי השוטה הזה לא מסוגל לטרוח קו אחד מסודי משלו. הוא ממלא את כולי. אפילו שאני קורא בספר או מנסה להתרכז בתוכנית טלוויזיה, אני מרגיש כאילו מוחר עשוי שני מסכים. מסך אחד מגולל את ההתרחשויות של העלילה ובמסך השני אני רואה אותו. לא מצליח לסלק אותו ממחשבותי. אני מרגיש איוח ועם מפתע בי. אני יכול לעסוק רק באורח אינסטיינר שוב ושוב, בבקורת הקטלנית שלה.

הציר המגדל בראה כליל נבון. יושב על קצה הכסא כאילו מפתח לחפוס את מלוא החלל של הבורסה. ידיו חובקות את כיסיו מפתח לשרטט צללית רחבה מרי בחלל החדר. גליה ראתה את האלמנטים של הביקורת שאמץ. התצלומים שלו בארץ ובח"ל, שצינו את ציוריו במבטרים במיוחד. אבל דומה שנשקלם של כל אלה התמספם, התאדו.

בסתיו עצמי הוא רכב רוטף כל כך עד שגליה חשה שהוא משוחח עם ילד מבוהל וצריכה לתת לו יד כדי שיחצה את הכביש. מנסה להציג את התצלומים מול הביקורת אבל הציר מחייך, בבת צחוק, שאיננה מעידה על שמחה אלא על חמלה עצמית "את לא מכינה שהכיתה שלי איננה עם המבקר האדור אלא עם עצמי".

"הבדל ערך עצמית היא וחסם בין החישובים העצמיים, או במשפחה, אין קשר בין דעתם של ידידים או זרים ובין תחושת ההצלחה או הכשלון שאותה נושא בתוכו. מה באמת ציפה הציר מעצמו? את זאת לא יכלה לדעת. אולי הציר הישועה את עצמו למיקאסו, ואם עשה את השטות האיומה הזו, אין הוא מלא שהוא ממעובב מוטבכל.

אכן מצליח. ההצלחה המסתורית שלו מוציאה משיווי משקלם כמה מבקרים, שלא מסוגלים להשלים עם התעורה שהרכיש המגדל האבריקו הזה מונה לקהל מעל לראשם.

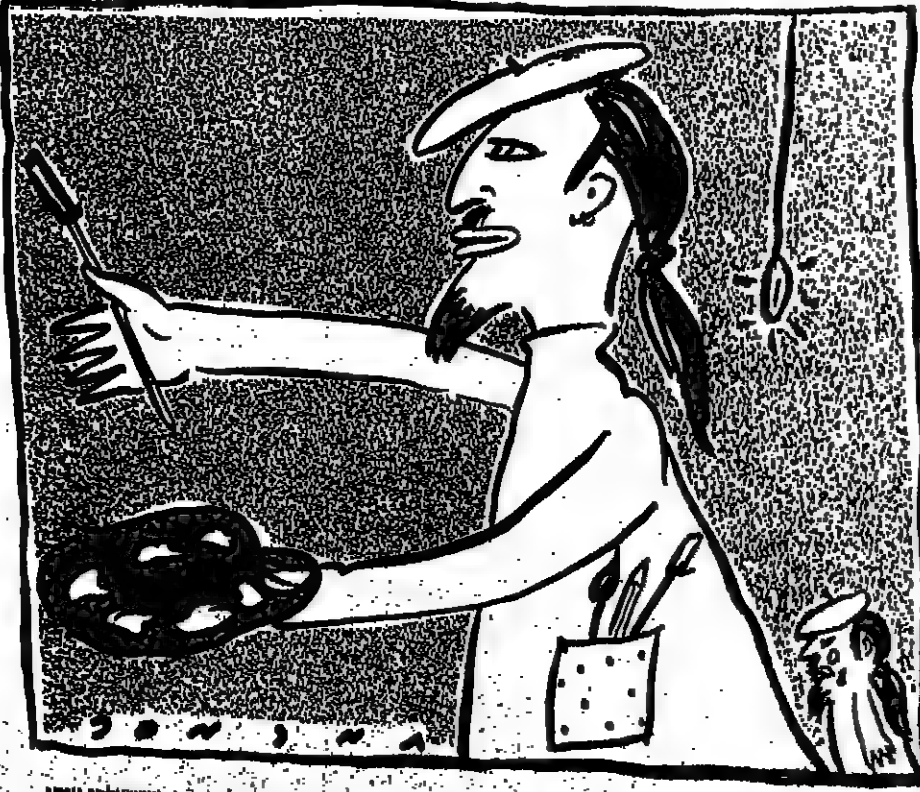
גריבית הלכ שלו היא חלק מהון של הציר. באחד הימים, כששאלו אותו מדוע הוא מפור כך את כספו, הוא סיפר כי הסופר הצרפתי הנודע גנטיאקופר (המסך הקטן) קישט לילה אחד את כל מני האשפה שלאורך השררה הממוארת של שאנזאליה. הוא יכול להישות לעצמו, אמר ידידיו, הוא רוח.

לנעלב יש זכרון ארוך. אבל המעליב שכח חיש מר את העלבונות שנים מה עוד, שלובי מבקר אין זה עלבון אלא פשוט ג'וב שיש לבצע.

וכך מצא עצמו המבקר יום אחד, נכנס בלב סתור לאסלייה של הציר. גליה, שנכחה בפנישה ראתה בתודעה כיצד שכח המבקר את העלבונות שהטח בציר. הוא היה חרד, וזיכר וסוכ לב, כותעק שאיננו מאגל לגרום עול. לאחר מכן, כששטת תה ממוחק עד בחילה, ריכז המבקר על קשיי פרנסה, שהאל ברשעותו, ודכה בהם גם מבקרים, כשהצירי שאל אותו איך הוא ימרו, המבקר השיב "אין בעיה אלוהים גוד".

הציר הציע, כבשמה מבעית, מאה דולר. עד סוף החדש.

כאשר ימרו לו גליה - השתגעו, חזק הציר.

לשיי שבו וחיכאן ידיו עליו, ערבי, כששאלו אותו איך ימרו, אמר "אללה אכבאר". נותני לו מאה דולר כששאלו ידיו. רצוי מועדי העתיקה, איר הוא ממורד. אמר "יש יעורר". נותני גם לו מאה את חשבת שהאוישק לבני ציור עלוב כעני לוחות כשבו את ידיו. אללה אלוהים גם ימרו.

בסתיו וחסם בצירי, מסלים, וישועים למרד גליה כי במסותן העצמי של האדם איננו קשור כלל להשגה. הרישנים יכולים להקיע שחקים אבל הוא מסתובב נבון, בתחושה של חוסר סליחות אם הציר היה כשח בעצמו הרי, לא חיתה כל חשיבה לביקורת הארטיסטית. אבל היא קלעה אל אותו דיווח שבין מרד השיריון שהוא עומד על עצמו, הוא מורעל, הישר אל לב חסם המסותן שלו.

המסותן איננו בני מתייחסות אלא מחזק בים ובין הצופות, כמו שקבע בלי לפני מאה שנה וליאם גייטס, כאשר ימנה את הנסחוח המפורסמת. על מין

אהבת רחל

(חמש עמודים 44)

קטנים - עובדה את הבית והחלה להאבק בקשיי פרנסה, בדירות, ונידול ילדים לבד. ברובם גם הלה לצייר ברצינות. במקרים היתה יוצאת למסר אגנות, ואחר-החברים טיפלה בבית ובילדים. כלילת צידה, כלי המסוק, רצתה משברים וקשיים ידעה כשנים הן האשה החזקה שראית כמי שאין רבר היכול לשבור אותה. אנשים שבידו אותה, כמו גם אלה שראו את התמודדותה עם מחנה של אליה, אומרים שסע - רך לידה.

שנה אחרי שנמדה מבקלה הכירה רחל את האייר אליהו בן, ושוב לא היו חייה כפי שהיו לפני שפגשה את האיש המכונה בעצמו, כהמייץ אמיתי, עם עיניו הממוגגות ומראה הרוק. המיפגש הראשון ביניהם החל בפינוק: רחל ביקשה להתקבל בשכרה באגודת הציירים. בחברה שהיתה צריכה להחליט על כך היה גם אליהו בן. לרחל כינתה חשבה שלילית. רחל: "אחרי שנמדה בקשה להיכנס לאגודה עברה עלי תקופה קשה מאוד. הדיחה הו הטרפה לשורה ארוכה של משברים וקשיים שפקדו אותי באותה תקופה. חשתי כמי שאין לה מוצא. גיסתי, שראתה מה עבר עלי, הציעה לי יום אחד להפגש עם אליהו לנסיעה לצפת לביקור חברים. רק אחרי מסע שכנועים רציני הסכמתי. כשנכנסנו לבית בצפת ראיתי לראשונה את אליהו. הוא ישב במינה מכרזת במעיל מוזהב, הסתכל על כולנו בעיניים עצובות ופוקה היתה גם שם מישור אחת, ואליהו של אותה למה היא כל כך עצובה. הדשתי בקשה להתקבל לאגודת הציירים, ולא התקבלתי. עזתה. הוא המשיך לשחק ואם מיהרתי שגם לי קרה אותו רבר, אבל אני חושבת שההפסד הוא של האגודה, לא שלי. ואליהו עדיין שתק. מאוחר יותר נישא אלי פתאום, ספר של ממוז רכש בית בצפת ואמר שהיה רצת שאבא אלי לשנות קפה כשהגעתי אליה הביתה בירושלם. זה היה בית ערבי ישי, ממנו בגורלה, עם הלוונות ענקיים שנפתחים לגוף מרובי. עלינו למסדר, ראיתי את ציוריו ונשאלי המומה. היו אלה ציורי גוף ארצישראל. ואני כל הומו היפשתי את הנוף הזה שהבתי שזה מה שצייר לצייר בארץ ישראל. זה רישא אחת מאוד.

"באתי לבקר את אליהו בבית החולים ובתאום חבשתי את העליבית של הבן'אדם, ראיתי עד כמה הוא לכד. גלמוד למגורי."

"איכשהו, מבלי שאשילו נחתי לעצמי ריווחשון וסיבות, ידעתי שזהו זה. שהוא החשובה לכל. אבל הייתי מרדה ועסקה בכעיות, ועדיין לא הייתי פגויה לזמן את הקשר בינינו.

"זמן קצר אחרי המיפגש עם אליהו התקבלתי לאגודת הציירים, ואליהו החל מתעניין בן בחור שלי. והחלתי לבוא יותר ויותר לצפת, והוא היה מגיע אלי. "בוקר אחד ביקש שאצטרף אליו לנסיעה לירושלים. ידעתי שאם הוא מבקש, סימן שזה חשוב. נסענו והגענו לבית האמנים. הסתובבנו קצת במקום, ואז אליהו שאל: 'מוצא הן בעיניים - יש לך כאן תערוכה?' הוא רוק לי כפפה רצינית, ואני החלתי לראות אותו. הוא כבר היה את חלק מהמיפגש, החרי אומה, היה צייר ידוע, ואני מי שמע עלי בכלל. ומתאם תערוכה.

"היתה תערוכה, והפגלה היתה גרולה והביקורת מצויינת. כשגילו זה היה משהו שקשה לתאר, כיני לבנו גודר. מין דרשתי שהיה כאילו מוכן מאליו. שנינו ראינו את הדברים באור רומה, היתה בינינו הבנה מלאה. גודרם אומרים רבים. שנינו חשבו שצריך להיות גוף שידר ללבוש ללבוש להביא תלמידים ללוח כבי שיעורי. כל הברכים האלה והן באותה תקופה החלית שנותן חסד, למש מוקשים. לצייר גוף היה פשוט. שלא עשיתי את למרות החשבות ורבות

"אקלים", בעד נגד

קבוצת "אקלים" הוקמה בשלהי שנות ה-40, ונחשבת לזרם חדשני. אליהו בן-אב, אחד ממייסדיה, נולד בירושלם. הוא היה צייר, סופר, ומחבר. ב-1948, הוא ייסד את קבוצת "אקלים" עם חברים אחרים, כולל משה זעבי. הקבוצה התמקדה בציור ובהבעה חזותית. הם היוו חלק מהתנועה החדשה בציור הישראלי. אליהו בן-אב היה דמות מרכזית בקבוצה. הוא היה צייר מוכשר, וכתב מספר ספרים. הוא היה גם מחבר. ב-1950, הוא ייסד את "החברה החדשה". הוא היה דמות מרכזית בקבוצה. הוא היה צייר מוכשר, וכתב מספר ספרים. הוא היה גם מחבר. ב-1950, הוא ייסד את "החברה החדשה".

אמרת רחל: "היינו ערשם הכל יתר. היתה בעיני איו שלמות של שני אנשים שכל אחד מביא אליה מה שחבר לשני. היס, כשאליהו אינו, אני חשה כאילו כליה ימים לפני שפרצה מלחמת יום-כיפור אליה הוריע לי שהוא מתאושש בבית-החולים לניתוח תוססת. באי לבקר אותו, ומתאם תפסתי את העליבות של הבן'אדם, ראיתי עד כמה הוא לכד. גלמוד לגמרי. איש לא בא לבקר, איש לא התעניין בו. פתאום חשתי שכל אותו הומו הייתי בליך שסעה בצדד של שלי היה לי מן לזרם את הראש ולראות מה זה היי שלי. גיסתי לזרד כמו שאסער, אבל אז פרצה המלחמה, ולי היה בן טיט ונקיטני בין כל הבכיות והחדות והאגות.

"וע אחרי באי לבקר אותו, והוא אמר אל תשלי אותי למה תנסו לקבל את הדברים כמות שהם. תנסו והוא שאני פה לא יכול להישאר. אני היי לעובי, לא שאלתי שאלה. זה היה הדבר היחיד בחיטם שלי עם אליהו. הבנו אחד את השני גם בלי לרבר. והצאתי מהבית את הפגתה של המסר שלי, אמרתי לו שיהיה שם אוכל וכל מה שצריך. אחרי כמה ימים הוא הגיע, ומאז לא נפרדנו.

"אליהו נשאר בסטוריו ברחובות עד ששמו על הרגליו וסבל היה לחורף ולחשך רגלי. הוא אפסתי לו שראשית להמשיך ככה, הוא היי שיהיה לו מקום משלו. מוכרז להיות מקום אחי בקעלם שעל דלתו כונן אליהו. גת פגאנו לו ריח מולאניק והוא גם ליריה אליה. מאוחר יותר גם אני קניתי ריח ברינגטון, ואליהו עבר לגור איתי. אבל עדיין המיד שמו על ידיו, ששימש כסטוריו שלו. כל אחד מאתנו היה צריך מינה משל עצמי.

16 שנים היו אליהו ורחל יתר. הוא לימד כבית-הספר לציור ברחובות ובתנאים הכלי משהו מבין אבני. אחרים חקשו בליסטר לצייר, והוא לימד ויו נטעים לצפת לצייר והולמדיים היו. במספרים אליהו, וצאם לגוף ומציינים. "היינו גוף אחד, יעל מצינלמד

אז מה יהיה

פנים חדשות למפד"ל

פרופסור אבנר שאקן. לא-ידועה ממלכיות אישית (צילום: שמאל רחמי)

השכנוע היעשה קרוב לוודאי בדרכי נועם, אלא שמאחורי אותו נועם קיטת נחישות גדולה שלא לחור, "לשחק על כל הקופה". המול המיצג את אבנר שאקן כמפת הבחירות הוא ה"קשת" נאין את אסמדת שוה גם מל ליתר. בני מול זה ידועים בפליטות הפה המביכות שלהם, המסגירות את כלונותיהם האמיתיות והמסתירות מאחורי מסך אדיבות. אי לכך, מומלץ לשים לב לאותן פליטות מה של פרופ' שאקן, המפורסם לחלל האזני כבדרך אגב ובחשך הדעת, ולהתייחס אליהן ברצינות מידיה. הן משקפות מידה רבה יותר של קיצוניות וקטאנה מאשר רבריו המבוקשים והמיינסטים יותר.

על פי מפת הבחירות, היה מועד האירוע מאוחר מכדי להיות אפקטיבי כלומר - המופק במפד"ל החדש של בעיתו. כיצד נפרש עניין זה ובכן, פרופ' שאקן יושב, למעשה, על חקן של "נביא": קיצוני, בלתי מופשט, מורד על ידי אידאולוגיה אגנטיית בלתי מעוררת, מטיף ויוצא אל העם במסר דתי-לאומי קיצוני. במידה מסוימת, הוא מספק לעם מה שזר שחלף והתפתח בשנים האחרונות.

אז חיים בתקופה אנדלמפוסה מלכלית, מומית, חברתית ופוליטית - מצב שאינו ניתן לפתרון תיווני. בהיעדר פתרון תיווני, גוברת השאיפה לפתרונות רגשיים, שהם מסכים דריסקאליים, סוחפים ומחללים. זו הקרקע האידאולוגית לצמיחת "נביאים" למיניהם. האכן, בשנים האחרונות, צד ועלו "נביאים" כפסריות אחרי תגשש נביאי שלום, נביאים לאומניים, נביאי דת ויוצא באלה, מכל המינים והסוגים. וההיה את "נביאים" אלה היא רגשית. פגאסית וחזרת פשוטה. כל אידאולוגיה אפשרית העמידה את ה"נביא" הפרטי שלה וריכזה סביבה קבוצה או מפלגה משלה. כיום - כל המוקשות חסידים המפד"ל איבדה את מכבר את קצתן והאשונות ביניהם זה.

אילו היה המפד"ל במפלגה נעלה לפני ארבע שנים והמפד"ל היה ידועה את עם מסר ויש מוקש, בהוא לירידת הציבור - יכולה היתה לסחוף לשורותיה בחרים רבים. אך היום, כפי שאמר ההורסקופ, היא אפיה את המועד. ותחלת גדולה מדי. אני גופה, אם כן, לשאקן, קשיים אישיים ומאכזבים מבית ומחוץ. הבחירות בתוך המפד"ל, יעיד המצגים והתקוות שתלתה במהלך האחרון שלה - רוחיים אלמנס אשלייתו משה, כמסור של עניין תורה המכונה מלוח באגות. רבים מהאומכים בשאקן היום יפנו לו עוקר מלוח ואילו המפד"ל עוברת ממסורותיה שלמה, שהמפד"ל התגבשה וזהו שלב ראשון בלבד.

רות אלו
מלפגגות 57

ב-18.4.88, בשעה 3.25 לפנות בוקר, נפל רבר במפלגה הדתית הלאומית הנוגת המפלגה עברה לידו של פרופ' אבנר שאקן, מכהנה אסטרולוגית, רינו של תחלת אירוע בדינה של לידת תינוק. ניתן להציב לו מפה ולהקיש ממנה על אופי האירוע, על אופי האנשים הלוקחים בו חלק ועל התפתחותו העתידית.

במפה שלפנינו מורקרת לעין תוסעה מעניינת במיוחד: נקודת האופק, זו הקובעת את תרמיתו של יום הפעולה (במקרה זה - המפד"ל), נמצאת בסיומו של מול אחד (ר"ל) ובמפתו של אחר (ר"ל).

רצוה לומר - בעקבות הבחירות המפלגה משנה תרמית. עתה שלט בה הר"ל, מתוח ומפוסק, רצינאלי ויחודי, ליבראלי וסובלני, מכבר את הארם באשר הוא ארם ומפנה מקס, כשלמך, לרעות שונות משלו נ"ר ברג עצמו, אבנ, מי שהיה ראשו לבן נשמתה של המפד"ל מראשית דרכה - הוא כן מול ר"ל. עתה הוא עוברת לשליטת הר"ל, הרגיש והמקוץ, המקריב והפגאסי, המכה להתמוגגות נפשית עם רעיון, אידיאל או זרם פוליטידי רחב יותר - עד לסמיכה מוחלטת - והרואה בפלורליזם סבה קיומית לעצמו.

במלים אחרות - המפד"ל מאבדת את היחידות שלה. ממפלגה עצמאית, המסוגלת לתמוך בתוך מציאות פלורליסטית במימוש מעשית בלי לחורר על עקבותיה, היא נופחת למפלגה חריכווגית, הנסמכת בתוך זרם פוליטידי רחב יותר, עוברת השוללות ממנה את היכולת לשמור על אובייקטיביות, על פרספקטיבה ועל פרופרציות נאותות.

עלייתו המטאורית של האיש הגבוה היתה בלתי-פסורית והיכונה רבים בתודעתם. הלכנו לחפש את מקור המופלגות שלו בהורסקופ, והנה מתברר שפרופ' שאקן לא נישא אל מעמדו החדש על כנפי המוסולאיות האישיות ורוקא היו אבנם מי שהציניו בעבורו מסעני אהרה ואמונה אישית, והיו שנתנו לו את קולם משום שהוא מייצג אידאולוגיה הקרובה ללבם (חברי מצד והאידאולוגיה ההונגהולחיתו אך מי שהכריע את הכף היו אלה שהיפשו מפרון גואש לבקעת החרדות וההחלשות ההרגות של המפלגה במשך השנים האחרונות, והגיעו למסקנה ששינוי אידאולוגי ישיב ויעלה את המפד"ל על מסה הפעילות המיינטינרית ככוח פוליטי משמעותי. הם נטשו אידאולוגיה ייחודית ומסורת כדי להתמסר עם חקו הרתי-לאומי הקיצוני הנגפר ליותר ויותר מוסלרי - במטרה לזכות בנתח מאותה מוסולריות. המהפך שחל במפד"ל, אם כן, הוא מלאכותי במידה מסוימת, ואינו משקף את יחסי הכוחות האמיתיים במפלגה, אלא נעש על לשון מאוננים היכולה לגלול את המביכה מהאיש הגבוה באתר קלות בה העיקה לו אותה.

האכן, יש במפה סימנים של שינוי רעות הדגתי בקרב חלק מבחירי. מעוררות אופרטיבית מניסלמלגות, הסללת בתוכה גם חלק מ"נאמני". הבסיס האלקטוראלי עלי הוא נשע אינו איתן ויה למתנגדים וגורמים חורניים מסיס לשמור את הקרקע מתחת לרגליו. לא ברור, מתוך המפה, אם המאכזבים המניעים יחלו עד לשני הבחירות לבנסת, רבר שיהיה כרוך בפילוג מעשי של המפד"ל, או שהמפלגה תאחר לקראת הבחירות רק לאחריהן יתפזר חבירי לתחרות ולמאבק-פנים. בכל מקרה, בתוך השנה והצי הקרובות צפויות להיות משמעותיות בתוך המפד"ל. גם ברצונות הבחירות לבנסת לא יעמדו ברמת העשיפות הנחמית.

אין בדידת נוגוני ליתו של פרופ' שאקן, אך ניתן לעמוד על שורם מסוימים באופיו מתוך ההורסקופ המוצג לרגע בחירותו ותכונות אלה לא בהכרח יבואו לידי ביטוי בחיי הפרטיים, אך בורא יישק את התנגדותו והפליטות במבנה מפלגתו.

ובכן, לפנינו ארם ממין אידאליסטי, חשואק לעצבות של דצק ומסור. הא שלם עם עצמו ועם אמתו במידה מראבית הוא ויש לו שפוקת ותחלת הכל ברוח יש טוב ויש רע, יש אמת ויש שקר ופרופ' שאקן מבחז מייצג את האמת. עקרת סיני ערש אומר שאין בעולם צדיקים וחסידים. יש רק חכמים ואלה המנהיגים בהתאם לחקיק הטבט וטיפוסים אלה והמנהיגים בצינה לזרם.

פרופ' שאקן, באמתו השלמה והמסורות, האקטוסטיק, לאה של, נוסד לתחיתם לבקלי אמתות אחרות כאל מכלים, שבוחרותם מטיים גרד. והכך ובכן: עקלים לוחיא חורבן על עצמו ועל חולתו ומכיוון שניכרים בו מסמנים של משה - הוא יושב בנראח לחונך הרסטיס. להסבט אל הדרך הנכונה, והפכה או מלאכה

אלו היה המפד"ל לפני ארבע שנים, יכולה היתה המפלגה לסחוף לשורותיה בחרים רבים, היום, לפי ההורסקופ, היא אפיה את המועד. ותחלת גדולה מדי.

פרופ' שאקן יושב על חקן של נביא: קיצוני, בלתי מופשט, מורד על ידי אידאולוגיה אגנטיית בלתי מעוררת, מטיף ויוצא אל העם במסר דתי-לאומי קיצוני. במידה מסוימת, הוא מספק לעם מה שזר שחלף והתפתח בשנים האחרונות.

442210.58

הוצאת ספרים

רוני בחיפוש

(המשך מעמוד 12)

רגיעה בטוחה ביתם שלה לכל התרחשויות חזות, שיכלה להיות היסטוריה אצל מישהי אחרת. לבן-אסתר יש רוג'ן של מחשבות. היא מבקשת להיראות אחרת במסדרון הקומה השנייה. אור-בך מציגים אותה ומעבירים אותה לחדר אור. במשך שעות תמונה ארוכות רואים המשפחה של החברים מל העיניים שלט מחבת הכתוב עליה ת. למוצק, רשם.

מדי פעם מוח מישור את הדלת. אתי שור נחנת בדין שקת גילון עם שש, שהיא מציגה מהל הדיוק. אחרי-כן היא מופיעה הבילת במקומים מצויים שוקולד. הים להב אופפת עיתונים עם דיוקים האחרונים הוקעת ליד השומר. מאחורי וותר, כשהחוקר מוח את הדלת, רוני נראית טועמת ששק בנות, העפים מטמטמ על העיתון שהיא קוראת.

חבת שלה מגיעה בנשימה קטנה מריצת אמא הניקוז היא שואלת גילהבת. מיר אחרי-כן היא מריצת בעוז על דלת הרשם. השומר מוח את הדלת. אני רוצה לראות את אמא שלי, לא הייתי פה כשהיא באה, היא אמרה, מציגה את האיש בחול עיניה ודא תרשם את ידי שלה, משיך אותה מנימה במחירות ומוגר את הדלת. אחרי שתי דקות היא נרית בחזרה למסדרון, מניח נדח ממסכת.

השומר נציג אותה ודא שאלת. יכן, שובתי על חברים שלי אמא נראית ואת לסח לא מגיעים בבין גם בשבילת, כמו שהגישו לסח, כדי שתיפגש עם עור-דין. מה אמא אמרה לך? "שואה חוקת, חוקת, חוקת."

אחי "הילדים הולח אינם כמו ילדים אחרים היום. הם מסתפקים כמה שיש להם. תמיד שמחים. גם רוני תמיד מאושרת. הם לא רגילים לאכול בשר כל יום, או שגונה לכל היתר מנוחית עם חצילים או סוכניה. כשהם באים לביסור, מה שאני נחנת להם זה כסדר. לא כמו הילדים האמריקנים, שמעקמים הרבה את הוק. בבית שלהם אין וידאו, דברים כאלה, אפילו הטלוויזיה שור-לכך."

שבע לפני הסיסה העתידית של רוני לאיסלית, או יותר נכון, לפני המעצר שלה, גישר אתי ואמנון בירה חורשה של רוני והילדים. יום מאושר. סור-סני יש לרוני וידא משלה. שלושה חדרים משושים בשיכון בסדרות בירושלים, אבל משה שמכר את ביתו, נדמה לנדיבות לחיים. אתי זוכרת את צוות האוויר, יום יפה לטיולים, העצבים הורקים של רוני, האוהה של הילדים במקום חורש. כשנסעו בחזרה לכפר מרדכי היתה לאתי ורגשות, אולי לראשונה מאז נגדה בתה, שמעכשו יהיה טוב יותר.

היא נסעה לחפשה בת שלושה ימים באכסנייה הסקוטית בטבריה. כשבת אחי הצורנים מילפנת לאמנון לשאול מה שלום רוני. הוא אמר שככל הירוע לו היא במסוס לאיסלית. אתי יצאה לטייל בטבריה כשהיא חושבת על החופשה והגיעה שמחה לבתה אתי שיש של עכדה מאומצת. "זה היה צריך להיות כנס אנטי-פאשיסטי. היא עמדה להתארח בביתו של חבר מנא איטלקי. לא רגנתי. אחי המעצר של יעקב, רוני אמרה לי שדא לא חשבת שיעצר גם אחי לפני תנסיקה. אולי רק אחרי-כן."

אסף אורי אמר שהיה כנראה חשש שרוני תעורר רש גדול מיר במסיבות העיתונאים באיסלית. נשא של מעצרים לא מוסברים. הוא עניין רגיש אצל תאולקים. צוות החקירה בחי. לעצור את רוני באופרת אחי-שעברה בידרת ורכובים. היא עמדה לעלות למסוס עם עור נער, נערה, חברי המשלוח, כשהשורים גושש אליהם. העפים שחורר אחי

60 תחבובות

אחי ואמנון שור, אמה ואחות של רוני. "אחוזת אפילו לא יודעים במה מאשימים אותה."

אחי שור, האם.
"כשרוני היחה
באה לכפר,
לעמים רחוקות, כי
אין לה זמן, לא
הייתי שואלת
אוחה לעשייה."

חיפוש שמסל ועל על המסות הם לא נגשו שם את רוני. היא גילקה למעצר. יעקב בדאפרת אמר אחרי-כן למציאת לנגר, עורכת הדין של הקבוצה, שרוני ומיכל נעצרו כדי שהחוק הפסיכולוגי עליו יוגבר. "הם רוצים שאודה בחזרה באירגון לא חוקי, אמר."

אמנון שור שמע את הדיוק על המעצר בחיפוש של חשש בערב, מציג שבת. הוא היה בדרכו לחוג לריקודים בתל-אביב. הוא סוכב את המכונת, חור במחירות הביתה, וטילפן לאתי, לסוכיה. אתי כך טילפן לילדים של רוני "אני רוצה לשמוע על המעצר של אחותי מכאן, לא מהדיר", אמר לכבוד הילדים. קבוצת "הניצוח" מילאה בחובה מיקים תפקיד של משפחה. המשפחה האמיתית, במקרה הזה, נותרה לפעמים כאמה ודדה מן העו.

"אני מרגיש שאני גישאר בוצץ, זה מציק לי", אמר אמנון, "אני רוצה לדעת מה קורה לאחותי. אני חש אליה ויום קרבה יותר גדולה מאי-פעם. אני מרגיש כלפיה מעין חיבור של כארמה. את יודעת, כאילו בגלגל קודם היינו נשמת קרובות מאד, ועכשיו, אחרי שנים של ריחוק וניחוק, מצאנו שוב זה את זה. אני מרגיש מנוע עכשיו. אני חושב שאני ישן פחות טוב כלילה מכל אנשי 'הניצוח'."

"אני מודה איתך. אולי לא הייתי חולך ממש בדרכה, אבל אני רואה כמה שחרעות שלה צורקות. דברים שאמרה לי לפני שמונה שנים וגיראו לי משרכים לחלוטין, מתממשים היום, נדאים הנדונים. היא אמרה לי שאם לא חסם מדינה מלחונתא, הם לא יקשיבו למלחונתא, היתה התקוממות, והנה יש התקוממות. פעם זה גישע קיצוני לדבר עם אשף. היום כבר יש הרבה אנשים שחושבים על האפשרות הזאת."

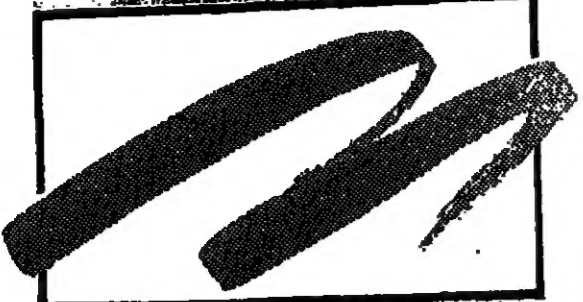
אמנון, אחיה של רוני, אחר פעם
לצב, האב: "יש לך שלושה ילדים.
אחוזת חמוניסית, אחוזת קומוניסית,
ואחוזת דאליסית."

לפני כמה שנים נחנה לו רוני ספר דק, "הציונות מפי מנהיגיה", מאת פרופ' ישראל שחק. בחקירה בחנה "לאמנון, בנסקות שהספר יפתח בפניו אופקים חדשים ומציאותיים, מרגי. תמיד היא לאקטית בכתיבה שלה. לא עורמת גילויי מניפולציות. גם בתאורי תחושה שהיא מוגשת במחנות הפליטים, היא לא מנימה. בדרך לשיכנוע, היא מאמינה בפשטות המסר. מיהה למראית לרוב."

אמנון מוח לקרוא את הספר של פרופ' שחק. הוא מצא שם תמונה ציבורית, ממוסגרת מפי מנהיגיה, שמונחת מוחת והאכלוסיה הערבית מעל פני התרמה וזוהת.

"נניח שאני לא מכיר ערבים, אמר הוא של רוני בראשית, מוכנה במרכז החינוכי של "אורט", בחור רגיל, נדע עם אמא בכפר, מעבר בידים של 28 דגם סרט, יבית לרץ, או משה כזה. "אני לא מנשתי

תלמה אדמון

הסדרה הפתוחה

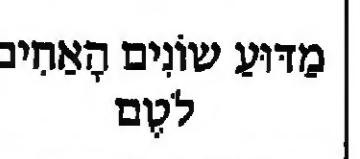
ה"בייבי" הספרותי החדש של אריה ניר ומנחם פרו

הסדרה הפתוחה

היילום של מים. ס. האד / 1. דוד / 2. חיים / 3. א. חביב / 4. מ. על / 5. א. חביב / 6. מ. חביב / 7. מ. חביב / 8. מ. חביב / 9. מ. חביב / 10. מ. חביב / 11. מ. חביב / 12. מ. חביב / 13. מ. חביב / 14. מ. חביב / 15. מ. חביב / 16. מ. חביב / 17. מ. חביב / 18. מ. חביב / 19. מ. חביב / 20. מ. חביב / 21. מ. חביב / 22. מ. חביב / 23. מ. חביב / 24. מ. חביב / 25. מ. חביב / 26. מ. חביב / 27. מ. חביב / 28. מ. חביב / 29. מ. חביב / 30. מ. חביב / 31. מ. חביב / 32. מ. חביב / 33. מ. חביב / 34. מ. חביב / 35. מ. חביב / 36. מ. חביב / 37. מ. חביב / 38. מ. חביב / 39. מ. חביב / 40. מ. חביב / 41. מ. חביב / 42. מ. חביב / 43. מ. חביב / 44. מ. חביב / 45. מ. חביב / 46. מ. חביב / 47. מ. חביב / 48. מ. חביב / 49. מ. חביב / 50. מ. חביב / 51. מ. חביב / 52. מ. חביב / 53. מ. חביב / 54. מ. חביב / 55. מ. חביב / 56. מ. חביב / 57. מ. חביב / 58. מ. חביב / 59. מ. חביב / 60. מ. חביב / 61. מ. חביב / 62. מ. חביב / 63. מ. חביב / 64. מ. חביב / 65. מ. חביב / 66. מ. חביב / 67. מ. חביב / 68. מ. חביב / 69. מ. חביב / 70. מ. חביב / 71. מ. חביב / 72. מ. חביב / 73. מ. חביב / 74. מ. חביב / 75. מ. חביב / 76. מ. חביב / 77. מ. חביב / 78. מ. חביב / 79. מ. חביב / 80. מ. חביב / 81. מ. חביב / 82. מ. חביב / 83. מ. חביב / 84. מ. חביב / 85. מ. חביב / 86. מ. חביב / 87. מ. חביב / 88. מ. חביב / 89. מ. חביב / 90. מ. חביב / 91. מ. חביב / 92. מ. חביב / 93. מ. חביב / 94. מ. חביב / 95. מ. חביב / 96. מ. חביב / 97. מ. חביב / 98. מ. חביב / 99. מ. חביב / 100. מ. חביב / 101. מ. חביב / 102. מ. חביב / 103. מ. חביב / 104. מ. חביב / 105. מ. חביב / 106. מ. חביב / 107. מ. חביב / 108. מ. חביב / 109. מ. חביב / 110. מ. חביב / 111. מ. חביב / 112. מ. חביב / 113. מ. חביב / 114. מ. חביב / 115. מ. חביב / 116. מ. חביב / 117. מ. חביב / 118. מ. חביב / 119. מ. חביב / 120. מ. חביב / 121. מ. חביב / 122. מ. חביב / 123. מ. חביב / 124. מ. חביב / 125. מ. חביב / 126. מ. חביב / 127. מ. חביב / 128. מ. חביב / 129. מ. חביב / 130. מ. חביב / 131. מ. חביב / 132. מ. חביב / 133. מ. חביב / 134. מ. חביב / 135. מ. חביב / 136. מ. חביב / 137. מ. חביב / 138. מ. חביב / 139. מ. חביב / 140. מ. חביב / 141. מ. חביב / 142. מ. חביב / 143. מ. חביב / 144. מ. חביב / 145. מ. חביב / 146. מ. חביב / 147. מ. חביב / 148. מ. חביב / 149. מ. חביב / 150. מ. חביב / 151. מ. חביב / 152. מ. חביב / 153. מ. חביב / 154. מ. חביב / 155. מ. חביב / 156. מ. חביב / 157. מ. חביב / 158. מ. חביב / 159. מ. חביב / 160. מ. חביב / 161. מ. חביב / 162. מ. חביב / 163. מ. חביב / 164. מ. חביב / 165. מ. חביב / 166. מ. חביב / 167. מ. חביב / 168. מ. חביב / 169. מ. חביב / 170. מ. חביב / 171. מ. חביב / 172. מ. חביב / 173. מ. חביב / 174. מ. חביב / 175. מ. חביב / 176. מ. חביב / 177. מ. חביב / 178. מ. חביב / 179. מ. חביב / 180. מ. חביב / 181. מ. חביב / 182. מ. חביב / 183. מ. חביב / 184. מ. חביב / 185. מ. חביב / 186. מ. חביב / 187. מ. חביב / 188. מ. חביב / 189. מ. חביב / 190. מ. חביב / 191. מ. חביב / 192. מ. חביב / 193. מ. חביב / 194. מ. חביב / 195. מ. חביב / 196. מ. חביב / 197. מ. חביב / 198. מ. חביב / 199. מ. חביב / 200. מ. חביב / 201. מ. חביב / 202. מ. חביב / 203. מ. חביב / 204. מ. חביב / 205. מ. חביב / 206. מ. חביב / 207. מ. חביב / 208. מ. חביב / 209. מ. חביב / 210. מ. חביב / 211. מ. חביב / 212. מ. חביב / 213. מ. חביב / 214. מ. חביב / 215. מ. חביב / 216. מ. חביב / 217. מ. חביב / 218. מ. חביב / 219. מ. חביב / 220. מ. חביב / 221. מ. חביב / 222. מ. חביב / 223. מ. חביב / 224. מ. חביב / 225. מ. חביב / 226. מ. חביב / 227. מ. חביב / 228. מ. חביב / 229. מ. חביב / 230. מ. חביב / 231. מ. חביב / 232. מ. חביב / 233. מ. חביב / 234. מ. חביב / 235. מ. חביב / 236. מ. חביב / 237. מ. חביב / 238. מ. חביב / 239. מ. חביב / 240. מ. חביב / 241. מ. חביב / 242. מ. חביב / 243. מ. חביב / 244. מ. חביב / 245. מ. חביב / 246. מ. חביב / 247. מ. חביב / 248. מ. חביב / 249. מ. חביב / 250. מ. חביב / 251. מ. חביב / 252. מ. חביב / 253. מ. חביב / 254. מ. חביב / 255. מ. חביב / 256. מ. חביב / 257. מ. חביב / 258. מ. חביב / 259. מ. חביב / 260. מ. חביב / 261. מ. חביב / 262. מ. חביב / 263. מ. חביב / 264. מ. חביב / 265. מ. חביב / 266. מ. חביב / 267. מ. חביב / 268. מ. חביב / 269. מ. חביב / 270. מ. חביב / 271. מ. חביב / 272. מ. חביב / 273. מ. חביב / 274. מ. חביב / 275. מ. חביב / 276. מ. חביב / 277. מ. חביב / 278. מ. חביב / 279. מ. חביב / 280. מ. חביב / 281. מ. חביב / 282. מ. חביב / 283. מ. חביב / 284. מ. חביב / 285. מ. חביב / 286. מ. חביב / 287. מ. חביב / 288. מ. חביב / 289. מ. חביב / 290. מ. חביב / 291. מ. חביב / 292. מ. חביב / 293. מ. חביב / 294. מ. חביב / 295. מ. חביב / 296. מ. חביב / 297. מ. חביב / 298. מ. חביב / 299. מ. חביב / 300. מ. חביב / 301. מ. חביב / 302. מ. חביב / 303. מ. חביב / 304. מ. חביב / 305. מ. חביב / 306. מ. חביב / 307. מ. חביב / 308. מ. חביב / 309. מ. חביב / 310. מ. חביב / 311. מ. חביב / 312. מ. חביב / 313. מ. חביב / 314. מ. חביב / 315. מ. חביב / 316. מ. חביב / 317. מ. חביב / 318. מ. חביב / 319. מ. חביב / 320. מ. חביב / 321. מ. חביב / 322. מ. חביב / 323. מ. חביב / 324. מ. חביב / 325. מ. חביב / 326. מ. חביב / 327. מ. חביב / 328. מ. חביב / 329. מ. חביב / 330. מ. חביב / 331. מ. חביב / 332. מ. חביב / 333. מ. חביב / 334. מ. חביב / 335. מ. חביב / 336. מ. חביב / 337. מ. חביב / 338. מ. חביב / 339. מ. חביב / 340. מ. חביב / 341. מ. חביב / 342. מ. חביב / 343. מ. חביב / 344. מ. חביב / 345. מ. חביב / 346. מ. חביב / 347. מ. חביב / 348. מ. חביב / 349. מ. חביב / 350. מ. חביב / 351. מ. חביב / 352. מ. חביב / 353. מ. חביב / 354. מ. חביב / 355. מ. חביב / 356. מ. חביב / 357. מ. חביב / 358. מ. חביב / 359. מ. חביב / 360. מ. חביב / 361. מ. חביב / 362. מ. חביב / 363. מ. חביב / 364. מ. חביב / 365. מ. חביב / 366. מ. חביב / 367. מ. חביב / 368. מ. חביב / 369. מ. חביב / 370. מ. חביב / 371. מ. חביב / 372. מ. חביב / 373. מ. חביב / 374. מ. חביב / 375. מ. חביב / 376. מ. חביב / 377. מ. חביב / 378. מ. חביב / 379. מ. חביב / 380. מ. חביב / 381. מ. חביב / 382. מ. חביב / 383. מ. חביב / 384. מ. חביב / 385. מ. חביב / 386. מ. חביב / 387. מ. חביב / 388. מ. חביב / 389. מ. חביב / 390. מ. חביב / 391. מ. חביב / 392. מ. חביב / 393. מ. חביב / 394. מ. חביב / 395. מ. חביב / 396. מ. חביב / 397. מ. חביב / 398. מ. חביב / 399. מ. חביב / 400. מ. חביב / 401. מ. חביב / 402. מ. חביב / 403. מ. חביב / 404. מ. חביב / 405. מ. חביב / 406. מ. חביב / 407. מ. חביב / 408. מ. חביב / 409. מ. חביב / 410. מ. חביב / 411. מ. חביב / 412. מ. חביב / 413. מ. חביב / 414. מ. חביב / 415. מ. חביב / 416. מ. חביב / 417. מ. חביב / 418. מ. חביב / 419. מ. חביב / 420. מ. חביב / 421. מ. חביב / 422. מ. חביב / 423. מ. חביב / 424. מ. חביב / 425. מ. חביב / 426. מ. חביב / 427. מ. חביב / 428. מ. חביב / 429. מ. חביב / 430. מ. חביב / 431. מ. חביב / 432. מ. חביב / 433. מ. חביב / 434. מ. חביב / 435. מ. חביב / 436. מ. חביב / 437. מ. חביב / 438. מ. חביב / 439. מ. חביב / 440. מ. חביב / 441. מ. חביב / 442. מ. חביב / 443. מ. חביב / 444. מ. חביב / 445. מ. חביב / 446. מ. חביב / 447. מ. חביב / 448. מ. חביב / 449. מ. חביב / 450. מ. חביב / 451. מ. חביב / 452. מ. חביב / 453. מ. חביב / 454. מ. חביב / 455. מ. חביב / 456. מ. חביב / 457. מ. חביב / 458. מ. חביב / 459. מ. חביב / 460. מ. חביב / 461. מ. חביב / 462. מ. חביב / 463. מ. חביב / 464. מ. חביב / 465. מ. חביב / 466. מ. חביב / 467. מ. חביב / 468. מ. חביב / 469. מ. חביב / 470. מ. חביב / 471. מ. חביב / 472. מ. חביב / 473. מ. חביב / 474. מ. חביב / 475. מ. חביב / 476. מ. חביב / 477. מ. חביב / 478. מ. חביב / 479. מ. חביב / 480. מ. חביב / 481. מ. חביב / 482. מ. חביב / 483. מ. חביב / 484. מ. חביב / 485. מ. חביב / 486. מ. חביב / 487. מ. חביב / 488. מ. חביב / 489. מ. חביב / 490. מ. חביב / 491. מ. חביב / 492. מ. חביב / 493. מ. חביב / 494. מ. חביב / 495. מ. חביב / 496. מ. חביב / 497. מ. חביב / 498. מ. חביב / 499. מ. חביב / 500. מ. חביב / 501. מ. חביב / 502. מ. חביב / 503. מ. חביב / 504. מ. חביב / 505. מ. חביב / 506. מ. חביב / 507. מ. חביב / 508. מ. חביב / 509. מ. חביב / 510. מ. חביב / 511. מ. חביב / 512. מ. חביב / 513. מ. חביב / 514. מ. חביב / 515. מ. חביב / 516. מ. חביב / 517. מ. חביב / 518. מ. חביב / 519. מ. חביב / 520. מ. חביב / 521. מ. חביב / 522. מ. חביב / 523. מ. חביב / 524. מ. חביב / 525. מ. חביב / 526. מ. חביב / 527. מ. חביב / 528. מ. חביב / 529. מ. חביב / 530. מ. חביב / 531. מ. חביב / 532. מ. חביב / 533. מ. חביב / 534. מ. חביב / 535. מ. חביב / 536. מ. חביב / 537. מ. חביב / 538. מ. חביב / 539. מ. חביב / 540. מ. חביב / 541. מ. חביב / 542. מ. חביב / 543. מ. חביב / 544. מ. חביב / 545. מ. חביב / 546. מ. חביב / 547. מ. חביב / 548. מ. חביב / 549. מ. חביב / 550. מ. חביב / 551. מ. חביב / 552. מ. חביב / 553. מ. חביב / 554. מ. חביב / 555. מ. חביב / 556. מ. חביב / 557. מ. חביב / 558. מ. חביב / 559. מ. חביב / 560. מ. חביב / 561. מ. חביב / 562. מ. חביב / 563. מ. חביב / 564. מ. חביב / 565. מ. חביב / 566. מ. חביב / 567. מ. חביב / 568. מ. חביב / 569. מ. חביב / 570. מ. חביב / 571. מ. חביב / 572. מ. חביב / 573. מ. חביב / 574. מ. חביב / 575. מ. חביב / 576. מ. חביב / 577. מ. חביב / 578. מ. חביב / 579. מ. חביב / 580. מ. חביב / 581. מ. חביב / 582. מ. חביב / 583. מ. חביב / 584. מ. חביב / 585. מ. חביב / 586. מ. חביב / 587. מ. חביב / 588. מ. חביב / 589. מ. חביב / 590. מ. חביב / 591. מ. חביב / 592. מ. חביב / 593. מ. חביב / 594. מ. חביב / 595. מ. חביב / 596. מ. חביב / 597. מ. חביב / 598. מ. חביב / 599. מ. חביב / 600. מ. חביב / 601. מ. חביב / 602. מ. חביב / 603. מ. חביב / 604. מ. חביב / 605. מ. חביב / 606. מ. חביב / 607. מ. חביב / 608. מ. חביב / 609. מ. חביב / 610. מ. חביב / 611. מ. חביב / 612. מ. חביב / 613. מ. חביב / 614. מ. חביב / 615. מ. חביב / 616. מ. חביב / 617. מ. חביב / 618. מ. חביב / 619. מ. חביב / 620. מ. חביב / 621. מ. חביב / 622. מ. חביב / 623. מ. חביב / 624. מ. חביב / 625. מ. חביב / 626. מ. חביב / 627. מ. חביב / 628. מ. חביב / 629. מ. חביב / 630. מ. חביב / 631. מ. חביב / 632. מ. חביב / 633. מ. חביב / 634. מ. חביב / 635. מ. חביב / 636. מ. חביב / 637. מ. חביב / 638. מ. חביב / 639. מ. חביב / 640. מ. חביב / 641. מ. חביב / 642. מ. חביב / 643. מ. חביב / 644. מ. חביב / 645. מ. חביב / 646. מ. חביב / 647. מ. חביב / 648. מ. חביב / 649. מ. חביב / 650. מ. חביב / 651. מ. חביב / 652. מ. חביב / 653. מ. חביב / 654. מ. חביב / 655. מ. חביב / 656. מ. חביב / 657. מ. חביב / 658. מ. חביב / 659. מ. חביב / 660. מ. חביב / 661. מ. חביב / 662. מ. חביב / 663. מ. חביב / 664. מ. חביב / 665. מ. חביב / 666. מ. חביב / 667. מ. חביב / 668. מ. חביב / 669. מ. חביב / 670. מ. חביב / 671. מ. חביב / 672. מ. חביב / 673. מ. חביב / 674. מ. חביב / 675. מ. חביב / 676. מ. חביב / 677. מ. חביב / 678. מ. חביב / 679. מ. חביב / 680. מ. חביב / 681. מ. חביב / 682. מ. חביב / 683. מ. חביב / 684. מ. חביב / 685. מ. חביב / 686. מ. חביב / 687. מ. חביב / 688. מ. חביב / 689. מ. חביב / 690. מ. חביב / 691. מ. חביב / 692. מ. חביב / 693. מ. חביב / 694. מ. חביב / 695. מ. חביב / 696. מ. חביב / 697. מ. חביב / 698. מ. חביב / 699. מ. חביב / 700. מ. חביב / 701. מ. חביב / 702. מ. חביב / 703. מ. חביב / 704. מ. חביב / 705. מ. חביב / 706. מ. חביב / 707. מ. חביב / 708. מ. חביב / 709. מ. חביב / 710. מ. חביב / 711. מ. חביב / 712. מ. חביב / 713. מ. חביב / 714. מ. חביב / 715. מ. חביב / 716. מ. חביב / 717. מ. חביב / 718. מ. חביב / 719. מ. חביב / 720. מ. חביב / 721. מ. חביב / 722. מ. חביב / 723. מ. חביב / 724. מ. חביב / 725. מ. חביב / 726. מ. חביב / 727. מ. חביב / 728. מ. חביב / 729. מ. חביב / 730. מ. חביב / 731. מ. חביב / 732. מ. חביב / 733. מ. חביב / 734. מ. חביב / 735. מ. חביב / 736. מ. חביב / 737. מ. חביב / 738. מ. חביב / 739. מ. חביב / 740. מ. חביב / 741. מ. חביב / 742. מ. חביב / 743. מ. חביב / 744. מ. חביב / 745. מ. חביב / 746. מ. חביב / 747. מ. חביב / 748. מ. חביב / 749. מ. חביב / 750. מ. חביב / 751. מ. חביב / 752. מ. חביב / 753. מ. חביב / 754. מ. חביב / 755. מ. חביב / 756. מ. חביב / 757. מ. חביב / 758. מ. חביב / 759. מ. חביב / 760. מ. חביב / 761. מ. חביב / 762. מ. חביב / 763. מ. חביב / 764. מ. חביב / 765. מ. חביב / 766. מ. חביב / 767. מ. חביב / 768. מ. חביב / 769. מ. חביב / 770. מ. חביב / 771. מ. חביב / 772. מ. חביב / 773. מ. חביב / 774. מ. חביב / 775. מ. חביב / 776. מ. חביב / 777. מ. חביב / 778. מ. חביב / 779. מ. חביב / 780. מ. חביב / 781. מ. חביב / 782. מ. חביב / 783. מ. חביב / 784. מ. חביב / 785. מ. חביב / 786. מ. חביב / 787. מ. חביב / 788. מ. חביב / 789. מ. חביב / 790. מ. חביב / 791. מ. חביב / 792. מ. חביב / 793. מ. חביב / 794. מ. חביב / 795. מ. חביב / 796. מ. חביב / 797. מ. חביב / 798. מ. חביב / 799. מ. חביב / 800. מ. חביב / 801. מ. חביב / 802. מ. חביב / 803. מ. חביב / 804. מ. חביב / 805. מ. חביב / 806. מ. חביב / 807. מ. חביב / 808. מ. חביב / 809. מ. חביב / 810. מ. חביב / 811. מ. חביב / 812. מ. חביב / 813. מ. חביב / 814. מ. חביב / 815. מ. חביב / 816. מ

כיו באייר חנוכה 13 במאי 1988 גליון 364

וְעַתָּה הִשְׁלֵמוּ חֻצְתָּם: "בְּתַחֲתֵי
הַבְּזִיזִים וְהַשְּׂמֵרִים לְעוֹלָמִים וְגַם אֲחֵי
הַמִּשְׁכָּדִי וְהַנֶּחֱמָה יִשְׁאָר קֶזֶה לְעוֹלָמֵינוּ
חֻסְמִים תִּמְאָה הַעֲצֵל וְהַנֶּחֱשֵׁשׁ.
לְאִסָּר מוֹתָם סָבִיב תִּמְאָהִים לְפָרְטִי
לְעָם.

לפנה במקום ואין רים ותפרי שלו ש
ועבור ששפות כמו הזמן שעלה בלתי
אם אדם רוצים להיות פנה - דעו
ביצד להקנות.

שקטם משרונו - פרת לך, קאנצ' נרטי
עלם נצי תלד.

מדינע שונים פארטיי העלסט
 שיי אומים פאר זיך. אומים
 רומים לעפליא געזעקט, און שונים
 געזעקט:
 העסט גליי, קסדר, געזי מוסעים,
 לעזי געזעקט וויס פאר געזי געזי
 מוסעים.

למערכת

ע. הלל

במסדוהו גמולו ובעליל.
מסדו, אשר נמשך שבעה, הוא
ראשון משמונה מבחינת חסדו בצמח
האדני וכלל נשואות צדקים ממסדו
להגות השבע, רשות שמדלות השבע
וצדקים מהצדקים.
במסדו אשר מניחם קדושים קדושים
במסדו אשר מניחם קדושים קדושים

הדורסים בצפון ואתם בשטח וישיב
לאמר מספרים (המקורות בתקופת
ספר).

אידאולוגיה, אשר קבורים כי היא
האשה הנבונה שעולם, אשפוז
בבית-חולים באי יזה כדי לקנע את

מקלות, בזה 32 הם חיה, ומקלות 5
ק"ג בלבד. חיה נמדדת בשבירת, משו
שזין חיה מסתגלת לעמד מאז 1977.
בבית החולים נפשו לבלם את פניה
קדי שתוכל שוב לסלסל. צריך היה לעז
3 מנות קדי שתוכל לשכב.
בגיל 13: כאשר נשארה חיה
מאז 1977: 55 שנים, חיה חיה 40 חיה

קוקה קולה 1.55 ל"ט ופסוקה 1.55
השומן נקטמו אפרי חש קלד
ישוקים לעסר מן התחילה לעסר.

צְמַחֵי בֶר מַגְנִים
בְּנֵאוֹת אֶפְקָה

סתם צמחין ב' מנינים, וביניהם
 קטן משלוח, איהם תאדקון וסגנים
 שמו של שמו תעביר מנחם אפקה
 על מלכות של אויבך יסוים מל אביב
 תעני תעלה, שערך סתורוים
 תעניקה תהי ועד משה אביב
 על תעלה לך גמול דוד תעלה
 דוד תעלה תעלה

עוד לזכור, ב' כ, סקולוב 2/14 רחוב החובש: שם ביטול מל 8 ומעלה. חובש: משרת, שוליס, מערבות וביטול מטרות. אור לזכור, ב' כ, שבט 27, קריה ביאלק. חובש: שם ביטול מל 8 חובש: שירה, מוסקוב. אכין.

מחפשי מנהלה
מנהלה
הא'

גם זו עברית?

[illegible]

מספר אדום, 10%, ת.ד. 2182, חרבות.
דורגה לחיבת עם בויט/ת גויל 10, על
יכול.
מספר בן אן, חד' יאבד 39, חולק
58313.

עשר עלות, חיפה עם בילת מל" 12-11.
החברים: דרסק, טולמס, מסיבות.
ישיבה, ציטלס 59/22 קריית חיים
החברים: 2622. דרסק החבר עם בילת
על 12-11, על נושא החברות:
ידידת, טולמס, מסיבות, מחשב ים
סברה.

1000
